

Wawrzyniec Wawrzyniak, Małgorzata Myrcha-Kamińska

**DWUDZIESTOLECIE
METROPOLITALNEGO FESTIWALU PIOSENKI RELIGIJNEJ
ORGANIZOWANEGO W JASTARNI, JURACIE, CHAŁUPACH**

Jastarnia, 30 sierpień 2020 rok

**ORGANIZATORZY METROPOLITALNEGO FESTIWALU PIOSENKI
RELIGIJNEJ W JASTARNI**

METROPOLITA GDAŃSKI

Honorowy Organizator Metropolitalnego
Festiwalu Piosenki Religijnej w Jastarni

URZĄD MARSZAŁKOWSKI

Honorowy Organizator Metropolitalnego
Festiwalu Piosenki Religijnej w Jastarni fundator
nagród

JASTARNIA

Burmistrz i Rada Miasta Jastarni finansują
Organizację Metropolitalnego Festiwalu Piosenki
Religijnej w Jastarni

POWIAT PUCKI

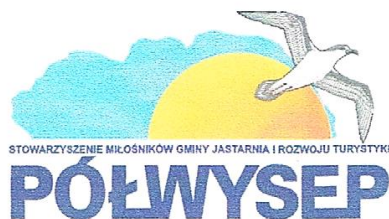

Region reklamowany przez Metropolitalny
Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni

JURATA

Miejscowość Gminy Jastarnia

Główny organizator Metropolitalnego Festiwalu
Piosenki Religijnej w Jastarni

I zaiste, nigdzie jeszcze tak dobrego śpiewu ludowego nie słyszałem jak w Jastarni. Najserdeczniej się modli śpiewając, a melodia jest tak piękna i każdego głęboko zachwyca.

Często jeszcze przed nabożeństwem szedłem do kościoła, tylko, aby śpiewowi się przysłuchiwać i rozkoszować się w tym morzu głosów i melodii. W muzyce szukacie tam gdzieś w Niemczech wzorów śpiewu ludowego, a czemu nie przybywacie do Jastarni ?

JASTARNIA, 1863

Oskar Kolberg

Słowo wstępne Burmistrza Jastarni

Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni to dzieło Stowarzyszenia Miłośników Gminy Jastarnia i Rozwoju Turystyki „Półwysep” oraz współpracujących ze Stowarzyszeniem – Kurii Metropolitalnej w Gdańsku, Parafii Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Jastarni, Parafii Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Juracie, Parafii Św. Antoniego Padewskiego w Kuźnicy, Parafii Św. Anny w Chałupach, Ochotniczej Straży Pożarnej w Jastarni, lokalnych przedsiębiorców, Szkoły Podstawowej im. Józefa Wybickiego i Gimnazjum im. Jana Pawła II w Jastarni, Miejskiego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji, i Urzędu Miejskiego w Jastarni oraz wolontariuszy. Od początku, na organizację przedsięwzięcia, Stowarzyszenie pozyskuje środki z grantów Gminy Jastarnia, Marszałka Województwa Pomorskiego oraz od Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego. Nad organizacją całości wydarzenia pieczę trzymali, od jego pierwszej edycji, Prezes Stowarzyszenia Henryk Gostkowski a po jego śmierci, Prof. Wawrzyniec Wawrzyniak oraz Ksiądz Infułat Prof. Stanisław Zięba. Nad jakością artystyczną Festiwalu czuwają znakomici członkowie jury, znani w świecie muzycy i wykładowcy akademicki z uczelni Gdańska i Bydgoszczy, z których najwięcej czasu, dla święta piosenki religijnej na Półwyspie Helskim, poświęcili Prof. Alina Kowalska - Pińczak, wieloletni przewodniczący jury Prof. Roman Perucki, Prof. Grzegorz Rubin oraz Prof. Marcin Tomczak.

Od 20-tu lat wydarzenie to wieńczy koniec pełni sezonu letniego w Gminie Jastarnia. Miałem ten zaszczyt brać udział w organizacji przedsięwzięcia niemal od jego narodzin. Uczestniczyłem, będąc Przewodniczącym Rady Miasta Jastarni, w delegacji Zarządu Stowarzyszenia, udającej się na spotkanie z ówczesnym Kanclerzem Kurii Metropolitalnej w Gdańsku, Księdzem Stanisławem Ziębą, umówione przez śp. księdza Proboszcza Zdzisława Bembnistę, podczas którego przedstawiliśmy zamysł organizacji Festiwalu, a właściwie, jeszcze wówczas, Przeglądu Piosenki Religijnej. Naszym celem było stworzenie wydarzenia przedłużającego sezon letni. Ksiądz Kanclerz i wkrótce poznani przez nas członkowie jury stawiali na dbanie o jakość muzyki religijnej. Szybko doszliśmy do przekonania, że cele te się wzajemnie nie wykluczają. Jak wielokrotnie udowadniali uczestnicy konkursu w ubiegłych latach, piosenka religijna ma różne oblicza i formy. Może to być muzyka liturgiczna, odpowiednia do wykonywania podczas Mszy Świętej ale też twórczość typowo estradowa. Wykonawcy wielokrotnie, jak to przewidywał regulamin,

występowali poza konkursem, w plenerze. Były to koncerty w portach Kuźnicy i Jastarni, w Parku Miejskim, czy na schodach kościoła w Jastarni.

Chciałbym w tym miejscu podziękować wszystkim, którzy tworzyli to dzieło przez 20 lat, tym wyżej wymienionym oraz śp. JE Ks. Arcybiskupowi Tadeuszowi Gocłowskiemu, Ks. Arcybiskupowi Sławojowi Leszkowi Głódziowi, Panu Marszałkowi Mieczysławowi Strukowi, śp. Adamowi Bukowskiemu, śp. Elżbiecie Arlukiewicz, śp. Januszowi Buczkowskiemu, dyrektorkom szkół - Marioli Struk, Katarzynie Tabor-Brzezińskiej, Ewie Kwiecińskiej, Ks. Proboszczowi Bogusławowi Kotewiczowi, O. Edwardowi Konkolowi ze Stowarzyszeniem „Droga”, Władysławowi Kohnke, Janowi Kałamarzowi, Antoniemu Konkelowi z ul. Kościuszki, Piotrowi Lisakowskiemu z ul. Krótkiej, Grzegorzowi Bukowskiemu i Andrzejowi Kohnke z OSP Jastarnia z wszystkimi strażakami, Lidii i Waldemarowi Boberom, śp. Brunowi Bizewskiemu, śp. Imeldzie Muża, Bronisławie Bizewskiej-Buczkowskiej, Ricie Herrmann, Dyrektorce MOKSiR Marcie Balickiej ze współpracownikami, Państwu Joannie i Marianowi Struckom, Henrykowi Krollowi oraz wszystkim wolontariuszom i dobroczyńcom Festiwalu.

Tyberiusz Narkowicz
Burmistrz Jastarni

20 lat festiwalu w Jastarni

20. urodziny to wspaniała rocznica w życiu osobistym a tym bardziej w życiu festiwalowym. Metropolitalny Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni obchodzi w tym roku 20-lecie swojego istnienia. Jest to powód do dumy i radości dla wszystkich osób, które przez lata swoim wysiłkiem i ciężką pracą doprowadziły do tego, że mimo wielu problemów i przeciwności Festiwal trwa i miejmy nadzieję trwać będzie dalej. Niestety, nie wszystkie osoby związane z Festiwalem doczekały tej 20 rocznicy. Zawsze będziemy o nich pamiętać. Jest też grupa osób i instytucji, na których Festiwal zawsze mógł i może polegać. Nie sposób wymienić i podziękować wszystkim, niemniej chcielibyśmy w raz z podziękowaniem przypomnieć historię festiwalu i osoby z nim związane.

Pierwsza edycja festiwalu miała miejsce w 2000 roku. Jego pomysłodawcami byli: pierwszy prezes Stowarzyszenia Półwysep śp. Henryk Gostkowski, Wawrzyniec Wawrzyniak, prezes Ochotniczej Straży Pożarnej w Jastarni Adam Bukowski oraz Elżbieta Arlukiewicz sekretarz Stowarzyszenia Półwysep i Przewodniczący Rady Miejskiej Tyberiusz Norkowicz. Festiwal mógł rozwinąć skrzydła dzięki zainteresowaniu wsparciu i błogosławieństwu śp. Arcybiskupa Tadeusza Gocłowskiego. Opiekę nad Festiwalem przejął po nim Arcybiskup, Metropolita Gdański Sławoj Leszek Głódź a bezpośrednio dzieło festiwalowe wspiera niezastąpiony ksiądz infułat profesor Stanisław Zięba.

Jednak nic nie byłoby możliwe bez ciężkiej, bezinteresownej pracy organizatorów, członków Stowarzyszenia Półwysep z Prezesem Piotrem Lisakowskim, oraz światowej sławy Jury: z udziałem profesora Romana Peruckiego, księdza infułata profesora Stanisława Zięby, profesora Aliny Kowalskiej - Pińczak, profesora Grzegorza Rubina, pani Lucyny Cetiner, profesora Marcina Tomczaka. Statuetka Magnificat, która od początku jest nagrodą główną festiwalu to dzieło artysty metaloplastyka Henryka Krolla z Jastarni.

Festiwal, który początkowo powstał z myślą o zespołach z Archidiecezji Gdańskiej, rozrósł się z czasem o zespoły z całej Polski a także gościł wykonawców z Sankt Petersburga i Grodna.

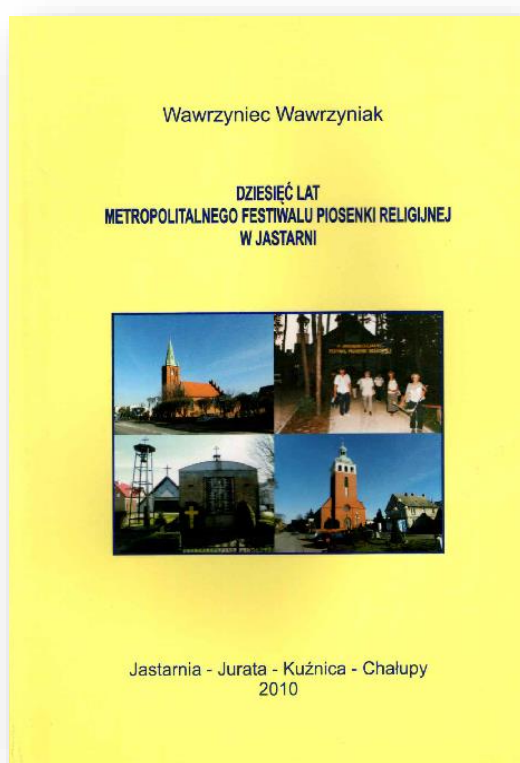
W trakcie tych 20 lat istnienia w festiwalu wzięły udział 382 zespoły. Kilka lat temu, ze względu na ograniczenia finansowe nastąpiła zmiana formuły. Teraz do finału kwalifikują się zespoły wybrane przez jury na podstawie wcześniej wysłanych nagrań.

Przez te wszystkie lata festiwal dorobił się swoich własnych gwiazd. Kilka zespołów zdobywało nie tylko wiele wyróżnień i zwyciężało w poszczególnych kategoriach, ale też ma na swoim koncie kilkukrotne wygranie nagrody głównej i statuetki Magnificat.

Oto nasza festiwalowa wielka trójka z ostatniego pięciolecia a zespoły te uczestniczyły prawie we wszystkich dwudziestu festiwalach: nie wyjeżdżający bez zdobycia jakiegoś trofeum, czterokrotny zwycięzca Debemus Cantare z Gdyni, obecny od pierwszej edycji, 3-krotny laureat, zespół Jordan z Gdańska oraz zeszłoroczny laureat, czterokrotny zdobywca nagrody głównej, zespół Agape z Żukowa.

Mamy nadzieję, że mimo różnych przeciwności, festiwal, który jest tak bliski sercom wielu ludzi i na pewno miły Panu Bogu, przetrwa i obchodzić będzie jeszcze niejedną wspaniałą rocznicę.

Pierwsze dziesięciolecie Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej 2000 - 2010

Okladka książki wydanej z okazji dziesięciolecia Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej
w Jastarni

Autorzy i Redaktorzy Książki

Redaktorzy wydania
Izabella i Jerzy Kwinta

Na okładce

Kościół w Jastarni pw. Najświętszej Marii Panny
Kościół w Juracie pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy
Kościół w Kuźnicy pw. św. Antoniego
Kościół w Chałupach pw. św. Anny

Plakat Festiwalu
Anna Szulc-Pokrywka

Autorzy zdjęć
Wawrzyniec Wawrzyniak
Andrzej Gwardzik
Elżbieta Artukiewicz

Obraz
Antoni Wawrzyniak

Książkę wydano staraniem:
Stowarzyszenia Miłośników Gminy Jastarnia i Rozwoju Turystyki PÓŁWITSEP

Wydanie książki sfinansowali:
Urząd Miejski w Jastarni
Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego
Stowarzyszenie Miłośników Gminy Jastarnia i Rozwoju Turystyki PÓŁWITSEP
Wawrzyniec Wawrzyniak

Współpraca edytorska
Wydawnictwo FOKA w Szczecinie

ISBN 978-83-87147-09-9

Spis treści książki

SPIS TREŚCI

CZ. I

1. WPROWADZENIE	9
Metropolitalny Festiwal Młodzieżowy Piosenki Religijnej w Jastarni <i>Ks. dr Stanisław Zięba</i>	<i>13</i>
Festiwalowe dzieło wpisane w życie i rozwój parafii <i>Ks. Bogdan Kotewicz</i>	<i>17</i>
Od Jury Festiwalu <i>/-/prof. Roman Perucki, Przewodniczący Jury</i>	<i>19</i>
2. WYCIĄG Z REGULAMINU METROPOLITALNEGO FESTIWALU PIOSENKI RELIGIJNEJ	21
3. UCZESTNICY FESTIWALI	25
4. NAGRODY 2001-2010	51
5. POEZJA SAKRALNA TOWARZYSZĄCA FESTIWALOM PIOSENKI RELIGIJNEJ	61
6. PRASA I UCZESTNICY O FESTIWALACH PIOSENKI RELIGIJNEJ W JASTARNI	81

CZ. II

UTRWALONE MIGAWKI FESTIWALOWE

Drugie dziesięciolecie Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej 2010 - 2020

Po raz dwudziesty zespół i zwolennicy kultury kaszubskiej, miłośnicy muzyki i piosenki religijnej spotykają się na *XXI Otwartym Metropolitalnym Festiwalu Piosenki Religijnej w Jastarni*. Ten czas, dwudziestu lat, nie został zmarnowany, gdyż w tym czasie w Festiwalu wzięło udział 382 zespołów a w ostatnich dziesięciu latach Festiwal został zaszczycony występami 101 zespołów, w tym dwóch zagranicznych z Rosji i Białorusi. Świadczy to o dużym zainteresowaniu Festiwalem, gdyż liczba zespołów biorących udział w poszczególnych latach festiwalowych początkowo dynamicznie rosła od siedmiu w pierwszym roku tj. 2000 do dwudziestu pięciu w 2003 roku. Później ilość zespołów biorących udział w Festiwalu ustabilizowała się na kilkudziesięciu zespołach. O zainteresowaniu Festiwalem potwierdza książka pt. *„Dziesięć lat Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej w Jastarni”*, w której między innymi przedstawiono wszystkie zespoły dziesięciolecia. W ostatnich czterech latach zainteresowanie Festiwalem również było duże. Bodźcem ukierunkującym twórczość zespołów jest motto Festiwalu które w ostatnich dziesięciu latach było następujące:

- XI - V rocznica śmierci Jana Pawła II; który pokazał godność cierpienia i śmierci,
- XII - Beatyfikacja Jana Pawła II,
- XIII - Kościół naszym domem,
- XIV – Kościół naszym Domem, Szkołą, Idącym z Ojczyzną, Święty Franciszek – droga wiary: „być solą ziemi”,
- XV – Nowa Ewangelizacja, Kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXXIII,
- XVI – Dziesiąta Rocznicą Śmierci Jana Pawła II,
- XVII – Przegląd piosenki Religijnej,
- XVIII – Św. Bratu Albertowi Chmielewskiemu i Matce Boskiej Fatimskiej,
- XIX – Wolności Niepodległej Polski Jako Dar Boży,
- XX – Bóg, Honor i Ojczyzna.
- XXI – Setna Rocznicą Urodzin Papieża Jana Pawła II i Kanonizacja Kardynała Stanisława Wyszyńskiego

Złożenia Festiwalu

Festiwal ma charakter konkursu. Odbywa się w kościołach Gminy Jastarnia tj. w Parafii Jastarnia i w Parafii Jurata, występy odbywają się również w Kościele w Chałupach. Festiwal organizowany jest przy współpracy Marszałka Województwa Pomorskiego, Archidiecezji Gdańskiej, władz samorządu Gminy Jastarnia, Dyrekcji Gimnazjum w Jastarni i sponsorów. Spotkania festiwalowe to spotkania wczasowiczów, młodzieży i mieszkańców Jastarnia w miłej atmosferze miejscowości rybackiej jaką jest Jastarnia i jej piękny kościół jak również w atmosferze wypoczynkowej pięknie położonej, w nadmorskim lesie, Juraty, co pokazano na płycie w atmosferze dźwięków muzyki i piosenek festiwalowych. Wiele zespołów swoją twórczością nawiązuje do kultury kaszubskiej, języka kaszubskiego i pięknego morza, jak również przedstawia wartości kulturowe swojego regionu czy ogólnonarodowe. Ważnym jest również wykrzesanie w młodzieży festiwalowej twórczości patriotycznej swoich małych ojczyzn i ogólnonarodowej, co z wdziękiem można zobaczyć na płytach nagrywanych i tworzonych przez **STUDIO1** z Warszawy w ramach współpracy ze Stowarzyszeniem **PÓŁWYSEP**.

Jury

Od dwudziestu lat zespoły są oceniane przez Jury w skład którego wchodzi profesorowie Akademii Muzycznej w Gdańsku i Bydgoszczy a są to: przewodniczący prof. Roman Perucki, ks. Prof. Stanisław Zięba, prof. Alina Kowalska - Pińczak, prof. Grzegorz Rubin, prof. Marcin Tomczak oraz w ocenie dwóch Festiwali brała udział absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku, skrzypaczka Orkiestry Symfonicznej w Norymberdze Pani Lucyna Cetiner.

Ocena Jury jest wielostopniowa, jak również i przebieg warsztatów, na których prowadzone są dyskusje z występującą młodzieżą na temat doskonalenia ich występów. Prowadzone są zajęcia i warsztaty wokalne:

- korekta emisji głosu pod kierunkiem Pani prof. Aliny Kowalskiej – Pińczak,
- harmonizacja, aranżacja i wykonawstwo które prowadzi Pan prof. Roman Perucki,
- zasady dyrygowania i kierowania zespołem które prowadzi Pan prof. Grzegorz Rubin,

- charakterystyka repertuaru muzyki kościelnej które prowadzi ks. infułat prof. Stanisław Zięba.

Te wszystkie działania podnoszą dorobek muzyczny, wokalny i sceniczny zespołów. Tym bardziej, że zadaniem Festiwalu jest również nauka tworzenia własnych utworów, występowania scenicznego, wokalnego i muzycznego. Wysoki i różnorodny poziom naukowy profesorów wchodzących w skład Jury znacznie podnosi poziom Festiwalu z czego korzystają zespoły zgłaszające się na Festiwal i wszyscy którzy przychodzą słuchać przesłuchań zespołów i koncertu finałowego.

Fot.1. Jury Festiwal

Główna nagroda MAGNIFICAT

Główna nagroda Festiwalu, - **MAGNIFICAT**, której patronują Metropolita Gdański i Marszałek Województwa Pomorskiego, fundowana od 14 lat przez Marszałka, przyznawana przez Jury a której twórcą jest metaloplastyk, mieszkaniec Jastarni Henryk Kroll.

Fot.2. Nagroda przyznawana przez Jury za zajęcie pierwszego miejsca MAGNIFICAT.

Po prawej stronie metaloplastyk Henryk Kroll twórca statuetki

Reminiscencje z ostatnich lat festiwalowych

Msza Św. odprawiana przez Metropolitę Gdańskiego ks. Arcybiskupa Leszka Głodzia i towarzyszących mu księży między innymi Proboszcza Parafii w Jastarni ks. Bogusława Kotewicza i ks. Infułata prof. Stanisława Ziębę, na zakończenie Festiwalu, po którym odbywa się koncert finałowy. Oprawa muzyczna Mszy Św. z dużym zaangażowaniem muzycznym i artystycznym prowadzona jest przez organistę Pana Mariusza Manuszewskiego. Poniższe zdjęcia przedstawiają nagrodzone zespoły podczas koncertu finałowego. Festiwal zawsze odbywał się w przyjaznej i miłej atmosferze. Zgłaszające się zespoły nie konkurowały ze sobą. Wręcz odwrotnie z przyjaźnią ze sobą, rywalizując uczyły się, kształtowały swoją wiedzę muzyczną, artystyczną i twórczą. Miło było spojrzeć jak zaangażowani członkowie zespołów bawią się, konkurują ze sobą,

wymieniają wiedzę i poglądy a przede wszystkim uczą się i zdobywają wiedzę artystyczną i przyjaźń, która u niektórych osób trwa do dzisiaj. Najmilsze z tego jest to, że członkowie zespołów chcą się ze sobą spotykać i to właśnie w Jastarni i na Festiwalu. To chyba jest to, co Festiwal mógł wydać z siebie najlepszego, miłość do drugiego człowieka.

Fot.3. Msza Św. odprawiana przez Metropolitę Gdańskiego.

Fot. 4. Zdjęcia z koncertu finałowego.

Jestem przekonany, że zespoły słyszące swoje utwory z płyty, która jest dokumentem dwudziestu lat spotkań, będą z siebie dumne. Razem, na tym Festiwalu, kończymy dwadzieścia lat, wspólnej twórczej pracy. Zwolennicy Festiwalu, oglądając płyty wydane przez STUDIO1 Zbyszka Łukaszewicza, załączonej do niniejszej książki, będą mogli podziwiać piękno Jastarni i jej okolic, Półwyspu Helskiego oraz regionu puckiego a słuchając muzyki podziwiać kunszt wykonawczy zespołów. Autorzy mają nadzieję, że piękno muzyki i słów piosenek grających zespołów na tle ołtarza, ambony, witraży, obrazów i całego kościoła parafialnego i rybackiego w Jastarni, otworzą serca wszystkich słuchających i występującej młodzieży biorącej udział w Festiwalu.

Festiwal przez dwadzieścia lat trwał i zmieniał swoją formę szukając między innymi nowych form zainteresowania społeczności przyglądającej się śpiewającym zespołom ale również zapraszał zespoły nie tylko z diecezji Gdańskiej ale i z całej Polski i z zagranicy. W Festiwalu brały udział zespoły z Białorusi *GRODZIŃSKI SŁOWIKI* i Rosji *KORALE*. Czy forma się udała to sami Państwo ocenicie.

Nie zmieniła się główna nagroda tworzona przez naszego mistrza i artystę kowalskiego Henryka Krolla, nie zmieniło się Jury, oceniające zespoły zgłaszające się na Festiwal, składające się z profesorów Akademii Muzycznej w Gdańsku i Bydgoszczy, dzięki którym Festiwal posiada wysoki poziom artystyczny. Nie zmienili się honorowi organizatorzy Festiwalu Metropolita Gdański Ks. Arcybiskup dr Sławoj Leszek Głódź i Marszałek Województwa Pomorskiego Mieczysław Struk. Nie zmienił się organizator nagłośnienia i oprawa artystycznej Festiwalu oraz wydawane, co roku płyty z nagraniami Festiwalu wyprodukowanych przez STUDIO1, Zbigniewa Łukaszewicza i pracowników jego studia. Nie zmienili się sponsorzy Festiwalu, przede wszystkim Burmistrz Miasta Jastarni i Rada Miejska Jastarni, Proboszcz Parafii w Jastarni ks. kanonik Bogusław Kotewicz, Miejska Komisja ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Dyrektor Szkoły Podstawowej w Jastarni mgr Ewa Kwiecińska, Dyrektor Miejskiego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Jastarni - Marta Balicka, Ochotnicza Straż Pożarna w Jastarni, producent plakatów, koszulek gadżetów Firma Celstan Stanisława Śliwy, organista Mariusz Manuszewski upiększający mszę św. przed koncertem, Jerzy Wiśniewski prowadzący stronę internetową Festiwalu. Szczególne podziękowania należą się Joannie i Marianowi Strukom, Bronisławie – Buczkowskiej, Ricie Herman, Małgorzacie Myrcha – Kamińskiej, Antoniemu Konkelowi, Władowi Kohnke, Janowi Kałamorzowi, Prezesowi Piotrowi Lisakowskiemu i jego żonie Annie Dzienisz – Lisakowskiej. Podziękowania należą się również Beacie Graś – Wawrzyniak

za zaangażowanie i pomoc w organizacji Festiwalu. Autorzy dziękują wszystkim bezimiennym, którzy przyczynili się do organizacji Festiwalu.

Nie można zapomnieć o osobach, którzy angażowali się w organizację Festiwalu a którzy odeszli do Pana tam organizując Festiwal i nas wspomagając tu na ziemi organizują ten Festiwal razem z nami. Byli to: Pierwszy Prezes Stowarzyszenia *PÓŁWYSEP* Henryk Gostkowski, Sekretarz Stowarzyszenia Elżbieta Arlukiewicz, Adam Bukowski Prezes OHP w Jastarni i pierwszy jego organizator, Janusz Buczkowski członek zespołu organizującego Festiwal oraz Ks. Arcybiskup dr Tadeusz Gocłowski, który błogosławił pierwsze Festiwale i był pierwszym honorowym i czynnym członkiem ich organizacji.

Wawrzyniec Wawrzyniak

Honorowi organizatorzy i współorganizatorzy

**HONOROWY PATRONAT
NAD**

X - XXI

OTWARTYM METROPOLITALNYM FESTIWALEM

PIOSENKI RELIGIJNEJ

W

JASTARNI, JURACIE I CHALUPACH

SIERPIEŃ 2011 - 2019

SPRAWUJĄ

Jego Ekscelencja ks. Abp Sławoj Leszek GŁÓDŹ

i

Marszałek Województwa Pomorskiego

Mieczysław Struk

ORGANIZATOR

**STOWARZYSZENIE MIŁOŚNIKÓW GMINY JASTARNIA I ROZWOJU
TURYSTYKI „PÓŁWYSEP”**

WSPÓŁORGANIZATORZY

1. Gdańska Kuria Metropolitalna
2. Marszałek Województwa Pomorskiego
3. Rada Miasta i Burmistrz Miasta Jastarni
4. Ochotnicza Straż Pożarna w Jastarni
5. Miejski Ośrodek Kultury w Jastarni
6. Księża Proboszczowie Kościoła Jastarni, Juraty i Chałup
7. Zrzeszenie Kaszubsko Pomorski - Oddział Jastarnia
8. Miejska Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
9. Gimnazjum i Szkoła Podstawowa w Jastarni

Omówienie Festiwalu

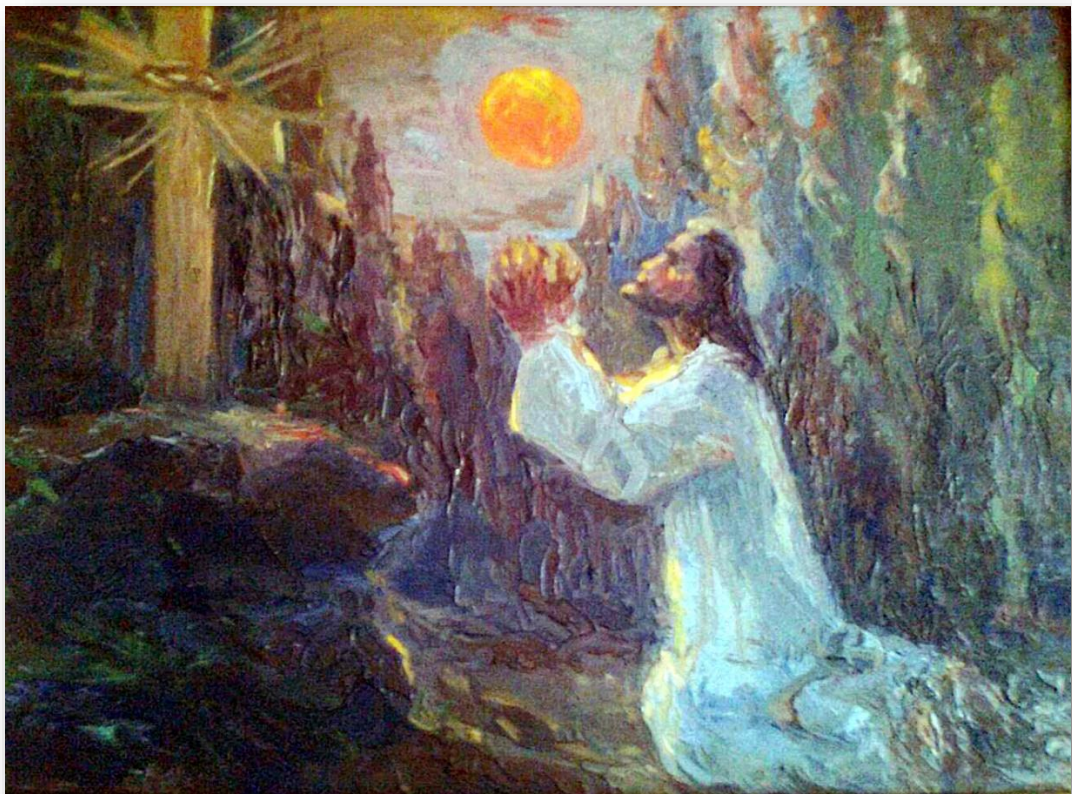
XI

Otwarty Metropolitalny Festiwal Piosenki Religijnej

w Jastarni, Juracie Chałupach 22 – 25 .08 2010 r.

XI edycja Festiwalu poświęcona jest

**PIEŚNI O MĘCE PAŃSKIEJ,
V ROCZNICA ŚMIERCI JANA PAWŁA II,
KTÓRY WSPÓŁCZEŚNIE POKAZAŁ GODNOŚĆ ŁĄCZENIA LUDZI I
NARODÓW, CIERPIENIA I ŚMIERCI**

Obraz malował Antoni Wawrzyniak

**PIEŚNI O MĘCE PAŃSKIEJ,
V ROCZNICA ŚMIERCI JANA PAWŁA II,**

Jezus modlący się za Jana Pawła II i za nas

Rozmyślamy dziś wierni chrześcijanie,
Jako Pan Chrystus za nas cierpiał rany.

ks. Jakub Wujek, XVI w.

Jezu który nie brałeś pióra do ręki
Nie pochylałeś się nad kartką papieru
Nie pisałeś ewangelii
Dlaczego nie pisze się tak jak się mówi
Nie pisze się tak jak się kocha
Nie pisze się tak jak się cierpi
Nie pisze się tak jak się milczy
Pisze się trochę tak jak nie jest

ks. Jan Twardowski, 1999 r.

Pieśń pasyjna czyli o Męce Pańskiej

Wielki Post rozpoczyna się Środą Popielcową i trwa 40 dni. Jest przygotowaniem na Święta Wielkanocne. Pieśni wielkopostne, pasyjne swoją rzewną nutą i wzruszającym tekstem płaczą nad Męką i śmiercią Pana Jezusa i nawołują nas do pokuty za grzechy i poprawy życia.

Pieśń pasyjna zrodziła się w Kościele wraz z wprowadzeniem w IV w. okresu liturgicznego, zwanego Wielkim Postem. Bezpośredni wpływ na rozwój tych pieśni miały formujące się obrzędy Wielkiego Tygodnia.

Główne formy pasyjnej pieśni liturgicznej to: sekwencje pasyjne, hymny procesyjne i pieśni pasyjne.

Różne lokalne kultury istniejące na terenie Polski miały również wpływ na powstawanie pasyjnej pieśni. W epoce przed trydenckiej istniały dwa rodzaje tych pieśni: pierwszy to tłumaczenia na język polski łacińskich pieśni liturgicznych, drugi to pasyjne pieśni obrzędowe w języku polskim, będące odbiciem regionalnych sposobów przeżywania Męki Chrystusa.

Na powstanie pozaliturgicznej pieśni pasyjnej miały wpływ różne zjawiska. Należą do nich: upowszechnienie teologii mistycznej, powstanie zakonów żebraczych, bractw kościelnych, prądy i ruchy społeczno-religijne oraz inscenizacje liturgiczne i paraliturgiczne.

Jakakolwiek pieśń, której tematem jest Męka Pańska zwana jest także planktem. Z języka łacińskiego *planctus* znaczy „narzekanie”. Główną inspiracją do powstawania planktów były wszelkiego rodzaju rozważania i rozmyślenia o Męce Pańskiej. Najważniejszym jednak źródłem dla wszelkich rozważań pasyjnych, czy to w postaci planktów, czy w innej - były opisy zawarte w Piśmie Świętym.

Plankty powstawały zazwyczaj w środowiskach zakonnych oraz w bractwach, znamionujących się kultem Męki Pańskiej. Te pobożne bractwa zajmowały się również propagowaniem pieśni pasyjnych. Plankty zajmowały bardzo ważne miejsce w nabożeństwach pasyjnych, złożonych z łacińskich hymnów i niektórych polskich pieśni, oraz wchodziły w skład wielogłosowych pasji łacińskich, zawierających opis Męki Pańskiej według Ewangelistów.

ks. dr Stanisław Zięba

Na XI festiwal zgłosiło się 10 zespołów. Pani Małgorzata Myrcha -Kamińska przeprowadziła z każdym dopuszczonym do festiwalu zespołem wywiad co o nim sądzi i oto rezultat tych wywiadów

1. AGAPE

Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Żukowie. Kierownik Zespołu: Barbara Dawidowska
Wykonane utwory: „Tchnij moc”, „Kto zaufał Ci”, „W Tobie jest światło”, „Przenajświętszy”, „Błogosławię Cię”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Chęć zdobycia nowych doświadczeń artystycznych, chęć sprawdzenia swoich umiejętności, chęć otrzymania cennych wskazówek od profesjonalistów, wysłuchanie twórczości innych zespołów.

Festiwal w Jastarni jest

Przeżyciem duchowym, przygodą muzyczną, próbą swoich możliwości, wydarzeniem, które pozwala się rozwinąć zespołowi.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Muzyka jest dla nas relaksem, odpoczynkiem. Przez nią modlimy się, radujemy i wychwalamy Pana Boga. Przez muzykę wyrażamy siebie, swoje emocje i myśli.

BOGU NIECH BĘDĄ DŹWIĘKI

Parafia pw. Świętego Mikołaja w Gdyni, Kierownik Zespołu: Małgorzata Portee

Wykonane utwory: „Obejmij Krzyż”, „Ave Maria”, „Powietrzem moim jest”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Od lat przyjeżdżamy na festiwal i stał się on częścią naszego życia. Przez kilkanaście lat istnienia festiwalu zawiązało się sporo przyjaźni, więc miło się spotkać z ludźmi, którzy kochają muzykę i chwalą Pana, tak jak i my.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do spotkania ludzi, pasjonatów muzyki i pieśni religijnych, przeżyciem jedynym w swoim rodzaju, przygodą, która stała się tradycją, próbą pokazania swojej twórczości, wydarzeniem – świętem pieśni religijnej.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Muzyka jest sposobem na życie, wyrażanie siebie: swoich radości, smutków, tęsknot. Dla większości z nas jest miłością !

2. DEBEMUS CANTARE

Parafia pw. Świętego Brata Alberta Chmielowskiego, Kierownik Zespołu: Marek Wysocki

Wykonane utwory: „Umęczone Ciało”, „Noc”, „Kiedy smutek”, „Matka Bolesna”, „Krzyż”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Niezmiennie – ciągła chęć poszukiwania i zdobywania nowych doświadczeń, przemyśleń, spotkania ludzi, którzy są inspiracją do tworzenia. Przyjemność przebywania w Jastarni.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do spotkań z przyjaciółmi i znajomymi, przeżyciem miłych chwil z piosenką, przygodą, bo nigdy nie znamy finału, próbą, bo trzeba zawsze chcieć jak najlepiej, wydarzeniem, bo czekamy na ten czas cały rok.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Dla każdego jest czymś innym: uwielbieniem Boga, sposobem na życie, dziękczynieniem, przygodą, ukojeniem. A tak zupełnie szczerze – to bez muzyki świat byłby bardzo smutny.

3. FRANCISZKAŃSKA SCHOLA LITURGICZNA

Parafia pw. Świętego Antoniego z Padwy w Gdyni, Kierownik Zespołu: Bogna Swiłło

Wykonane utwory: „Matko mórz i oceanów”, „Ty, któryś gorzko”, „Wielki jest Pan nasz”, „Pieśń słoneczna”, „Anielskie chóry”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Festiwal w Jastarni to dla nas możliwość przedstawienia swojej muzyki i skonfrontowania jej z muzyką innych uczestników.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do poznania nowych ludzi, przeżyciem dla każdego z nas przygodą, której nigdy nie zapomnimy, próbą naszych zdolności, wydarzeniem, na które czekamy cały rok.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Muzyka to dla nas sposób na wyrażenie samych siebie za pomocą dźwięków i słów. To również okazja do modlitwy.

4. GLORIA JESUM

Parafia pw. Chrystusa Króla w Poznaniu, Kierownik Zespołu: Paweł Kosicki

Wykonane utwory: „Z dawna Polski”, „Jeden chleb”, „Ja kocham Cię”, „Błogosław duszo moja Pana”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Bardzo dobre wrażenia po ostatnim festiwalu. Sierpień to dobry czas, a Jastarnia to dobre miejsce na podziękowanie Bogu za to, co nas spotyka. Festiwal to czas refleksji podczas wakacyjnego zgiełku.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do poznania innych zespołów grających muzykę religijną, przeżyciem

dobrych emocji, przygodą, która skłania do powrotu do Jastarni jeszcze, i jeszcze, wydarzeniem muzycznym.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Wszystkim!!! Jednością, wspólną modlitwą, rozrywką, próbą nazwania nienazwanych emocji, radością, spełnieniem, wielbieniem Boga, ukojeniem dla duszy, odreagowaniem stresów, ucieczką, mocą, chwałą, dobrocią.

5. ISKRY DUCHA

Parafia pw. Ducha Świętego w Siedlcach, Kierownik Zespołu: Marek Kamiński

Wykonane utwory: „Niegodny”, „Twoja Krew”, „W ten wieczór”, „Stoję przed Tobą znów”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Chęć poszukiwania Królestwa Bożego na ziemi. Pragnienie chwalenia Boga śpiewem w miejscu, gdzie można podziwiać potęgę stworzenia Boga, gdzie w pięknie przyrody i krajobrazu można odkrywać zamysł Boży urzeczywistniony pięknem świata zewnętrznego.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do modlitwy wyrażonej śpiewem, do wyrażania poprzez muzykę radości wewnętrznej i miłości do Boga, przeżyciem wspaniałych chwil, przygodą, która pozwala na poznanie nowych ludzi, na doświadczanie spontanicznych natchnień, próbą poszukiwania nowych aranżacji, wydarzeniem, które wpisało się na stałe w kalendarium imprez, w których Zespół chce uczestniczyć.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Jest spoiwem między Stwórcą a stworzeniem, hymnem chwały, który prowadzi nas do łączności z Nim. Muzyka pozwala zbliżyć się do Miłości, którą jest Bóg, sprawia, że otwierają się drzwi naszych serc i możemy wielbić Boga jako Artystę doskonałego.

6. JORDAN

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Gdańsku, Kierownik Zespołu: Joanna Kożuch

Wykonane utwory: „Poślij mnie”, „Maryjo śliczna Pani”, „Schowaj mnie”, „Hymn o Krzyżu”, „Jezu utajony”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Już od 10 lat przyjeżdżamy do Jastarni, więc dla nas przyjazd na festiwal jest już

rytuałem, tradycją.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do wspólnego spędzenia czasu, przeżyciem co roku niezapomnianym, wspaniałą przygodą, wydarzeniem, bez którego nie wyobrażamy sobie sierpnia.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Odpowiedź na to pytanie możemy odnaleźć w słowach poety:
„Czym jest muzyka ?, - Nie wiem. Może po prostu niebem z nutami zamiast gwiazd.”

7. SOLI DEO

Parafia pw. Świętego Michała Archanioła w Tuchomiu, Kierownik Zespołu: Janusz Juchniewicz

Wykonane utwory: „Łzy Matki”, „Niech mnie strzeże Twa święta Krew”, „Uwielbiam Twoje Imię”, „Wierzę, że droga, którą idę”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Piękne miejsce połączone z uczcą duchową zespołów prezentujących ciekawą muzykę religijną.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do rozwoju muzycznego, przeżyciem duchowym, przygodą nad morzem, próbą charakterów, wydarzeniem, na które czekaliśmy cały rok.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Muzyka jest tym, co uwrażliwia duszę, bo „kto śpiewa, dwa razy się modli.” Dzięki muzyce stajemy się bogatsi duchowo, muzyka zbliża nas do Boga.

8. SYLWESTER BABINA

Parafia pw. NMP Matki Miłosierdzia w Białymstoku, Kierownik Zespołu: Adam Popiełuszko

Wykonane utwory: „Błogosławiony”, „Bądź nam patronem”, „Epitafium”, „Dominium – Pokolenie JP II”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Chęć wzięcia udziału w festiwalu na Pomorzu.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do poznania wielu ludzi oraz nabycia nowych umiejętności, wielkim przeżyciem duchowym, ciekawą przygodą nad morzem, próbą odkrycia swojego miejsca w rozwoju muzycznym, wydarzeniem historycznym.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Muzyka jest czymś więcej niż pięknym obrazem, który widzimy na co dzień. Jest pięknem, z którym stykamy się od dzieciństwa. Poprzez muzykę przekazujemy to, czego nie da się wyrazić słowami.

9. ŚMIG

Parafia pw. Świętej Katarzyny Aleksandryjskiej w Stężycy, Kierownik Zespołu: Kamil Brzeski

Wykonane utwory: „Jesteś”, „Jest na świecie osoba”, „A gdybym mógł”, „Mała prośba”, „O miłości”

Co skłoniło Zespół do tego, by przyjechać na festiwal do Jastarni?

Chęć zaprezentowania się w Jastarni, zdobycie nowych doświadczeń i zawarcie nowych znajomości.

Festiwal w Jastarni jest

Okazją do zagrania koncertu, przeżyciem wspaniałych chwil, przygodą, po prostu przygodą.

Czym dla Zespołu jest muzyka?

Próba ucieczki od szarej rzeczywistości, sposobem modlitwy i oddawania czci Bogu. Muzyka jest naszą radością.

Przyznane nagrody zespołom biorącym udział w Festiwalu przedstawiono poniżej.

Jury po dokonaniu przesłuchań 10-ciu zespołów, na posiedzeniu w dniu 23.08.2010 r., postanowiło przyznać następujące nagrody i wyróżnienia:

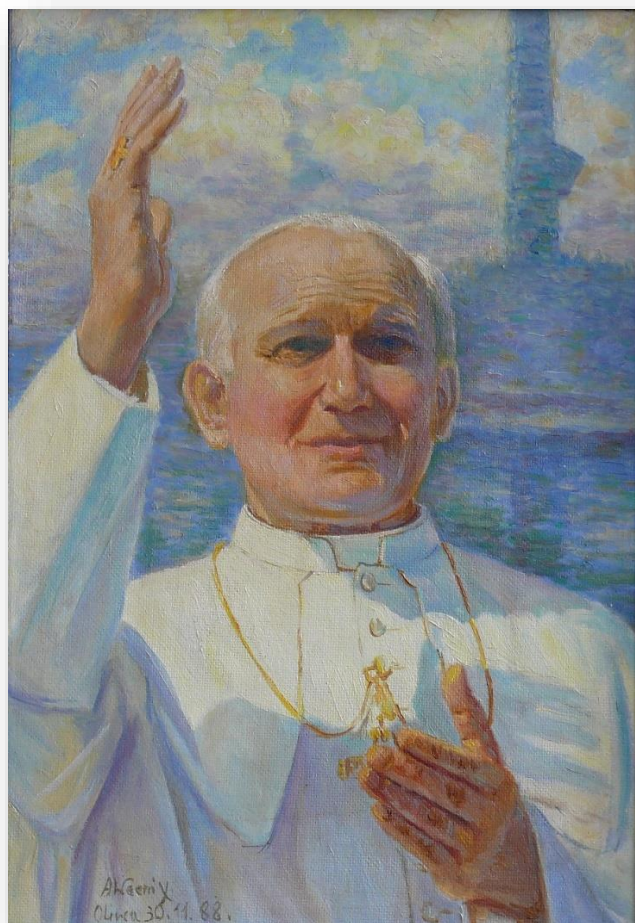
1. Nagrodę główną oraz statuetkę „Magnificat” za liturgiczną piosenkę religijną – zespołowi **AGAPE z Żukowa**.
2. Nagroda za Maryjną Piosenkę Religijną, *ufundowaną przez Arcybiskupa Metropolite Gdańskiego* – zespołowi **Debemus Cantare z Gdańska**.
3. Nagrodę specjalną za kompozycję i wykonawstwo piosenki poświęconej *Męce Pańskiej* – zespołowi **Debemus Cantare z Gdańska**.
4. Nagroda za Estradową Piosenkę Religijną – zespołowi **Gloria Jesum z Poznania**.

5. Ze względu na brak piosenki o tematyce regionalnej, Jury przyznało nagrodę specjalną za interesującą aranżację – zespołowi **Franciszkańska Schola Liturgiczna z Gdyni**.
6. Ponadto Jury Przyznało wyróżnienie dyplomem za udany debiut zespołowi **Śmig z Stężycy**.

Nagrody ufundowane przez Marszałka Województwa Pomorskiego

XII
Otwarty Metropolitalny Festiwal Piosenki Religijnej
w Jastarni, Juracie i Chalupach
26 – 28 sierpnia 2011 r.

BEATYFIKACJA JANA PAWŁA II

Obraz malował Antoni Wawrzyniak

Jan Paweł II modlący się za Ojczyznę na Westerplatte

Oddajmy cześć Ks. Kardynałowi Karolowi Wojtyłe, Ojcu Św. Papieżowi błogosławionemu Janowi Pawłowi II, Patronowi XII Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej organizowanej w Gminie i Parafii Jastarnia, Jurata i Chałupy, beatyfikowanemu 01.05.2011r.

Janie Pawle II modliłeś się za nas do Ojca Swego. Teraz my modlimy się do Ciebie. Napraw ten świat i nas razem z nim.

Minął już tydzień jak Papież Benedykt XVI witał młodzież w Madrycie w Hiszpanii. Był to hołd oddany Janowi Pawłowi II.

Teraz młodzież, wita naszego Papieża Jana Pawła II w domu Ojca, młodzież, która zebrała się w Parafii w Jastarnia. Młodzież, która przybyła poświęcić mu swoją twórczość - Papieżowi Janowi Pawłowi II.

Dzieci też pisały do Jana Pawła II, to jeden z listów i modlitwa:

„Kochany Ojcze Święty !

Wierzę, że jesteś w niebie blisko Boga. Pomóż nam, dzieciom, wyprosić u Boga pokój na świecie, zgodę, żeby ludzie wzajemnie się kochali, żeby nie było nienawiści, a dzieci na całym świecie nie zaznały głodu i cierpienia. Myślę, że możesz nam pomóc, ponieważ Ty sam o to walczyłeś i żyłeś wśród nas, jak święty. Modlimy się za Ciebie.”

Wiktor

Jezus Syn Boży miał jak każdy z nas rodziców. Następca Syna Bożego naszych czasów Jan Paweł II do Rodziców modlił się tak:

Pieśń o słońcu niewyczerpanym (nr 10)

Często stamtąd długo na mnie patrzy
Spojrzeniami przykuwając mi twarz -
Czy ty wiesz, czy ty wiesz, mój bracie,
Jak miłuje nas Ojciec nasz?
Ale głębi owych słów nikt nie zna,
Ale przyczyn dalszych nikt nie wie,
Jaka męka to była bezbrzeżna

Emilii, Matce mojej

Nad Twoją białą mogiłą
białe kwitną życia kwiaty –
- o ileż lat to już było
Bez Ciebie – duchu skrzydlaty
Nad Twoją białą mogiłą,
od lat tylu już zamkniętą,
spokój krąży dziwną siłą,

Ta samotność na krzyżowym drzewie . z siłą, jak śmierć – niepojętą.

Lecz nie krew, która drzewie rozkwita Nad Twoją białą mogiłą
Jak rozkwita każdy trud w jutrzejszym chlebie - cisza jasna promienieje,
Tylko to odepchnięcie od Ojca, jakby w górę coś wzniosło,
To odtrącenie... jakby krzepiło nadzieję.

Za te słowa: czemuś mnie opuścił, Nad Twoją białą mogiłą
Ojcze. Ojcze – za mej Matki Płacz - klęknąłem ze swoim smutkiem –
Ja na wargach Twoich odkupiłem o, jak to dawno już było –
Dwa najprostsze słowa: Ojcze nasz. Jak dziś się zdaje malutkiem.

Nad Twoją białą mogiłą,
O Matko - zgasłe kochanie – Me usta szeptały bezsiłą: - Daj wieczne
odpoczywanie –

Jan Paweł II

Na XII festiwal zgłosiło się 13 zespołów. Wywiad dotyczący kim był Jan Paweł II – Polski Papież dla członków zespołu biorącego udział w Festiwalu przeprowadziła Pani Małgorzata Myrcha - Kamińska

1. AGAPE

Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Żukowie, Kierownik Zespołu: Monika Dejk

Wykonane utwory: „Powietrzem moim jest”, „W lekkim powiewie”, „Niech Pan udzieli mocy”, „Ave Maria”, „Strumień”, „Zdrowaś Królowo Wyborna”, „Hallelujah”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Można powiedzieć, że jesteśmy pokoleniem Jana Pawła II. Znamy Go od kilkunastu lat. Ojciec Święty zawsze był i jest nadal bardzo blisko dzieci i młodzieży. Jego spotkania ze wszystkimi wiernymi to wielkie przeżycie.

Jan Paweł II kochał śpiewać, czego wyraz dawał poprzez wykonywanie pieśni religijnych.

Wszyscy zachwycamy się Jego wykonaniem „Barki” i pamiętamy, że to ulubiona

pieśń Papieża.

Jego miłość do młodych i piękny śpiew były dla nas inspiracją do pracy nad sobą.

Dziś, gdy oręduje za nami w niebie, jesteśmy przekonani, iż cieszy się, że my nadal śpiewamy.

Chcemy prosić Błogosławionego Jana Pawła II, aby wstawiał się za nami.

Błogosławiony Janie Pawle II – módl się za nami !

2. ARTIFEX

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju, Kierownik Zespołu: Monika Proć - Gleń

Wykonane utwory: „Powietrzem jesteś”, „Matko Boga”, „Przed tronem Twym”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II ?

Jan Paweł II jako najwybitniejszy Polak jest dla nas wzorem do naśladowania. Jego nauka, która nie była łatwa, na zawsze zapisała się w naszych sercach. Jego troska i miłość do drugiego człowieka były tak ogromne, że kruszyły najbardziej zatwardziałe serca.

Osoba Jana Pawła II jest nam bliska. Słowa Papieża skierowane do młodych nadal są aktualne i wciąż w nas rozbrzmiewają. Pragniemy być wierni nauce Jana Pawła II i wcielać miłość w codziennym życiu dając świadectwo prawdy o najwspanialszym Bogu, który z miłości do człowieka dał się ukrzyżować w Jezusie Chrystusie – naszym Przyjacielu.

3. ASPERSJA

Parafia pw. Świętego Wawrzyńca w Luzinie, Kierownik Zespołu: Jan Minkiewicz

Wykonane utwory: „Te jes”, „Modłów dzwon”, „Z dawna Polski Tyś Królową”, „Powstań Przyjaciółko ma”, „Wiara, nadzieja, miłość”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II ?

Jan Paweł II zawsze wierzył w nas – młodych. Zawsze pokładał w nas nadzieję. Mówił nam, jak wiele od nas zależy. Często przypominał nam, że nasze życie jest w naszych rękach oraz, że nawet losy świata i całego Kościoła zależą od nas.

Stawiał nam zawsze bardzo wysokie wymagania. Nie chciał, abyśmy byli zwykli i przeciętni, ale święci ! To wielkie wyzwanie.

Najbardziej pamiętamy Jego słowa: „Nie bój się, wypłyn na głębie !”

Jesteśmy Mu wdzięczni za każde słowo skierowane do młodzieży w Taizé, w Lednicy, szczególnie za słowa o miłości, którą niesiemy w trzecie tysiąclecie.

Jan Paweł II był dla nas bardzo bliski, promieniował otwartością.

Mimo tego, że był Papieżem, był też naszym Przyjacielem. Nie tworzył dystansu, potrafił rozmawiać z nami, być przy nas.

Chcemy uczyć się od Niego, jak wierzyć w każdego człowieka, wybacząć i nigdy nie potępiać, nie skreślać nikogo, lecz słowem, gestem dawać nadzieję i szansę każdemu.

4. DEBEMUS CANTARE

Parafia pw. Świętego Brata Alberta Chmielowskiego, Kierownik Zespołu: Marek Wysocki

Wykonane utwory: „Pośród niesnasków Pan Bóg uderza”, „Wieczór z Nikodemem”, „Wysłuchaj Boże”, „Dziękuję Matko”, „Tobie chór aniołów”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Zafascynowało nas to, że Papież Jan Paweł II jako kapłan i hierarcha, był również poetą. Spotkały się w Nim jakby dwa powołania: duchownego i artysty, jedno drugiego nie wykluczając. Każdy z nas nosi w sobie jakieś powołanie. Każdy powinien odczytać i rozwinąć swoje powołanie. Papież jest dla nas wzorem Świętego, który dźwigając tak wiele, uczył i pokazywał, jak należy być człowiekiem, ojcem, przyjacielem, artystą, świętym.

5. ICHTIS

Parafia pw. Chrystusa Jedyneego w Swarzędzu, Kierownik Zespołu: Dorota Stolpe

Wykonane utwory: „Duch Pański nade mną”, „Anima Christi”, „Spocznij na nas Duchu Pana”, „Zbudowani na Chrystusie”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Jan Paweł II jest dla nas niezaprzeczalnie wielkim autorytetem. Wiele Jego nauk zostało w naszej pamięci i wciąż próbujemy podążać drogą, którą nam wskazał. Papież Polak kochał wszystkich i dzięki Niemu wątpiący i niewierzący w Boga otworzyli swe serca na Niego. Słowa, które wygłaszał podczas licznych kazań i przemówień trafiały do milionów ludzi na wszystkich kontynentach. Jednakże szczególnie dla nas, Polaków, okres Jego pontyfikatu miał ogromne znaczenie.

Jan Paweł II pomógł nam przetrwać ciężkie czasy i jak pasterz prowadził nas ku lepszemu. Papież ofiarowywał całego siebie drugiemu człowiekowi i nakazywał czynić to samo. Nam, młodym dał przykład, jak dawać świadectwo prawdy i z otwartym sercem

przyjmować wolę Bożą. Poprzez Światowe Dni Młodzieży, które organizował, dał nam szansę podzielenia się swoimi doświadczeniami z młodymi z całego świata. Te spotkania odtąd jednoczą młodzież i umacniają naszą wiarę.

Papież Jan Paweł II nie bał się wygłaszania często mocnych słów na tematy zwykle omijane lub lekceważone. Jego odwaga i postawa przyciągały wielu słuchaczy, a nauki sprawiały, że zaczynaliśmy zastanawiać się nad naszym życiem.

Papież był, naszym zadaniem, pierwszym człowiekiem, którego słuchało aż tyle osób. Po Jego śmierci ludzie zaczęli jeszcze bardziej doceniać głoszoną przez Niego naukę, a sam fakt, że w tak krótkim czasie został ogłoszony Błogosławionym sprawia, iż był naprawdę wielkim człowiekiem godnym naśladowania. My, Polacy, możemy być dumni, że Jan Paweł II to nasz Rodak.

6. ISKRY DUCHA

Parafia pw. Ducha Świętego w Siedlcach, Kierownik Zespołu: Marek Kamiński

Wykonane utwory: „Wielki jest nasz Pan”, „Matko życia, Maryjo”, „Swarzewska Pani, usłysz dziś mnie”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Jan Paweł II to postać, która ciągle zadziwia i zachwyca. Papieża poznajemy poprzez Jego dzieła: prace naukowe, utwory literackie, wygłoszone homilie, kazania, przemówienia. Jest nam bliski poprzez wiele wypowiedzi niestandardowych, słowa wypowiedziane poza protokołem, zdania, które głęboko zapadły w pamięć i które nieustannie skłaniają do refleksji. „Nie bój się, wypłyn na głębię” – to słowa, które są nam najbliższe. Traktujemy je jako drogowskaz w codziennym życiu. Kierując nas na głębię, Papież wyznacza nam szlachetne cele. Każe poszukiwać, każe pokonywać trudy, przełamywać swoje słabości, by móc dotrzeć do prawdziwych wartości, do odkrycia samego siebie, piękna, szczęścia, wewnętrznego spokoju na drodze do Krainy Niebieskiej. Jan Paweł II pozostawił tak wielkie bogactwo duchowe, że każdy poszukujący może w Jego skarbcu odnaleźć coś dla siebie, coś co go zachwyci, czym będzie żył i co napęłni bogatą treścią zwykłą czasami codzienność. Głębia myśli, doznań, wzruszeń, emocji czeka na każdego. Trzeba tylko zechcieć się w niej zanurzyć, by nadać swojemu życiu nową jakość we wszelkich jego aspektach.

7. JORDAN

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Gdańsku, Kierownik Zespołu: Joanna Kożuch

Wykonane utwory: „Tłumy serc”, „Zbliżam się w pokorze”, „Chlebie najcichszy”, „Matko życia”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

„Tłumy, tłumy serc zagarnięte przez jedno serce.” Tak, jak Pan Jezus przygarniał ludzi do siebie, tak nas przygarnął Jan Paweł II. Dla nas Jan Paweł II jest wzorem, przewodnikiem, orędownikiem w niebie. Bardzo często wykonujemy pieśń „Nie bój się, wypłyn na głębię”. Refren tej pieśni stał się naszym mottem i motywacją do wypłynięcia na głębię.

8. KORALE

Zespół Folklorystyczny Polskiej Pieśni i Tańca z Sankt Petersburga, Dyrektor Zespołu: Maria Ariefiewa

Wykonane utwory: „Agni Parfene”, „Matko Odkupiciela”, „Matko Fatimska”, „Była cicha i piękna”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Odpowiedź na to pytanie niby jest prosta. A jednak, nie ma zadania trudniejszego, bo odpowiedź jest wielowarstwowa.

Dla nas, Polaków z Rosji, Jan Paweł II na zawsze jest związany z wiarą naszej drugiej Ojczyzny. Poprzez Kościół zachowaliśmy swoją tożsamość. Papież Polak prowadził nas i jesteśmy dumni z tego.

Ale istnieje inny Jan Paweł II – Karol Wojtyła – poeta, filozof, który napisał piękne wiersze i eseje, mądrość których kształtuje nas i nasze dzieci. Zadziwiający człowiek – nauczyciel, teolog, pasterz, duchowny, artysta – był dla nas przykładem we wszystkim. Być może nawet bardziej, niż dla wszystkich, bo tak jak i my, długie lata spędził daleko od Polski ...

9. MŁODZI DLA PANA

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Tczewie, Kierownik Zespołu: Karolina Kaźmierczak - Dułak

Wykonane utwory: „Jestem Chlebem życia”, „Miłość Twoja jest”, „Maryjo, śliczna Pani”, „Piosenka pielgrzymów”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Jan Paweł II - patron, towarzysz, doradca, autorytet wśród młodych ludzi. W Jego słowach, w treści Jego modlitw, wszędzie usłyszeć można przesłanie do młodzieży. Za

życia był, po śmierci nadal jest wielkim, życiowym doradcą. Nauczył nas, jak żyć w dzisiejszym zgiełku życia codziennego, a jednocześnie nie zatracić wiary i drogi ku Bogu.

Jego radość życia i wiara w człowieka umocniła nas w przekonaniu, że przez działanie wiele możemy osiągnąć, dlatego śpiewamy na chwałę Panu, na cześć Ojca Świętego oraz po to, by swoją radością, optymizmem i miłością do Boga „zarażać” innych.

10. NIEBIESKA SCHOLA

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Tczewie, Kierownik Zespołu: Karolina Kornas

Wykonane utwory: „Mocni miłością”, „Niechaj z nami będzie Pan”, „Idę Mario do Ciebie”, „Bóg wielki jest”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Jan Paweł II był na swój sposób „trendy”. Rezygnując z lektyki, wychodząc do ludzi, organizując Światowe Dni Młodzieży, odważnie głosząc Słowo Boże pokazał, że świętość wcale nie musi być nudna.

Kiedy większość z naszych rówieśników uważa, że Kościół jest staromodny i dla ludzi po 50 –tce, dla nas jest bardzo ważny. Idąc za przykładem naszego Papieża Jana Pawła II chcemy tworzyć muzykę dla młodych, muzykę, przez którą Bóg, tak jak przez Jana Pawła II, przyprowadzi ludzi do Kościoła.

W świecie, w którym rządzą pieniądź i kult własnego ciała, kiedy nikt nie chce słyszeć o śmierci, a cierpienie spycha się na margines, Jan Paweł II jest dla nas żywym i największym przykładem tego, że można żyć godnie, prawdziwie nie bojąc się ani starości, ani śmierci.

11. REMUS

Parafia pw. Świętego Wawrzyńca w Luzinie, Kierownik Zespołu: Piotr Skrzypkowski
Wykonane utwory: „Do Ciebie jidzeme”, „Ni ma Go”, „Kądka mom jic, Panie”, „W szteczkcu chleba”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Jan Paweł II ukazał, że świętość jest w zasięgu ręki. Świętym może być każdy. Wystarczy tylko powiedzieć „tak” woli Bożej i dać się prowadzić, przyjąć z pokorą wszystko, co przygotował dla nas Bóg: miłość, ofiarę, cierpienie, śmierć.

Jan Paweł II pokazał nam, jak zachować wieczną młodość: z radością chwalić Pana

słowem i pieśnią. Tak też czynimy.

Asia:

Błogosławiony Jan Paweł II prosił dzieci i młodzież, by budowali w swoich rodzinach i środowiskach pokój. Chciałabym, tak jak On, umieć przebaczać i kochać wszystkich bliźnich, a w ten sposób budować lepszy świat.

Agata:

Papież Jan Paweł II kochał sztukę, śpiew, muzykę. W czasie swoich pielgrzymek wielokrotnie włączał się w śpiew przybywających do Niego na spotkanie ludzi.

Chciałabym, tak jak On, wykorzystywać talenty dane mi przez Boga na chwałę Ojca Niebieskiego.

Paweł:

Papież Polak był pielgrzymem niosącym Dobrą Nowinę ludziom na całej ziemi.

Chciałabym, tak jak On, głosić ludziom Dobrą Nowinę chwalec Boga grą i śpiewem. Tak, jak Ojciec Święty, pielgrzymuję do sanktuariów maryjnych.

12. SOLI DEO

Parafia pw. Świętego Michała Archanioła w Tuchomiu, Kierownik Zespołu: Janusz Juchniewicz

Wykonane utwory: „W cieniu Twoich rąk”, „Błogosławiony Jan Paweł II”, „Wszystko jest możliwe razem”, „Swarzewska Matka”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Jan Paweł II był i jest dla nas wielkim autorytetem. Mimo naszego młodego wieku zainspirował nas swoją osobowością i wytrwałością w wierze. Nie poddawał się nigdy, uparcie dążył do celu. Pielgrzymki papieża do Polski ukształtowały w nas ducha wolności. Pamiętamy słowa Papieża: „Niechaj zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi !” Kiedy tę wolność odzyskaliśmy, nauczał nas, jak odnaleźć się w nowej rzeczywistości. Owocem jego nauki jest pokolenie JP II – pokolenie nadziei dla przyszłości świata. I chociaż na świecie nauki Jana Pawła II nie zawsze spotykają się z właściwym zrozumieniem, to mamy nadzieję, że zaszczerpiona w nas iskra Jego wiary, da nam siłę do wypełnienia jego duchowego testamentu. „Nie lękajcie się, ja jestem z wami!”

13. WNIEBOWZIEĆCI

Parafia pw. Świętego Mikołaja w Gdyni, Kierownik Zespołu: Małgorzata Portee

Wykonane utwory: „Ukaż mi Panie swą Twarz”, „Modlitwa najcichsza”, „Zyskam siły”,

„Bo w Tobie jest tyle światła”, „Zbudowani na Chrystusie”

Kim dla Zespołu jest Papież Jan Paweł II?

Jan Paweł II jest prawdziwym świadkiem miłości Boga. Jego życie to dowód niezachwianej i silnej wiary.

Poprzez słowo, które głosił, wskazywał, że jedynie kierując się wolą Bożą, można osiągnąć pełnię szczęścia i człowieczeństwa.

Błogosławiony Jan Paweł II jest świadkiem nadziei, pielgrzymem miłości, a także prawdziwym ojcem dla młodych.

Główne nagrody zostały ufundowane przez Marszałka Województwa Pomorskiego umowa nr 34/DK/503/2011 wysokości 7 500 zł.

Nagrody z puli Marszałka otrzymały zespoły:

1. Zespół *REMUS* z Luzina, za piosenkę kaszubską, ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*
2. Zespół *NIEBIESKA SCHOLA* z Tczewa za estradową piosenkę religijną, ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*
3. Zespół *DEBEMUS CANTARE* z Gdańska, za wykonanie piosenki poświęconej Janowi Pawłowi II, nagroda jubileuszowa, ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*
4. Zespół *AGAPE* z Żukowa zdobył statuetkę „Magnifikat” i nagrodę główną. ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*
5. Nagrodę za Maryjną Piosenkę Religijną ufundowaną przez *Arcybiskupa Metropolite Gdańskiego* zdobył zespół *WNIEBOWZIECI* z Gdyni.
6. Nagrodę specjalną za krzewienie polskiej pieśni i pieśni religijnej poza granicami polski zespołowi *KORALE* z Sankt Petersburga, ufundował *Burmistrz Miasta Jastarni*.

XIII

**OTWARTY METROPOLITALNY FESTIWAL
PIOSENKI RELIGIJNEJ**

w

JASTARNI, JURACIE I CHAŁUPACH

SIERPIEŃ 2012

XIII edycja Festiwalu poświęcona jest

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Obraz malował Antoni Wawrzyniak

DOM, KTÓRY STWORZYŁ PAN

„Jesteśmy bowiem współpracownikami Boga, a wy jesteście uprawną ziemią Bożą, budowlą Boga. Dzięki udzielonej mi przez Boga łasce położyłem fundament jako zręczny architekt, ale buduje ktoś inny. Niech każdy jednak patrzy na to, jak buduje. Nikt bowiem nie może położyć innego fundamentu, oprócz tego, który już został położony, a jest nim Jezus Chrystus” (1Kor 3, 9-11).

Słowa te to słowa przeznaczone dla zespołów, których piosenki powinny zawierać przekazaną nam przez samego Boga, który stworzył człowieka, jego dom i dla niego kościół, a piosenki powinny zawierać:

- Zrozumienie tajemnicy Kościoła,
- Komunia jako nasza potrzeba, co jest dziełem Ducha Świętego,
- Umocnienie ducha ekumenizmu,
- Pomoc w odkrywaniu własnego miejsca w Kościele,
- Pogłębianie ducha zaangażowania i współodpowiedzialności za Kościół i Rodzinę,
- Rodzina głównym celem Kościoła,
- Pogłębienie wiary,
- Wychowanie we wspólnocie religijnej.

Prawdziwy dom to ten, który zbudował Bóg współdziałając z człowiekiem, dom, w którym wraz z życiem przekazywane są wartości oparte na mądrości Bożej. To dom, który jest społecznością żywych i umarłych, dom, w którym istnieje wzajemna odpowiedzialność za siebie. Dom ten, z woli samego Stwórcy jest społecznością otwartą, gościnną, gotową do poszerzenia o obcych przybyszów. Ojcem tego domu jest sam BÓG, a ziemski ojciec jest jego reprezentantem. Dom to miejsce, w którym tęskni się za Bogiem, szanuje Jego prawo, miłuje bliźniego jak siebie samego, cieszy się Jego obecnością i rodzinną radością.

Wawrzyniec Wawrzyniak

Dom to miejsce bezpieczne. W domu można zrzucić maski, które nosimy, dom to miejsce przyjmowania nas takimi, jakimi jesteśmy, bo w domu przecież wszyscy się

doskonale znamy. Dom to jedność w różnorodności a jest to możliwe wtedy, kiedy synonimem słowa dom staje się słowo miłość. Dom to miejsce wolne od rywalizacji: sukces jednego z domowników to radość wszystkich w domu, klęska jednego to całego domu smutek.

ks. Boniecki

Na XIII festiwal zgłosiło się 14 zespołów, a wywiady na temat Kościoła naszym Domem przeprowadziła z zespołami biorącymi udział w festiwalu Pani Małgorzata Myrcha - Kamińska

1. AGAPE

Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Żukowie, Kierownik Zespołu: Monika Dejk

Wykonane utwory: „Zbudowani na Chrystusie”, „Dzwoneczek Maryi”, „Przyjdź jak deszcz”, „Daję Tobie mój grzech”, „Przychodzisz Panie”, „Gdy wpatruję się w Twą świętą Twarz”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

„Budujcie dom (...) waszego życia osobistego i społecznego na skale! A skałą jest Chrystus (...) żyjący w swym Kościele, Chrystus, który trwa na tych ziemiach od lat...”

Kościół jest Domem, w którym wszyscy jesteśmy Rodziną. W każdej Chrystusowej rodzinie panuje spokój, wzajemny szacunek a przede wszystkim miłość. Miłość, która ma wielką moc. Kościół jest też wspólnotą nas – ludzi, którzy słuchamy Słowa Bożego i wypełniamy je w codziennym życiu, także poprzez modlitwę i śpiew. W Kościele – tak, jak w rodzinie – każdy człowiek ma swoje zadanie do wypełnienia. Relacja między rodzicami a dziećmi jest odzwierciedleniem relacji kapłanów z wiernymi. W trudnym chwilach w Kościele możemy znaleźć schronienie i wsparcie, jak w rodzinnym domu.

Jesteśmy odpowiedzialni za swój dom jako rodzina. Podobnie w Kościele - każdy parafianin również daje część siebie, by umocnić wspólnotę. Jako zespół jesteśmy włączeni w życie parafialne, gdyż dajemy swój dar śpiewu. Każdy z nas ma swoje zadanie...

Przechodzimy od doświadczania bliskości Boga do doświadczania bliskości drugiego człowieka, aby każdy z nas mógł czuć się jak w domu.

2. ANIMA MŁODSZA

Parafia pw. Narodzenia NMP w Rososzy, Kierownik Zespołu: Katarzyna Schab

Wykonane utwory: „Gdy kiedyś Pan”, „Chlebie najcichszy”, „Powierz się Matce”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

KOŚCIÓŁ to dom Boga, budynek, w którym znajdujemy schronienie, gdzie wracamy, za czym tęsknimy, gdzie czujemy się bezpiecznie.

KOŚCIÓŁ to rodzina, w której znajdujemy wsparcie, zrozumienie, gdzie jesteśmy sobą, gdzie jesteśmy szczerzy, którą współtworzymy.

KOŚCIÓŁ to wartości, które poznajemy, to łaska, która spływa na nas, to drogowskaz pomocny w życiu.

3. ANIMA STARSZA

Parafia pw. Narodzenia NMP w Rososzy, Kierownik Zespołu: Katarzyna Schab

Wykonane utwory: „Chwalcie Pana niebios”, „Podnieś mnie Jezu”, „Miriam”, „Kościół naszym domem”, „Kaszebsko Królewo”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Kościół w Polsce jest nierozzerwalnie związany z naszą historią, kulturą i tradycją. Śledząc dzieje Polski i Polaków widać wyraźnie, że bez Kościoła ani Naród Polski, ani Państwo Polskie nie przetrwałyby. Ciężko doświadczeni przez los szukaliśmy schronienia, wysłuchania, pocieszenia, nadziei – jak dziecko, które biegnie do domu, do mamy aby się wyżalić, aby przytuliła, zrozumiała.

Kościół dawał i daje poczucie bezpieczeństwa. Również w aspekcie fizycznym, co w obecnych czasach najbardziej widać w krajach misyjnych, gdzie prześladowani szukają schronienia w budynku Kościoła i we wspólnotcie.

W jednościi siła – jak często jesteśmy silną wspólnotą w Kościele, co nie udaje się poza murami świątyni. W nim jesteśmy odważni, uduchowieni, skłonni do wielkich czynów (choćby narodowo – wyzwoleńczych). W Kościele, jak w domu tworzymy wspólnotę mimo różnorodności każdego z nas, pielęgnujemy wartości, mówimy prawdę, nawet najbardziej bolesną, karmimy się Ciałem i Krwią Chrystusa, ale też i słowem. Porządkujemy i planujemy dalsze życie.

Dla naszej parafii Kościół to dom, o który nasi dziadkowie i rodzice długo walczyli. Dzięki ich staraniom niespełna 30 lat temu powstała nasza parafia, kaplica, potem kościół.

2,5 roku temu w Kościele zawiązał się nasz zespół, w Kościele działa i dzięki Kościołowi się rozwija.

4. ARTIFEX

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju, Kierownik Zespołu: Monika Proć - Gleń
Wykonane utwory: „Witaj Pokarmie”, „Jest na świecie miłość”, „Dziś Kościele”, „Mów do mnie Panie”, „Uwielbiam Twoje Imię”, „Thank you”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Dom jest czymś co kojarzy się nam z ciepłem, dobrocią, obecnością i bliskością tych, których kochamy i którzy są mieszkańcami tego domu. Dom to nie tylko mieszkanie rozumiane jako budynek ale dom to ludzie, którzy w nim mieszkają, bo to oni tworzą wszystko to co sprawia, że chcemy wracać do tego miejsca, że tęsknimy. Dla nas właśnie taki powinien być dom.

Kościół rozumiany w sposób personalny jest takim właśnie domem, gdzie ludzie tworzą wspólnotę w imię Jezusa Chrystusa i w JEGO NAJŚWIĘTSZEJ OBECNOŚCI czują z NIM i ze sobą wzajemnie bliskość. Kościół bowiem jako wspólnota ludzi wierzących jest żywym ciałem Boga na Ziemi. Zawsze jednak są przeszkody. Jedną z nich jest to, iż aby taka bliskość między członkami wspólnoty powstała musi nawiązać się bliskość osobista z gospodarzem tego miejsca, TYM, KTÓRY JEST MIŁOŚCIĄ. Bez poczucia wzajemnej i osobistej odpowiedzialności za relację między mną a Bogiem, między mną a drugim człowiekiem Kościół nie spełni swojej funkcji domu, ponieważ żeby dom był trwały, trzeba o niego dbać, trzeba być za niego odpowiedzialnym. Ten dom ludzki i Boży mieści się w sercu człowieka.

Można to porównać do nieposprzątanego mieszkania, które jest symbolem ludzkiego sumienia. Jak nie posprzątam swojego domu, jak o niego nie dbamy, to w pewnym momencie tracimy poczucie bezpieczeństwa, poczucie stabilizacji, poczucie harmonii oraz ładu i zamiast chcieć przebywać w tym miejscu, to z niego uciekamy. Tak też jest z Kościołem. Jak nie będziemy trwać jak "latorośle przy winnym krzewie", tak stanie się on dla nas obcy.

Panie, spraw, abym zawsze trwał przy Tobie, abym widział Ciebie i przebywał w Twojej obecności. Niech Twoje słowo będzie pochodnią dla mych stóp i światłem na mej drodze. Przytul mnie JEZU tak mocno do siebie jak matka tuli swe dziecko i ukryj głęboko na dnie swego serca, bo tylko w Tobie znajduję schronienie, bo tylko Ty Jesteś dla mnie ukojeniem.

5. ASPERSJA

Parafia pw. Świętego Wawrzyńca w Luzinie,

Kierownik Zespołu: Jan Minkiewicz

Wykonane utwory: „Podnosisz mnie”, „Dzięki Ci Maryjo”, „Czekam chwili”, „Błogosław duszo moja Pana”, „Zaufaj Panu”, „Psalm 116”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Dom to pojęcie wieloznaczne. Wielu ludziom słowo „kościół” kojarzy się tylko z budynkiem, z wieżyczką, na której umieszczony jest krzyż. Ale są też takie osoby, dla których ten wyraz łączy się ze wspólnotą osób przyjaznych, pomocnych, o dobrym sercu. Naszym zdaniem słowo „dom”, występujące w haśle tegorocznego Festiwalu, nie oznacza domu murowanego, z cegieł, z betonowymi fundamentami, ale określa piękną, rodzinną wspólnotę ludzi ochrzczonych, wierzących, którzy chcą czynić dobro. Fundamentami takiego Kościoła - Domu są ludzie, podtrzymujący wiarę, którzy dążą do jej rozkwitu, inspirują i pociągają za sobą innych, młodszych a nawet starszych katolików. Tak jak dom daje nam schronienie, tak Kościół - Dom jest naszą ucieczką przed grzechem, a Rodzina Dzieci Bożych, która w tym domu zamieszkuje razem z nami, daje nam potrzebne wsparcie przede wszystkim dzieląc się świadectwem swojego życia. Dom to wspólnota, w którą chcemy zaangażować się całym sercem. Zaangażować się nie na chwilę, ale być wiernymi raz wybranej grupie. Nie zniechęcać się i nie uciekać od wspólnoty, kiedy pojawi się problem. Dbać o systematyczne spotkania nawet jeśli wymagałoby to poświęcenia i przymuszenia siebie. Kiedy śpiewamy podczas Mszy Świętych, na uroczystościach kościelnych lub w zwykłe dni, ludzie czasem przyglądają się nam z zaciekawieniem. Najbardziej cieszymy się wtedy, gdy widząc nasze zaangażowanie, sami odczuwają pragnienie, by również dla siebie znaleźć miejsce i zadanie w Kościele, w muzyce lub innej służbie dla Boga. To piękne, kiedy nowi ludzie odkrywają, że i oni mogą włączyć się w przygotowanie naszej wspólnej modlitwy w naszym wspólnym Domu.

6. DEBEMUS CANTARE

Parafia pw. Świętego Brata Alberta Chmielowskiego,

Kierownik Zespołu: Marek Wysocki

Wykonane utwory: „Witaj Pokarmie”, „Pomóż mi”, „Psalm 84”, „Psalm 145”, „Mów do mnie Panie”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Kiedy myślę – Kościół, myślę – Dom. Kościół jest moim domem, szkołą życia, wspólnoty z Bogiem i braterstwa między ludźmi. Czuję się w nim kochany, oczekiwany

i akceptowany takim, jakim jestem. Kościół, to prawdziwa jedność, wspólnota, aktywne życie wewnętrzne i czysta relacja z Bogiem, która normuje nasze wzajemne stosunki. Kiedy jestem z Bogiem komunikuję się z Nim – staję się bardziej SOBĄ, bo odkrywam KIM JESTEM. A taki potencjał możliwości bardziej otwiera mnie na innych i nie pozwala czuć się samotnym. „Bo nikt nie ma z nas tego, co mamy razem...” – każdy człowiek, którego tu spotykam ma coś, czego ja nie mam, jest w czymś lepszy ode mnie i dlatego potrzebujemy siebie nawzajem.

Spodobało się Bogu doprowadzić nas do zbawienia razem, jako wspólnotę, nie osobno – i Kościół tą drogą mnie prowadzi. To właśnie tu, we wspólnocie Kościoła zaczynam dostrzegać inny sens życia – przestaję krążyć tylko wokół siebie i własnych problemów. Zauważam drugiego człowieka – a wraz z nim, nowy, niezniszczalny wymiar radości. Chcę zadomowić się w Kościele – uczestniczyć w jego życiu, nie czuć się obco, jak na zatłoczonej ulicy. Chcę nie tylko słuchać, ale działać. Chcę śpiewać mojemu Bogu – „Szczęśliwy jestem w domu Twoim Panie!”

7. ISKIERKI

Parafia pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Gdańsku,

Kierownik Zespołu: Julianna Styn

Wykonane utwory: „Głos Imię Pana”, „Matinko cedno”, „Jest na świecie miłość”, „Śmieję się”, „Będę śpiewał”, „Pan jest mocą”, „Kto to tak”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Kościół stanowi dla nas miejsce spotkań wspólnoty chrześcijańskiej, schronienie przed cierpieniem i lękami tego świata. Jest to miejsce, gdzie każde dziecko Boże może porozmawiać ze swoim Ojcem Niebieskim i Matką. Wynika to z tego, że Kościół to synonim rodziny jako społeczności, w której panuje miłość – miłość pochodząca od Boga. Z drugiej strony również rodzinę można nazwać Kościołem – małą świątynią serc. Centrum naszego życia stanowi Bóg w Trójcy Jedyny. W Bogu pokładamy nasze nadzieje. Jemu powierzamy swe troski.

Postawmy zatem wzór matematyczny:

$$\text{Rodzina} + \text{Miłość} = \text{Kościół}$$

i zweryfikujmy go w naszej ludzkiej, chrześcijańskiej i rodzinnej rzeczywistości.

8. ISKRY DUCHA

Parafia pw. Ducha Świętego w Siedlcach, kierownik Zespołu: Marek Kamiński

Wykonane utwory: „Kościele Drogo Wspólnoty”, „W Twoich oczach niebo”, „Jestem Chlebem Życia”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

„Kościół to nie tylko dom z kamieni i złota, Kościół żywy i prawdziwy to jest serce wspólnota.” Ten fragment pieśni jest drogowskazem na przemierzanie szlaków ziemskiej pielgrzymki do domu Ojca Niebieskiego. Szukając Kościoła żywego chrześcijanin szuka wspólnoty w Kościele – Domu Bożym, wspólnoty ludzi wierzących, zespolonych duchem miłości i przepełnionych nadzieją. W Kościele życie ziemskie człowieka nabiera bożego wymiaru, w nim trwa i w nim przechodzi swoje fazy od początku aż do końca jego doczesnego wymiaru. Kościół to wspaniała rzeczywistość obcowania Boga z człowiekiem. Chrześcijanin wie, że w Kościele przebywa Bóg żywy i prawdziwy. Bóg, który ma czas dla człowieka i który czeka na to, by ten znalazł również czas dla Niego. Kościół jest miejscem spotkania Stwórcy ze stworzeniem, doskonałości z niedoskonałością, by budować trwałe relacje pomiędzy tym, co boskie, a tym, co ludzkie. Chrześcijanin w Kościele jest karmiony chlebem życia i pojony wodą życia. Przez przyjmowanie Eucharystii może doświadczać nieba już tu na ziemi.

9. JESZCZE RAZ

Parafia pw. Świętego Michała Archanioła w Sopocie,

Kierownik Zespołu: Tatiana Dzieszkowska

Wykonane utwory: „Błogosław duszo moja Pana”, „Oddajmy cześć”, „Jestem dzieckiem Boga”, „Oczekuję Ciebie Panie”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Kościół jest naszym domem przede wszystkim dlatego, że mieszka w nim nasz Ojciec Niebieski. To miejsce, w którym tak jak w domu, jesteśmy zawsze wyczekiwani przez Niego z otwartymi ramionami niezależnie od tego, co uczyniliśmy. W Kościele czujemy się bezpiecznie będąc w grupie osób ochrzczonych. Mówimy, że wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami i jako tacy staramy się wspierać nawzajem w trudach, problemach, jak również dzielić się chwilami dobrymi. W Kościele oprócz Ojca jest również Matka – Maryja, nasza Matka i powierniczka modlitw. W oczach naszych Niebieskich Rodziców wszyscy jesteśmy równi i kochani.

10. JORDAN

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Gdańsku,

Kierownik Zespołu: Joanna Kożuch

Wykonane utwory: „Witaj Niebios Królowo”, „Przychodzisz Panie”, „Jesteśmy piękni”, „Przemień nas Panie”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Kościół jest dla nas jak dom. Daje nam ciepło, pokój i poczucie bezpieczeństwa.

Tak jak dom chroni nas przed zimą, wiatrem i deszczem, tak Kościół zapewnia nam schronienie przed zagrożeniami duszy. W domu wychowujemy się, by dorosnąć i założyć własny dom – rodzinę. W Kościele wzrastamy w wierze, poznajemy Boga, Jego niezmiernie miłosierdzie i uczymy się kochać, aby w naszym domu nie zabrakło miłości.

11. LUZIŃSKIE DZWONECZKI

Parafia pw. Świętego Wawrzyńca w Luzinie,

Kierownik Zespołu: Alicja Klinkosz

Wykonane utwory: „Kaszebsko Królowo”, „Kościół naszym domem”, „Modlitwa”, „Piakne Kaszebe”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Kościół to miejsce, które kojarzy się nam z bezpieczeństwem, ostoją i spokojem, wyciszeniem, opieką i modlitwą. Kościół to również budynek, który stanowi azyl przed światem zewnętrznym.

My, dzieci uciekamy się do naszej Matki Bożej z codziennymi troskami, problemami, dzielimy się z Nią również naszymi radościami.

Dom to rodzina, a nasz dom to nie tylko miejsce, w którym przebywamy, ale również to, kim jesteśmy: Polakami, Kaszubami, a przede wszystkim dziećmi Bożymi. A więc nasz dom jest tam, gdzie jest Kościół Boży, zawsze żywy i bliski naszym sercom.

12. REMUS

Parafia pw. Świętego Wawrzyńca w Luzinie,

Kierownik Zespołu: Piotr Skrzypkowski

Wykonane utwory: „Sworzewsko nasza Pani”, „Na stół ofiarę”, „Ojcze nasz”, „Hewo Bóg doł nom”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Hasło „Kościół naszym domem” pobudziło nas do refleksji nad znaczeniem domu w naszym życiu. Co nazywamy domem, jak czujemy się w naszym domu, jaki w

przyszłości chcielibyśmy zbudować dom?

Dla nas domem jest miejsce, gdzie żyjemy, Kaszuby. Tu czujemy się najlepiej i choć byśmy wyjechali w inne wspaniałe okolice to zawsze tęsknimy do tego miejsca, naszego skrawka na ziemi, gdzie zawsze czekają na nas bliscy.

Kiedyś nadejdzie dzień, gdy opuścimy nasz dom rodzinny i stworzymy swój. Co zrobić by był szczęśliwy? Na jakich fundamentach zbudować go, by nic go nie mogło zniszczyć?

Dobre budowanie, umacnianie i ciągle odnawianie domu powinno dokonywać się zgodnie z pouczeniami Bożymi. Dom mocny można zbudować tylko na Bogu. Bez Boga nic nie możemy. Bóg daje nam moc. Nasz dom zbudowany na Bogu musi stać się małym Kościołem, a Kościół – dom Boga musi stać się naszym domem.

W utworach, które śpiewamy podkreślamy znaczenie Domu Bożego dla naszego życia. Tu modlimy się, śpiewamy i chwalimy naszego Stwórcę. Z tym śpiewem na chwałę Bożą chcemy wyjść ze świątyni i w każdym zakątku świata budować Kościół – wspólnotę ludzi kochających Jedyne Boga. Jesteśmy młodzi i potrzebujemy pomocy w budowaniu naszej przyszłości. Szukamy mocnych fundamentów, trwałych wartości i pewnych wzorców postępowania. Dlatego budujemy nasz dzień jutrzejszy w Kościele, chcemy czuć się w nim jak w domu, a w swoich domach tworzyć Kościół domowy.

13. 4 eMKa

Parafia pw. Błogosławionego Biskupa Michała Kozala w Lipnie, Kierownik Zespołu: Marek Dariusz Kamiński

Wykonane utwory: „Jeden jest”, „O Mario”, „Modlitwa do świętego Wincentego”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Kościół to nasz dom, w którego centrum zawsze jest muzyka. To ona łączy naszą rodzinę. W Kościele odnajdujemy wszystko to, czego oczekuje się od prawdziwego, rodzinnego domu: ciepło, życzliwość innych ludzi, tradycje przekazywane z pokolenia na pokolenie oraz miłość, którą Bóg tak uparcie próbuje nam okazać, dzielić się nią.

Nasza rodzina odpowiada na zaproszenie Stwórcy. Chcemy pokazać całemu światu, jakie wartości są dla nas najważniejsze. Jesteśmy tu, aby utrwalać więzi między nami – członkami wspólnoty Kościoła.

14. 4razywroku

Parafia pw. Zwiastowania Pana w Żarnowcu, Kierownik Zespołu: Szymon Kamiński

Wykonane utwory: „Aż dotąd doszedł Bóg”, „Pieśń o słońcu niewyczerpanym”, „Bóg spoczywał w sercu”, „Zabierz mnie Mistrzu do Efrema”, „Często stamtąd długo na mnie patrzy”

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Każdy dom przywodzi na myśl bezpieczeństwo. W nim mamy ostoję spokoju i wolności. We własnym domu możemy być sobą. Tam wybrzmiewają dźwięki lat dziecięcych, głosy rodziców, które były w naszych uszach pierwszą muzyką. Każdy dom, bez względu na to, czy dobry, czy zły, jest źródłem i celem każdego człowieka. Jest głównym powodem tęsknoty.

Dom rodzinny, dom zakonny to miejsca, w których zrodziłyśmy setki wspomnień, do których powracamy, aby nasze życie miało wyraźny cel. Właśnie wspomnienia są dla nas czymś szczególnie ważnym. Pozwalają tworzyć i same w sobie są czystym natchnieniem.

Wiemy, że we wszystkim, co dobre, działa Duch Święty. Dzięki Jego obecności doświadczamy miłości, widzimy piękno, jesteśmy wrażliwi na wszystko, co chce nam przekazać właśnie On – „Sprawca wszystkiego we wszystkim”.

Kościół jako dom Boży jest dla nas, jak dla wszystkich chrześcijan, Matką, która czeka, która kocha ale również i wymaga. Tak więc, co możemy Jej ofiarować, jeśli nie wszystko co nas stanowi.

W poezji Jana Pawła II odnajdujemy taki oto tekst: „Owa studnia złączyła mnie z Tobą, owa studnia wprowadziła mnie w Ciebie”. Możemy te słowa odnieść do chrztu, do dnia, w którym wszyscy staliśmy się mieszkańcami domu Boga.

Kościół przyciąga tych, którzy tęsknią. Pochyla się nad bezdomnymi, nad tymi, którzy niczego nie mają, ale chcą wrócić jak syn marnotrawny.

Mamy w sobie wiele talentów, które możemy oddać Bogu i ludziom. Dzięki temu sami czujemy się szczęśliwi. Słyszając głos rodziców, mając wspomnienia pragniemy uzupełniać swoje życie i jednoczyć się z muzyką, poezją, z ludźmi, z Bogiem i być w domu.

Główne nagrody zostały ufundowane przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*. Nagrody z puli Marszałka otrzymały zespoły:

1. Zespół *Artifex* z *Biłgoraja*, za wyróżnienie, ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*,

2. Zespół *Remus z Luzina*, za piosenkę kaszubską, ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*,
3. Zespół *Aspersja z Luzina* za estradową piosenkę religijną, ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*,
4. Zespół *Jordan z Gdańska* zdobył statuetkę „Magnificat” i nagrodę główną. ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*
5. Nagrodę za Maryjną Piosenkę Religijną ex aequo ufundowaną przez *Arcybiskupa Metropolitę Gdańskiego* zdobyły zespoły *Agape z Żukowa* i *Jeszcze Raz z Sopotu*.

XIV

OTWARTY METROPOLITALNY FESTIWAL
PIOSENKI RELIGIJNEJ

W

JASTARNI, JURACIE I CHAŁUPACH

SIERPIEŃ 2013

XIV edycja Festiwalu poświęcona jest
KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM, SZKOŁĄ, IDĄCYM Z OJCZYZNĄ
Św. Franciszek - droga wiary
„być solą ziemi”

Obraz malował Antoni Wawrzyniak

Oddajemy miłość tym, co zginęli na morzu, to jest siłą którą dał nam Chrystus

Potencjał dobra, miłości i drogi jaką powinniśmy iść pokazał nam Chrystus, wskazując drogę człowiekowi, ludzkości i wszystkim poszukującym własnej drogi do szczęścia swojego i swoich pokoleń. Tak Jezus wskazał nam swoim cierpieniem i oddaniem drogę człowieczeństwa. Tak jak Chrystus był, jest, solą tej ziemi, teraz Ty i Ja nią jesteśmy. Idąc za nim mamy wpływ na jej przyszłość. Tak jak Chrystus wskazał nam drogę budując współczesny Świat, zachowując go dla pokoleń, wskazując nam drogę dobroci i miłości dla istniejącej przyrody, zachowania miłości do życia, tej części świata w której żyjemy i na którą mamy wpływ. Budujemy Świat dla naszych przyszłych pokoleń i zmieniamy przyrodę, której jesteśmy częścią ale róbmy to uczciwie i dobrze. Bóg przez Noego wskazał nam jak Świat został uratowany, a przez śmierć swojego Syna wskazał nam drogę miłości, dobroci, wzajemnej tolerancji i budowy, naszego świata, dla siebie i przyszłych pokoleń. Człowiek nie zachowując miłości do przyrody, otoczenia, siebie, braci mniejszych i Ziemi, której jest częścią, nie znajdzie drogi zbawienia siebie i swoich pokoleń.

Modląc się do Boga modlimy się nie tylko za siebie i swoją Rodzinę ale modlimy się za Świat w którym żyjemy, za braci mniejszych, które są nam bliskie za przyrodę, której jesteśmy częścią tego Świata – Ziemi, którą Pan Bóg stworzył dla nas, łącząc nas w wielką ziemską rodzinę.

Mieszkańcy Półwyspu Helskiego, Jastarni, głównie od pokoleń są rybakami, żyjącymi z morza. Są związani z morzem Rodzinnie. Całe pokolenia żyły i żyją z morza. Wielu z nich morze zabrało i tam spoczywają. To praca i morze rozdzielają ich rodziny a czasem tam zostawiają w nim swoje kości. Módlmy za tych co zginęli na morzu i prośmy Pana o zbawienie ich dusz.

Wawrzyniec Wawrzyniak

Na XIV festiwal zgłosiło się 20 zespołów. Wywiad z zespołami na temat motta festiwalu przeprowadziła Pani Małgorzata Myrcha - Kamińska

1. AGAPE

Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Żukowie,
Kierownik Zespołu: Monika Dejk

Wykonane utwory: „Przed tronem Twym”, „Dzięki Ci, Panie”, „Oceany”, „Dzięki Ci, Maryjo”

Kościół jest niezachwianą, potężną i najsilniejszą skałą, na której każdy z nas buduje swoje życie, swój DOM. Kościół naszym domem oznacza, że wszyscy tworzymy Rodzinę, którą charakteryzuje wzajemna miłość, szacunek, wsparcie, oddanie.

Kościół naszą szkołą oznacza, że uczymy się od Chrystusa jak żyć, by postępować zgodnie z Jego wolą. W Kościele, zwanym szkołą, uczymy się też od siebie nawzajem.

Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas, iż Kościół i Ojczyzna są dwiema z najważniejszych wartości Polaka chrześcijanina. Są one ze sobą nierozdzielnie połączone, a obowiązkiem każdego z nas jest ich wyznawanie i świadome działanie na ich rzecz.

Papież Franciszek to kolejny już przykład, po Papieżu Polaku oraz Niemcu Benedykcie XVI, na to, że współczesny Kościół przekracza granice, których w prawdziwej wierze powinno być jak najmniej.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Świętość św. Franciszka z Asyżu jest odpowiednia zarówno na wczoraj, jak i na dziś, gdyż wartości, takie jak: wierne naśladowanie Chrystusa w posłuszeństwie, ubóstwo, czystość, wytrwałość i szacunek dla ludzkiego cierpienia, wyznawane przez świętego Franciszka, są wartościami uniwersalnymi i ponadczasowymi, za pomocą których wszyscy możemy stawać się lepszymi chrześcijanami.

Droga wiary to uduchowiona droga podążania śladami Chrystusa.

Droga wiary współczesnego człowieka:

- jest wymagająca,
- nie jest tylko i wyłącznie słuchaniem Słowa Bożego oraz naśladowaniem czynów Chrystusa,
- powinna być połączeniem nauk Kościoła oraz wewnętrznego, indywidualnego, przeżywania wiary przez każdego z nas,
- nie powinna być źródłem pychy czy rodzajem własności, który sobie przypisujemy, a którym chcemy się chwalić przed innymi,
- może być drogą do odnalezienia samego siebie oraz wewnętrznej wolności,
- nie może być niszczona, ani wyśmiewana przez osoby, którym jest ona daleka,
- musi przejawiać się w talentach, które Bóg nam dał, jak chociażby śpiew, ale

również pod postacią zwykłych, codziennych talentów, które każdy z nas w sobie ma.

- nie musi być trudna.

„**Być solą ziemi**” to znaczy dawać dobry przykład swoim postępowaniem – nie dla poklasku, lecz ku chwale Bożej.

2. ARTIFEX

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju,

Kierownik Zespołu: Monika Proć - Gleń

Wykonane utwory: „Maryjo Matko mojego wezwania”, „W kruszynie chleba”, „Franciszku”, „Jesteś blisko mnie”, „Miłość Twoja nad górami”

Kościół to wspólnota ludzi wierzących w tego samego Boga.

Kościół naszym domem oznacza, że każdy z nas może tu wrócić i drzwi będą otwarte. Kościół - Oblubienica Chrystusa jest nam matką i jak każda matka kocha swoje dziecko, tak Kościół kocha swe dzieci.

Kościół naszą szkołą oznacza, że również wymaga od nas pewnej postawy, pewnego zachowania, trwanie w Kościele wymaga od nas postawy czynnej a nie biernej, wymaga od nas ciągłego rozwoju.

Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas wzięcie odpowiedzialności za Ojczyznę.

Papież Franciszek to sługa Boży, następca Chrystusa na ziemi, głowa Kościoła katolickiego który pokazuje nam jak mamy iść za Chrystusem - przez służbę drugiemu człowiekowi.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Każdy święty jest świętym już na zawsze i nie ma tu czasu przeszłego. Tak i św. Franciszek z Asyżu, ten, który dosłownie porzucił wszystko dla Chrystusa i żył słowami Ewangelii nie może być na wczoraj. Jego przykład może właśnie dziś jest bardzo potrzebny w świecie, gdzie materializm przesłonił ludziom oczy. Radość ze stworzenia i dostrzeganie piękna w świecie jako daru Bożego tego na pewno możemy się uczyć od niego każdego dnia.

Droga wiary to droga zaufania "choćbym chodził ciemną doliną zła się nie ulękę bo TY jesteś ze mną", "Twoje słowo jest pochodnią dla moich stóp i lampą na mej drodze" taka jest wiara pomimo wszystko i zawsze wiara do końca..., bo gdyby nie było tej niepewności nie byłoby wiary tam, gdzie kończy się wiedza zaczyna się wiara...

Droga wiary współczesnego człowieka:

- jest nadzieją i ratunkiem,
- nie jest głupia,
- powinna być obecnością Tego który Jest - spotkaniem dwóch osób,
- nie powinna być traktowana jako przesąd,
- może przenosić góry,
- nie może pozostać bez miłości,
- musi być prawdziwa, tzn. wypływać z głębi człowieka, z jego serca, musi być żywa,
- nie musi być wielka by przenosić góry, wystarczy wiara jak ziarno gorczycy.

„**Być solą ziemi**” to znaczy nadawać smak - gdziekolwiek się jest i cokolwiek się robi wiedzieć kim się jest i komu się służy...

3. ASPERSJA

Parafia pw. Świętego Wawrzyńca w Luzinie,

Kierownik Zespołu: Ks. Jan Minkiewicz

Wykonane utwory: „Schowaj mnie”, „Córka Króla”, „Nadejdzie dzień”, „Uratowani”.

Kościół to wspólnota, która z jednej strony okazuje wsparcie, a z drugiej daje wiele okazji do tego, by tym wsparciem obdarzyć innych ludzi. Kościół naszym domem oznacza, że Pan Bóg jest naszym Ojcem i chce, by każde z Jego dzieci przychodziło do Kościoła i czuło się w nim jak we własnym domu. Każdy ma prawo tam wejść. Bóg nawet grzesznika przyjmie z otwartymi ramionami. Nasz Pan chce, żeby to miejsce było dla nas wyjątkowe.

Kościół naszą szkołą oznacza, że nieustannie uczymy się naszej wiary, uczymy się jak żyć. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas tyle, co hasło „Bóg, Honor, Ojczyzna”, Od Chrztu Polski nieustannie w ważnych dla narodu momentach zwracamy się do Boga.

Papież Franciszek to niezwykle zwykły człowiek, bo chociaż został Głową Kościoła, jest blisko ludzi i wszystkich ludzkich spraw.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Święty na zawsze. Przypomina, że w życiu człowieka wierzącego ważna jest prostota, kontakt z naturą i umiejętność czerpania radości z życia przez dostrzeganie w codzienności cudów. Wszystko jest cudem. Nawet słońce na niebie.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest często bardzo zawiła i kręta
- nie jest drogą dla samotnych, odizolowanych od wspólnoty, żyjących tylko własnymi sprawami
- powinna z dnia na dzień być bliższa Bogu
- nie powinna być zbyt łatwa i pozbawiona wszelkich niebezpieczeństw, bo wtedy nie mobilizuje do rozwoju
- może po latach wysiłku dać poczucie spełnienia i satysfakcji, jak droga górskiego wędrowca, który po długiej wspinaczce z zachwytem podziwia ze szczytu piękne widoki
- nie może być wędrowką, w której polegamy tylko na sobie
- musi być szkołą współpracy z Bogiem i z drugim człowiekiem
- nie musi od razu prowadzić w dobrym kierunku, bez błędów, a nawet wielkich porażek
- dopóki w sercu jest pragnienie wędrowki, a wokół wierni towarzysze drogi, Bóg jest po naszej stronie.

„**Być solą ziemi**” to znaczy inspirować, ożywiać, zapalać i cały czas dawać dobre natchnienie, niekoniecznie słowem i pouczeniem, ale po prostu życiem z pasją. Naszą pasją jest muzyka. To ona jest dla nas solą ziemi, którą chcemy nadawać życiu smak.

4. DEBEMUS CANTARE

Parafia pw. Świętego Brata Alberta Chmielowskiego w Gdańsku,

Kierownik Zespołu: Marek Wysocki

Wykonane utwory: „Wielkie dzieła”, „Tęsknię”, „Ave Maryja”, „Najwyższy nasz”

Kościół to ludzie, których łączy chrzest i poczucie przynależności do wspólnoty chrześcijańskiej. Kościół naszym domem w wymiarze materialnym oznacza przebywanie z innymi ludźmi wiary w poczuciu jedności, a w szerszym, duchowym znaczeniu to obszar wielowymiarowego kontaktu z Bogiem. Kościół naszą szkołą oznacza, że Kościół, podobnie jak szkoła, uczy i przygotowuje do życia. Kościół wskazuje przy tym drogi do Boga. Kościół idący z Ojczyzną oznacza trwały związek wiary z historią narodu. To nierozzerwalność, to ciągła obecność Kościoła w dziejach Polski. Papież Franciszek to papież – przyjaciel człowieka, święty Ojciec, ale i Brat każdego z nas.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

To Święty do naśladowania także w czasach współczesnych. Trzeba modlić się do Boga, aby myśl Franciszkowa żyła w każdym z nas, a franciszkański styl życia stał się natchnieniem dla ludzi współczesnych.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest dla każdego inna,
- nie jest drogą łatwą,
- powinna być taką, która prowadzi do Boga,,
- nie powinna wydawać się niemożliwą do przebycia
- może być kręta i zawiła,
- nie może zniechęcać człowieka do podejmowania jej ciągle na nowo,
- musi budować człowieka, przeobrażać go i zbliżać do świętości,
- nie musi oznaczać nienowoczesności.

„**Być solą ziemi**” to znaczy żyć pełnią życia nie tylko dla siebie, ale i dla innych. Należy odnaleźć w sobie to, co cenne, cieszyć się tym i dzielić się tym ze światem.

5. DEI GLORIAM

Parafia pw. Świętego Mikołaja w Pogroźcu,

Kierownik Zespołu: Dorota Kryger

Wykonane utwory: „Kyrie”, „Chlebie najcichszy”, „U Ciebie, Boże”, „Śmieję się”, „Ballada o świętym Franciszku”

Kościół to wspólnota ludzi wierzących w Boga. Kościół naszym domem oznacza, że zawsze możemy znaleźć w nim schronienie. Kościół nas wychowuje, pokazuje właściwą drogę i zawsze cierpliwie pozwala na popełnianie błędów, wzrastanie we własnym, indywidualnym tempie. W Kościele jak w domu odnajdujemy otuchę w najtrudniejszych momentach naszego życia i przeżywamy najwspanialszą celebrację świętej Eucharystii.

Kościół naszą szkołą oznacza, że każdego dnia możemy uczyć się, jak żyć Chrystusem. Mamy pewność, że droga wskazywana przez Kościół jest drogą prawdy, bo wyznacza ją słowo, które w Piśmie Świętym ofiarowuje nam Bóg. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas bezpieczeństwo. Papież Franciszek zachwycił nas i wzruszył podkreślając na samym początku swej papieskiej drogi wartość wspólnej modlitwy. Jest ubogim apostołem Chrystusa, bardzo odważnym i kochającym ludzi.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Naszym zdaniem to święty na wczoraj. Niestety. Świat bardzo mocno akcentuje brak szacunku do przyrody, do tego co małe, słabe, bezbronne. Bezlitosna machina jest naszym zdaniem nie do powstrzymania. Prawda jest taka, że najsilniejsze światowe koncerny za nic mają prawa przyrody i bezwzględnie dążą do zysku deptając przy tym Ziemię i jej mieszkańców. Takie sprawy odbywają się w zaciszu eleganckich gabinetów i potrzeba cudu, aby powstrzymać tę krwiożerczą maszynę.

Święty Franciszek owszem zachwyca, pytanie kogo? Jaki dostęp ma współczesny człowiek do jego ideałów - spójrzmy na telewizję, prasę, książkowe bestsellery. W tej sprawie jesteśmy sceptykami - kto słyszał o „Kwiatkach św. Franciszka”?

Droga wiary to szlak, który wybieramy, bo uwierzyliśmy w miłość Boga do nas. Sam Bóg przekonał nas, że kocha nas bezgranicznie miłością nieodgadnioną, jedynie bezinteresowną, że pragnął naszego istnienia jeszcze przed naszym stworzeniem. Droga wiary prowadzi nas prosto w ramiona kochającego Ojca.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest niebezpieczna;
- nie jest łatwa;
- powinna uczyć życia;
- nie powinna iść na kompromisy;
- może być arcyciekawa;
- nie może zbaczać ze szlaku;
- musi iść z prawdą;
- nie musi być milcząca.

„**Być solą ziemi**” to znaczy świadczyć o Chrystusie. Sól ma głęboką symbolikę. Oznacza dobrą radę, uzdrowienie, nieśmiertelność, niezniszczalność, trwałość, boskość, mądrość, prostotę. Oto zadanie tych, którzy wyznają Chrystusa. Jak można przypuszczać ci, którzy są solą ziemi stanowią niewielką grupę, lecz przypominają światu o prawdzie. Tak jak ilość soli w potrawie jest znikoma, ale nadająca wyjątkowego smaku.

6. ETTA

Parafia pw. NMP Wspomożenia Wiernych w Rumii, Kierownik Zespołu: Anna Bronowicka

Wykonane utwory: „Bóg dał wiarę”, „Osiem błogosławieństw”, „Abba Ojciec”

Kościół to instytucja, której misją jest prowadzenie całej ludzkości do zbawienia. Obejmuje tym działaniem wszystkich ludzi niezależnie od płci, stanu, majątku, narodowości oraz od popełnionych grzechów. Kościół czerpie ten przymiot z faktu, że jest *Ciałem* Chrystusa, jedyne go pośrednika zbawienia.

Kościół jest powszechny, to znaczy: głosi całą prawdziwą, autentyczną wiarę i całe zbawienie całemu człowiekowi i całej ludzkości; są w nim wszystkie prawdy zbawienia i wszystkie środki zbawienia.

Kościół naszym domem oznacza wizję, o której pięknie mówił św. Bazyli: „We wszystkim należy stawiać wspólnotę ponad samotność. We wspólnocie człowiek mniej krąży wokół samego siebie, a bardziej kieruje wzrok ku swojemu bliźniemu. Nie dąży w niej tylko do spełniania własnych pragnień, lecz do spełniania życzeń innych ludzi. Ujawnia mu się głębszy sens życia i zostaje obdarowany większą radością. We wspólnocie łatwiej spotkać Boga.”

Kościół naszą szkołą oznacza, że jest on naszym drogowskazem w dążeniu do poznania Boga.

Kościół idący z Ojczyzną oznacza poczucie odpowiedzialności za dziedzictwo narodu chrześcijańskiego, który tutaj żyje, pracuje, wysiła się i trudzi, walczy, może niekiedy przegrywa, ale i zwycięża.

Papież Franciszek to nasz papież - pierwszy z kontynentu amerykańskiego, a także pierwszym spoza Europy od czasu papieża Grzegorza III (pontyfikat 731–741). Jest również pierwszym jezuitą wybranym na papieża i pierwszym zakonnikiem od czasu papieża Grzegorza VI (pontyfikat 1831–1846).

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Dla nas jest to oczywiście Święty i „na wczoraj, i na dziś, i na jutro.” Nie może być archaiczna nauka św. Franciszka: miłość i szacunek do drugiego człowieka, dobroć, współczucie, zrozumienie, wybaczenie. To wszystko stanowi o naszym człowieczeństwie, istocie, wartości i sensie naszego życia.

Droga wiary

„Wiara nie jest dodatkiem do życia, jest samym życiem. Mogę więc powiedzieć: „tak żyję, bo jestem człowiekiem wierzącym”. Moja wiara to droga przez życie, które dla nikogo, zwłaszcza w dzisiejszych czasach nie jest proste i łatwe. Wiara to nie jest jednak jakaś magiczna różdżka, która sprawia, że wszelkie trudności znikają, a życie staje się łatwe i przyjemne, bo przeżywane pod parasolem Bożej Opatrzności. Jednakże w wierze

człowiek znajduje siłę i światło, by przetrwać nawet najtrudniejsze chwile. Tę potrzebną moc czerpie z Boga, któremu może codziennie powtarzać: *Chociażbym chodził ciemną dolinę, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną* (Ps 23, 4). Na drogę wiary Stary Testament dał nam Boże Prawo, a Nowy Testament dał nam najlepszego Przewodnika. Jest nim Jezus Chrystus. On nas prowadzi drogą wiary. O Nim każdy wierzący mówi swoim życiem: *Wiem, komu zawierzyłem* (2 Tm 1, 12), a w chwilach wątpliwości wiara każe mu powtarzać: *wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia* (Flp 4, 13).” (za ks. Jerzym Sermakiem)

Droga wiary współczesnego człowieka jest to droga, którą człowiek idąc dobrowolnie otwiera się na Boga, na Jego obecność i Jego Prawdę

- nie jest łatwa i oczywista,
- powinna wzmacniać nas duchowo,
- nie „jest alienacją, ale przygotowaniem serca, aby mogło zobaczyć piękne oblicze Boga” - powiedział papież Franciszek,
- może pomóc nam w rozpoznaniu otaczającej nas rzeczywistości,
- nie może być przerywana, trwa do końca naszego życia i doprowadza nas do celu -spotkania z Bogiem,
- musi być czasami mozolna i wyboista, bo dzięki temu uczymy się pokonywać trudności,
- nie musi i nie jest przeszkodą w osiągnięciu innych celów życiowych.

„Być solą ziemi” to podejmowanie wysiłku i szukanie relacji z Jezusem, pogłębianie jej przez modlitwę, słowo Boże, sakramenty i kroczenie drogą wiary.

Jak mówił bp Ignacy Dec: „fizyczna, ziemską sól pełni wiele funkcji, wśród których dwie są nam najbardziej znane. Sól nadaje smak spożywającym potrawom oraz sól służy do konserwacji pokarmów. Jako chrześcijanie naszym poprawnym myśleniem, mówieniem i działaniem mamy przydawać smaku życiu społecznemu. Wiemy, że sól się rozpuszcza, jakby ginie na rzecz pokarmu; zamiera, by przydać pokarmowi smaku. Gdy my umieramy dla siebie i otwieramy się z miłością na drugich, gdy zatracamy się dla naszego „ja” i ofiarujemy się dla „ty”, życie wówczas nabiera smaku, nabiera wyższej, lepszej jakości. Prawda bowiem jest najzdrowszym pokarmem dla naszego ducha.”

7. GRODZIŃSKIE SŁOWIKI

Grupa wokalna z Grodzieńskiego Zjednoczenia Społecznego pn.: „Klub Polskich

Tradycji”, Kierownictwo Zespołu: Alicja i Andrzej Binert

Wykonane utwory: „Ojcze nasz”, „Czarna Madonna”, „Modlitwa o pokój”, „Nie lękajcie się”

Kościół to drzewo życia rodzące owoce prawdy, dobra i piękna.

Kościół naszym domem oznacza, że znajdujemy w nim ciepło gniazda rodzinnego, życzliwości i zrozumienia. Kościół naszą szkołą oznacza, że uczy on nas miłości do Pana Boga, do wszystkich ludzi, do wszystkiego, co Bóg powołał do życia.

Kościół idący z Ojczyzną uczy nas patriotyzmu, miłości do kraju naszych przodków, wierności szlachetnym ideałom, dbałości o pomyślność ojczyznie, gotowości do walki o jego istnienie w chwilach zagrożenia.

Papież Franciszek to papież naszych czasów.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

I na wczoraj i na dziś i na przyszłość.

Droga wiary to droga naszego życia.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest trudna, czasami pełna cierpienia,
- nie jest łatwa,
- powinna prowadzić do Bożej prawdy,
- nie powinna mylić,
- może być piękna,
- nie może kłamać,
- musi być drogą łaski,
- nie musi być uciążliwa.

„Być solą ziemi” to znaczy zachować miłość do życia, uczestniczyć w budowaniu współczesnego świata.

8. ISKRY DUCH

Parafia pw. Ducha Świętego w Siedlcach

Kierownik Zespołu: Marek Kamiński

Wykonane utwory: „Franciszku”, „Niepojęty jesteś”, „Przed tronem Twym”

Kościół to dom Boży, dom dzieci Boga, dom każdego z nas. Kościół naszym domem oznacza, że jest to miejsce, do którego można przyjść wtedy, gdy się czuje taką

potrzebę. Kościół naszą szkołą oznacza, że nauka przekazywana przez Pasterzy Kościoła ma być dla wiernych szkołą życia religijnego i rozwoju duchowego. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas angażowanie się Kościoła w sprawy najistotniejsze dla dobra, bytu i rozwoju Ojczyzny. Papież Franciszek to papież, który pociąga autentycznością, który ma odwagę bycia sobą w każdej sytuacji życiowej.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Święty Franciszek to wielka postać w Kościele, która wywarła olbrzymi wpływ na rzesze ludzi. Franciszek, choć nie pragnął być zauważony, pozostawił po sobie wielką spuściznę w formie życia pokutnego, swoich pism, reguł i modlitw. Stał się także inspiracją dla artystów. Nurt franciszkański w sztuce rozwija się nieprzerwanie od czasów średniowiecza i nie przestaje zdumiewać i zachwycać.

Tajemnicze spotkanie Świętego z Chrystusem w San Damiano, w czasie którego usłyszał on słowa z krzyża: „Franciszku, idź odbuduj mój Kościół”, przełożyło się na całe życie Biedaczyny z Asyżu. I choć minęło już wiele wieków, Święty wciąż woła z nieba, że „Miłość nie jest kochana”. To wołanie porywa ludzi wszystkich stanów, by iść drogą miłości, mając w sercu słowa: „miłujecie się wzajemnie”.

Święty Franciszek uczy nas jak dzielić się z innymi wszystkim, czym jesteśmy obdarowani i przez to pomnażać swoje dobra duchowe otrzymując z nieba nieprzebrane skarby niebieskie.

Tego daru nie można kupić za żadne bogactwa świata, nie można go osiąść inaczej jak tylko przez oddanie absolutnie wszystkiego Bogu, poprzez otwarcie serca na Jego głos i działanie, które choć prowadzi przez dolinę doświadczeń, to obiecuje pokój Boży, radość i zbawienie. Zarówno dawniej, tak i dziś modlitwa za wstawiennictwem Świętego jest potężnym mieczem Bożym, który kruszy mur wrogości. Pozwala ona też pośród codziennych zawirowań życia odnaleźć radość franciszkańską, która ma swe źródło wszędzie, bo wszędzie jest Bóg, który jest dobry. Święty Franciszek to święty ponadczasowy. Droga wiary to droga, która prowadzi do nieba.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest właściwą drogą życia, którą powinni obrać ci, którzy chcą być ludźmi szczęśliwymi w tym i w przyszłym życiu,
- nie jest bynajmniej drogą usłaną różami bez kolców,,
- powinna kształtować umysł, serce, duszę i charakter człowieka
- nie powinna mieć niczego wspólnego z szeroko pojmowanym złem,

- może wymagać ponoszenia wielu wyrzeczeń,
- nie może być przeszkodą w indywidualnym rozwoju człowieka,
- musi być w pełni zaakceptowaną przez tego, który ją obrał,
- nie musi w żaden sposób ograniczać człowieka.

„Być solą ziemi” to znaczy żyć tak, by móc uznać swoje życie za udane. Każdy człowiek żyje według swoich planów, marzeń, wyobrażeń i możliwości. Ważne jest to, by żyć po bożemu, w przyjaźni z innymi, w akceptacji samego siebie, żyć w poszanowaniu praw i prawd Bożych oraz ludzkich.

„Być solą ziemi” to być otwartym i gotowym do działania dla dobra Ziemi i jej mieszkańców.

9. JASNA NUTA

Parafia pw. Świętego Patryka w Warszawie

Kierownik Zespołu: Marek Olszowy

Wykonane utwory: „Światło”, „Dla Mamy”, „Wołam”, „I ty”

Kościół to dom modlitwy i miejsce spotkania z Bogiem, a także wspólnota. Kościół naszym domem oznacza, że jest w nim KTOŚ kto kocha i czeka na nas. Kościół naszą szkołą oznacza, że przychodzimy po naukę jak i co wybierać w życiu. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas troskę o wspólne dobro jakim jest Polska.

Papież Franciszek to człowiek czerpiący siłę z Boga. Mocny mimo słabości. Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ? Mój 18-stoletni syn ma św. Franciszka za patrona. Uważam, że droga do świętości, którą on szedł wymagała pokory i hartu ducha, a te cechy to wartości , które są i pozostaną zawsze aktualne. Droga wiary to zadanie dla mnie na każdy dzień.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest szansą na spełnioną miłość,
- nie jest czekaniem na cud,
- powinna prowadzić przez wszystkie sfery życia,
- nie powinna zostać ukryta lecz jawna dla otoczenia,,
- może nie być łatwa
- nie może pozostać bez łączności z Kościołem,
- musi być świadomym wyborem,
- nie musi być trudna,

- to zadanie, w które należy się rzetelnie zaangażować.

„**Być solą ziemi**” to znaczy odnajdywać sens każdego działania w Bogu i umieć pokazać to innym.

10. JESZCZE RAZ

Parafia pw. Świętego Michała Archaniola w Sopocie

Kierownik Zespołu: Tatiana Dzieszkowska

Wykonane utwory: „O tak, tak”, „Maryjo, z Twoich oczu”, „Oczekuję Ciebie, Panie”, „Pokładam w Panu ufność mą”

Kościół to wspólnota, w której żyjemy, rozwijamy się i w której wspieramy się w drodze do Boga. Kościół naszym domem oznacza, że zawsze jesteśmy w nim oczekiwani z otwartymi ramionami przez naszego Ojca – miłosiernego i troskliwego Boga. Kościół naszą szkołą oznacza, że w przeciągu lat jesteśmy coraz bardziej „wtajemniczani” w prawdy wiary. Coraz więcej uczymy się doświadczając na własnej skórze przymiotów Boskich, miłości, opiekuńczości, sprawiedliwości i mądrości. Na każdym kroku czujemy, ile sił jest we wspólnocie prowadzonej na ziemi przez Kapłanów – nauczycieli. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas, że cokolwiek by się nie działo, powinniśmy kochać kraj naszych narodzin i być mu oddanymi, a to znaczy przede wszystkim, że powinniśmy powierzać go Panu w modlitwach.

Papież Franciszek to papież, który niewątpliwie ożywi Kościół katolicki. To również człowiek, który bardzo mocno stawia na siłę młodzieży, podobnie jak Jan Paweł II oraz ten, który przez swoją postawę wobec wartości materialnych pokazuje na każdym kroku, że warto bardziej „być” niż „mieć”.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Święty na wczoraj, na dziś i na jutro. Dobra nauka nigdy nie zwietrzeje i nie straci ważności. Wartości takie jak dostrzeganie cierpienia bliźniego i reagowanie na nie, nieprzesłanie Boga materialistycznym podejściem, czy poszanowanie wobec przyrody, która została nam podarowana, są ponadczasowe. To wielkie wartości etyczne, z którymi każdy z nas się rodzi, a których pielęgnowanie zależy od dróg, które obierzemy i ludzi, których posłuchamy.

Droga wiary to droga, która pokonujemy każdego dnia, wybory, przed którymi stajemy. Te małe – przeżegnać się przechodząc koło kościoła. Przyznać się nowo poznanej osobie, że wierzę. I te większe, wymagające w skrajnych przypadkach poświęcenia życia. To od nas zależy, jak kręta to będzie droga.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest z jednej strony prostsza dzięki wolności słowa, a z drugiej – ta właśnie wolność słowa sprawia, że często z powodu wiary jesteśmy obrażani,
- nie jest nigdy zbyt prosta, zawsze będzie od nas wymagała poświęceń,
- powinna być przez nas wypełniona pragnieniem spotkania na jej końcu Boga oraz determinacją, by się nie poddać,
- nie powinna kończyć się w połowie. Człowiek wiary powinien być w ciągłym ruchu. Jeśli dotarł do martwego punktu, dobrze się cofnąć i znaleźć inną ścieżkę,
- może być momentami wymagająca i trudna, ale wtedy powinniśmy skorzystać z pomocy ludzi, których zsyła nam Bóg,
- nie może być dla nikogo zbyt trudna. Bóg daje nam tyle, ile wie, że zdołamy unieść. Sami, czy z pomocą innych ludzi,
- musi uczyć nas pokory, dobrych wyborów, umiejętności wołania o pomoc i pomocy innym,
- nie musi być przeżywana samotnie, a nawet powinna być wspierana przez wspólnotę,
- jest sensem każdego chrześcijanin.

„**Być solą ziemi**” to znaczy być jej bogactwem, nieść Chrystusa tam, gdzie Go nie znają, dać odkrywać Go w sobie każdemu, kogo spotkamy na drodze życia.

11. JORDAN

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Gdańsku

Kierownik Zespołu: Joanna Kozuch

Wykonane utwory: „Pełna chwały”, „Modlitwa najcichsza”, „Tylko w Bogu znajdzie”, „Franciszku”

Kościół to rodzina dzieci Bożych. Kościół naszym domem oznacza, że możemy się czuć w nim ciepło i bezpiecznie. Kościół naszą szkołą oznacza, że Chrystus jako głowa tego Kościoła i najlepszy Nauczyciel uczy nas życia. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas trwanie przy Krzyżu. Papież Franciszek to dla nas autorytet i wzór do naśladowania.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Na zawsze.

Droga wiary to droga do świętości.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest wymagająca
- nie jest łatwa
- powinna być stale odnawiana
- nie powinna być samotna
- może wymagać od nas wyrzeczeń
- nie może być oparta na egoizmie
- musi opierać się na Chrystusie
- nie musi prowadzić do wyobcowania ze świata

„Być solą ziemi” to znaczy ewangelizować i służyć, nadawać „smak wiary” życiu.

12. LUZIŃSKIE DZWONECZKI

Parafia pw. Świętego Wawrzyńca w Luzinie

Kierownik Zespołu: Alicja Klinkosz

Wykonane utwory: „Kto śpiewa, modli się dwa razy”, „Święci Franceszku”, „Hewo Bóg doł nam”, „Modłów zwon”, „Spotkał mnie dziś Pan”

W liście św. Pawła do Koryntian czytamy, że apostołowi została udzielona łaska przez Boga, dzięki której położył on fundament pod budowlę, a budowniczym jest sam Bóg. Fundamentem jest Jezus Chrystus, a człowiek na tej podstawie ma budować swój dom. Jesteśmy bowiem współpracownikami Boga tu na ziemi współodpowiedzialnymi za Kościół, który jest świątynią Boga i za nasze rodziny. Kościół dba i troszczy się o sprawy rodziny, bowiem tylko w rodzinie człowiek czuje się w pełni spełniony.

Czy Kościół wobec tego jest naszym domem? Co sprawia, że człowiek czuje się w jakimś miejscu, jak w domu? Dom to miejsce bezpieczne, w nim powinniśmy otrzymać schronienie, bezpieczeństwo. Czuć się na tyle swobodnie, aby móc wypowiadać się, rozwijać i wzrastać. Dom to wspólnota ludzi, którzy pomimo swojej różnorodności potrafią się akceptować i szanować. Miejsce to wolne jest od rywalizacji, wolne jest od zawiści i zazdrości. Pod warunkiem jednak, że w domu tym panuje miłość.

Kościół jest naszym domem, bo w nim widoczna jest miłość Boga do człowieka i człowieka do Stwórcy. W domu tym otrzymujemy wszystko, co potrzebne jest człowiekowi. Kościół jest otwarty na ludzi, na pojednanie.

Czy Kościół pełni rolę wychowawczą? Kościół towarzyszy człowiekowi od chwili

chrztu aż do naturalnej śmierci. Pomaga zrozumieć tajemnicę Boga, wprowadza człowieka w komunie ze swoim Stwórcą. Upomina i naucza, jak dobry ojciec, który dba o swoje dzieci. Pełni rolę pasterza, który prowadzi swoje stado bezpiecznie do celu, jakim jest ostatecznie Królestwo Boże. Papież Franciszek w encyklice „Lumen fidei” nakreśla, że Kościół „Jak każda rodzina, przekazuje swoim dzieciom to, co przechowuje w swojej pamięci”. Czytamy dalej : „Przeszłość wiary, dzieło miłości Jezusa, które zrodziło w świecie nowe życie, dociera do nas w pamięci innych świadków, jest zachowane i żywe w tym jedynym podmiocie pamięci, jakim jest Kościół. Kościół jest Matką uczącą nas mówić językiem wiary”. Matka Kościół troszczy się o rodzinę. W rodzinie, jak podkreśla Ojciec Święty Franciszek wiara towarzyszy wszystkim okresom życia, poczynając od dzieciństwa. „Dlatego jest ważne, aby rodzice dbali o wspólne praktykowanie wiary w rodzinie, towarzyszyli dojrzewaniu wiary dzieci”- czytamy w encyklice.

Czy Kościół towarzyszy człowiekowi idącemu z Ojczyzną? Na przestrzeni wieków Kościół był i jest nieodłącznym towarzyszem i przyjacielem Ojczyzny. Kraj to wspólnota ludzi, a więc tam gdzie jest człowiek, tam też jego sprawy nie są obce Kościołowi. Kościół nakazuje dbać o dobro Ojczyzny, o jej rozwój duchowy, aby nigdy Ojczyzna nie była oderwana od Boga, który jest podstawą wszystkiego. Wraz z całym narodem Kościół kultywuje tradycje i obyczaje, abyśmy nigdy nie wyrzekli się tego całego bogactwa historycznego kraju. Do tego również nawoływał podczas swojej pielgrzymki do kraju błogosławiony Jan Paweł II. Błagał nas i prosił, abyśmy nie zapominali i nie zaprzepaścili tego wszystkiego co, należy do dziedzictwa naszej Ojczyzny. Błogosławiony Jan Paweł II starał się w jak najprostszy sposób przybliżyć nam Boga, który jest nierozdzielnie złączony z człowiekiem, a uobecnia się w Kościele.

Kościół pielęgnuje wartości rodzinne, chroni życie od poczęcia aż do naturalnej śmierci, naucza i upomina człowieka, aby ten dbał i szanował środowisko naturalne.

Ojciec Franciszek w encyklice „Lumen fidei” podkreśla siłę wiary w Boga, dzięki której człowiek bardziej zbliża się do przyrody, której jest częścią.

Czytamy w niej: „Wiara, ukazując nam miłość Boga Stwórcy, skłania nas do większego szanowania natury, sprawia, że uznajemy w niej zapisaną przez Niego «gramatykę» i powierzone nam mieszkanie, abyśmy go doglądali i strzegli; pomaga nam znaleźć wzorce rozwoju, nie opierające się tylko na użyteczności i zysku, ale uwzględniające to, że stworzenie jest darem, którego wszyscy jesteśmy dłużnikami; uczy nas znajdowania sprawiedliwych form rządów, uznania, że władza pochodzi od Boga, by

służyła dobru wspólnemu”. Św. Franciszek z Asyżu był tym, który rozumiał ten przekaz miłości do przyrody w największym stopniu. Całkowicie zespolony z naturą, potrafił schylić się do każdego stworzenia z wielką miłością i oddaniem, ufając w bezgraniczną pomoc Stwórcy. Ogołocił samego siebie, aby pomagać innym. Pełen pokory do siebie, ubogi materialnie, a bogaty duchowo, potrafił zgromadzić wokół siebie wielką rzeszę zakonników. Swoim życiem ukazywał prawdziwą drogę Jezusa Chrystusa i tak, jak On pochylał się nad ubogimi i potrzebującymi. Gdy zapytamy kim był św. Franciszek, w odpowiedzi usłyszymy, że to ten, który kochał zwierzęta i kwiatki. Należy pamiętać o wiele więcej i starać się naśladować na swojej drodze ku świętości jego poczucie wolności od rzeczy materialnych.

Droga wiary współczesnego człowieka nie jest łatwa. Młodzież narażona jest na wiele negatywnych czynników, które mają znaczny wpływ na ich życie duchowe. Jan Paweł II wielokrotnie zwracał się z apelem do młodzieży o odwagę w wyznawaniu Chrystusa i te słowa aktualne są również i dziś. Papież Franciszek w swojej encyklice podkreśla, że: „Wiara nie jest ucieczką dla ludzi mało odważnych, lecz poszerzaniem przestrzeni życia. Pozwala ona odkryć wielkie wezwanie, powołanie do miłości i daje pewność, że ta miłość jest godna zaufania, że warto się jej powierzyć, ponieważ jej fundamentem jest wierność Boga, mocniejsza od wszystkich naszych słabości”. Chrześcijanin to człowiek radosny, bo wie, że jego życiem kieruje Bóg, troskliwy i miłosierny. Nie lękajmy się! Otwórzmy nasze serca i drzwi naszych domów Chrystusowi! Te słowa są aktualne i dziś.

W wyznaniu naszej wiary wypowiadamy słowa „Wierzę w Boga”. Odpowiedzmy sobie na pytanie, czy rzeczywiście wierzymy Bogu?! W liście św. Pawła czytamy, że „wiara jest poręką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy”. Na podstawie tych słów, czy możemy powiedzieć, że ufamy Bogu bezgranicznie?

W kazaniu na górze Jezus przemawiając do tłumu i uczniów, wypowiada słowa „wy jesteście solą dla ziemi, jesteście światłem dla świata...” Jesteśmy od tego zdaje się mówić Jezus, aby smak ziemi, smak ludzi, smak świata był lepszy. Skoro zatem jesteśmy solą ziemi, bez nas ziemia jest gorsza. Skoro jesteśmy tym, co podnosi wartość, nie możemy omamić się niedowartościowaniem. Jeżeli jesteśmy solą dla ziemi to musimy również dbać o środowisko, szanować przyrodę. Co jednak, gdy sól straci smak? Zostanie podeptana przez ludzi, ponieważ nie będzie nic warta. Musimy więc być czujni, abyśmy nie popadli w rutynę modlitwy. Musimy być świadkami tej Prawdy, która została

nam objawiona. Papież Franciszek w encyklice „Lumen fidei” zaznacza, że: „...chrześcijanie w swym ubóstwie sięją tak urodzajne ziarno, że staje się ono wielkim drzewem, zdolnym napęłnić świat owocami”. W dzisiejszych czasach trudno nam być wartościową solą ziemi. Gdzie więc szukać siły i odwagi do tak trudnego zadania? Papież Franciszek w encyklice podkreśla kwestię światła wiary, pisze: „pilne staje się odzyskanie światła, które jest właściwą cechą wiary, bo kiedy gaśnie jej płomień, wszystkie inne światła tracą w końcu swój blask. Światło wiary ma bowiem szczególny charakter, ponieważ jest zdolne oświecić *całe* życie człowieka”. Światło pochodzące od Boga przemienia nas, otrzymujemy nowe spojrzenie i z miłością patrzymy w przyszłość. Przywołajmy na koniec narodowego wieszczą, by Jezusowe słowa z kazania na górze uczynił po raz kolejny słowami na dziś i słowami na jutro:

*„Lecz zaklinam - niech żywi nie tracą nadziei
I przed narodem niosą oświaty kaganiec;
A kiedy trzeba - na śmierć idą po kolei,
Jak kamienie przez Boga rzucane na szaniec!”*

13. MAGNIFICAT

Parafia pw. Przenajświętszej Trójcy w Wilamowicach

Kierownik Zespołu: Ewa Zemanek

Wykonane utwory: „O Panie, Ty nam dajesz”, „Niechaj zstąpi Duch Twój”, „Bądź Królową”

Kościół to miejsce w którym człowiek może wzrastać i budować właściwe fundamenty, na których opierać będzie swoje życie. Kościół naszym domem oznacza, że Kościół jest miejscem, do którego zawsze możemy wrócić, gdzie zawsze będziemy dobrze się czuli i nigdy nie będziemy pozostawieni sami sobie, nawet jeśli popełnilibyśmy wiele błędów.

Kościół naszą szkołą oznacza, że Kościół daje nam nie tylko dużo wiedzy intelektualnej, ale również moralnej, dzięki której możemy dążyć do świętości.

Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas Kościół akcentujący miłość do Polski, postawy patriotyczne i dążenie, aby młodzi ludzie byli dumni z kraju, w którym mieszkają, szczególnie dziś, kiedy tak mało jest działań dążących do wzbudzania patriotyzmu.

Papież Franciszek to kontynuator drogi dialogu i miłości zapoczątkowanej przez bł. Jana Pawła II, oraz drogi odnajdywania Boga poprzez wiarę i rozum, co pokazywał

Benedykt XVI. Swoją posługą poszerzył obie drogi o potrzebę ubóstwa i świadczy o tym swoją postawą.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Zdecydowanie na dziś. Świętym Franciszkiem fascynuje się dziś ogromnie dużo ludzi, również młodych. Piękne jest to, że w świecie nastawionym na konsumpcję i hedonizm, ideały franciszkańskie znajdują bardzo wielu zwolenników. Zakon ma już ponad 800 lat, a jego rozwój jest ciągle bardzo dynamiczny. Postać św. Franciszka jest nam bardzo potrzebna i stanowi przeciwwagę wobec tego, co promuje świat.

Droga wiary to podejmowanie nieustannych wyborów pomiędzy tym co proponuje nam królestwo światła i królestwo ciemności. Ponadto polega ona na ciągłym nawiązywaniu Nowego Przymierza z Bogiem i dążeniu do tego, aby całkowicie mu zaufać we wszystkim.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest bardzo trudna, ale niesamowicie piękna i dynamiczna w swoim rozwoju,
- nie jest warta uwagi, jeśli nie będziemy chcieli przyjrzeć się jej dokładnie,
- powinna stawiać człowiekowi wymagania i nie obniżać ich,
- nie powinna być nastawiona na zwykłe „odklepywanie” obowiązków religijnych,
- może stać się tym, w czym człowiek będzie widział sens swojego istnienia pomimo różnych trudności,
- nie może podporządkowywać się temu, co proponuje świat,
- musi być nonkonformistyczna, w wierze nie można być chłodnym,
- nie musi być czymś, czym będzie kierował się każdy człowiek. Wszyscy jesteśmy wolni w swoich wyborach. Zarówno tych trafionych jak i niewłaściwych.

„Być solą ziemi” to znaczy świadczyć swoim życiem tak, aby nieść radość, pokój innym ludziom. Dążyć do tego aby nasze życie było piękne poprzez wypełnianie przykazań.

14. MAŁA TĘCZA

Parafia pw. Świętego Michała Archanioła w Olbrachtownie

Kierownik Zespołu: Henryka Starosta

Wykonane utwory: „Pieśń do Matki Bożej Rokitniańskiej”, „Ave Maryja”, „Ślady Franciszka”

Kościół to nie tylko budowla, lecz ludzie, którzy jednoczą się głosząc Chwałę Pana,

bo gdzie „Dwaj lub trzech zebrani w imię moje, tam Ja jestem pośród nich.” Kościół naszym domem oznacza, że odnajdziemy w nim wszystko, co posiada prawdziwy dom – miłość, dobro i prawdę. Kościół naszą szkołą oznacza, że prowadzi nas na dobrą drogę, koryguje błędy i pozwala poznać dary Ducha Świętego jakich możemy doświadczyć i uczy nas „słuchać”, a nie tylko słyszeć Słowo Boże. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas prawdziwy szacunek dla wiary w kraju i wspólną jedność Polaków, jak w Warszawie podczas rekolekcji „Jezus na Stadionie.”

Papież Franciszek to człowiek czynu, który dostrzega cierpienie. Lampedusa, osoba pokochana przez media, której (wierzymy w to głęboko) uda się pokazać „rzeczywisty” wizerunek Kościoła w mediach.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś?

Święty, który potrafi docenić otaczający świat i cieszyć się pięknem przyrody, jego ubóstwo jest wzorem na wczoraj, dziś i jutro.

Droga wiary to modlitwa oraz uczynki, oddanie serca, ciała i umysłu dla Boga, przyjęcia darów Ducha Świętego oraz zbudowanie relacji z Jezusem.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest pełna cudów, które należy dostrzegać każdego dnia,
- nie jest modnym wyborem, bo świat dąży do przyjemności ciała,
- powinna uczyć miłości i cierpliwości do pokonania własnego grzechu,
- nie powinna powodować smutku i znudzenia,
- może mieć różne oblicze, ale dąży do nawrócenia i zbawienia,
- nie może ulegać kompromisom,
- musi spowodować, że zaufamy Panu i zaczniemy „żyć” zamiast „istnieć”,
- nie musi być bierna, lecz może opierać się na cudownym uwielbieniu Jezusa,
- często jest postrzegana jako smutna, nudna i nieopłacalna, ale z chęcią wprowadzimy wszystkich z błędu.

„Być solą ziemi” to znaczy głosić to, co najważniejsze, że bez Boga życie nie ma sensu, że słowa Pana są najważniejsze, bo one mówią nam jak żyć i pozwalają kochać swoich braci, wybaczyć wrogom i nie poddawać się mimo, że inni ciągną nas w dół, zawsze sięgajmy po to co „wysoko” w niebiosach, a nie „nisko” na ziemi.

15. SCHOLA PARAFIALNA ze ŚWIDNIKA DUŻEGO

Parafia pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Świdniku Dużym

Kierownicy Zespołu: Dorota Królik, Anna Jałowicka

Wykonane utwory: „Wierzę w Ciebie”, „Ave Maryja Jasnogórska”, „Przemień mój czas”

Kościół to Ty - mój brat w wierze i ja - słaby grzesznik, z Piotrem - Strażnikiem Raju i apostołami - tymi, których Jezus wybrał jako pierwszych. Kościół naszym domem oznacza, że możemy przyjść do Drzewa Życia, posilić się Ciałem i Krwią naszego Zbawiciela i ogrzać Jego miłością, którą obdarza każdą nawet najbardziej zagubioną ludzką duszę. Kościół naszą szkołą oznacza, że tu stajemy się Mistrzami w kochaniu Zbawiciela, tu poznajemy, co jest dobre a co złe.

Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas wolność, uczy przebaczenia wrogom mimo wyrządzonych krzywd, pokazując że pojednanie ma większą wartość niż zemsta.

Papież Franciszek to uśmiechnięty Promień Słońca, który swym optymizmem i mocno zakorzenioną wiarą przez przykład swojego pontyfikatu ukazuje, jak w troskach codziennego życia sięgając nieba tu na ziemi pozostać tylko, a może aż człowiekiem.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

To Święty na zawsze, gdyż wywarł wielki wpływ na duchowość chrześcijańską nie tylko swoich czasów ale przyczynił się do ożywienia życia religijnego w dzisiejszym Kościele przez franciszkanizm, którego zwolennikiem jest obecny następca św. Piotra w Rzymie, papież Franciszek .

Droga wiary to nasz przewodnik, który prowadzi nas do Pana, nie jest ona drogą łatwą. Wymaga od nas poświęceń i bezgranicznego zaufania Bogu. Pomimo trudu, którego doświadczamy idąc tą drogą uważamy ją za najpiękniejszą drogę naszego życia.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest wymagająca,
- nie jest niemożliwa,
- powinna być niezachwiana,
- nie powinna zarosnąć chwastami,
- może być światłem dla innych,
- nie może nigdy się zagubić,
- musi być głębokim wyborem serca,
- nie musi być zawsze łatwa.

„Być solą ziemi” to znaczy wobec całego świata głosić Ewangelię oraz mówić: „Panie Jezu, kochałem Cię wczoraj, kocham Cię dzisiaj i będę Cię kochać na wieki”.

16. SZCZĘŚLIWI CHRZEŚCIJANIE

Parafia pw. Niepokalanego Serca NMP w Pomysku Wielkim

Kierownik Zespołu: Marcin Mrozek - Gliszczyński

Wykonane utwory: „Nie lękajcie się”, „Schowaj mnie”, „Maryjo, śliczna Pani”, „Gdy klęczę przed Tobą”

Kościół to wspólnota wszystkich ludzi wierzących. Kościół naszym domem oznacza, że jest otwarty dla naszych potrzeb, zawsze możemy tu przyjść i czuć się jak we własnym domu przy boku naszego Ojca niebieskiego. Kościół naszą szkołą oznacza, że w naszym chrześcijaństwie możemy znaleźć wskazówki dotyczące tego, jak mamy żyć i postępować, aby zdobyć największą nagrodę: życie wieczne w niebie.

Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas, że wciąż mamy pamiętać o tym ile nasza Ojczyzna zawdzięcza Bogu. Nasi przodkowie ginęli za wiarę. Nie możemy deptać przeszłości. Musimy pamiętać, że w Bogu jest przyszłość. Papież Franciszek to głowa Kościoła katolickiego. To następca świętego Piotra. Wierzymy, że został wybrany przez Ducha Świętego i będzie pokazywać nam jak mamy żyć.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś?

Naszym zdaniem wszyscy święci muszą być dla nas przykładem obojętnie w jakich czasach żyjemy. Święty Franciszek swoim ubóstwem jest szczególnie wyrazistą postacią w dzisiejszych czasach, kiedy istnieje tak wielki kult pieniądza i władzy.

Droga wiary to odrzucenie swojego egoizmu, zauważenie potrzeb drugiego człowieka i wiara, że życie na ziemi jest tylko drogą do celu.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest bardzo wyboista, ponieważ jest coraz więcej pokus oraz antychrystów nawołujących do walki z Kościołem,
- nie jest łatwa, gdyż wymaga poświęcenia i wyrzeczenia się przyjemności tego świata na rzecz przyszłego raj,
- powinna być naszym celem nadrzędnym,
- nie powinna być wiarą w ułudę tego świata,
- może dać nam prawdziwą radość na ziemi nieograniczoną przez żadne rzeczy i żadne osoby,
- nie może być krętą przez zakłamanie, egoizm, samowychwalanie się,
- musi kierować się najważniejszymi wartościami: wiarą, nadzieją i miłością,
- nie musi być indywidualna.

„Być solą ziemi” to znaczy być najważniejszym składnikiem tej ziemi. Bóg zesłał człowieka, aby panował nad tym, co Bóg stworzył. Dla Boga człowiek jest najważniejszą istotą na ziemi.

17. ŚPIEWAJMY PANU

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Bydgoszczy

Kierownik Zespołu: ks. Henryk Dziemiński

Wykonane utwory: „Panu naszemu pieśń grajcie”, „Franciszku”, „Tyś jest Pan”, „Panie nie jestem godzien”, „Maryjo, śliczna Pani”

Kościół to wspólnota ludzi wierzących w Jezusa Chrystusa. Kościół naszym domem oznacza, że tutaj spotykamy się na wspólnej modlitwie, adoracji i medytacji Boga Ojca. Najprościej mówiąc na rozmowie z Bogiem i w tym domu mamy czuć się dobrze i bezpiecznie, bo przecież jesteśmy w domu Bożym. Kościół naszą szkołą oznacza, że uczymy się od Jezusa trwania przy Nim i życia według przykazań, które nam zostawił, jak również uczymy się być dziećmi Bożymi. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas, że nie sprzeciwiamy się prawu cywilnemu, ale też z gorliwością przestrzegamy Bożego prawa, czyli Dekalogu. Papież Franciszek to żywy obraz Kościoła Ubogiego i głoszącego Dobrą Nowinę wszelkiemu stworzeniu.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

To święty aktualny cały czas, nie można go podzielić na „dziś” czy „wczoraj.”

Droga wiary to ciągle poszukiwanie Boga w Kościele, w modlitwie, w drugim człowieku.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest dla wielu mniej lub więcej mglistym agnostycyzmem, choć o istnieniu Boga wielu jest mocno przekonanych, nie wyciągają z tego żadnych wniosków zarówno dla moralności indywidualnej jak i społecznej,
- nie jest przedmiotem istoty wiary chrześcijańskiej,
- powinna uszlachetniać człowieka,
- nie powinna ograniczać w jakikolwiek sposób żadnego człowieka,
- może być wolnym aktem ludzkim, który rodzi się ze słuchania Dobrej Nowiny,
- nie może być bez uczynków, rodzi się z uczynków, o czym mówi św. Paweł,
- musi być aktem ludzkim świadomym i wolnym,
- nie musi być „na pokaz”, bo to jest typowe faryzejstwo.

„Być solą ziemi” to znaczy to nic innego jak żyć ze skarbca wiary i użyżniać pole Pana, tzn. nieść Chrystusa wszędzie, gdzie On nas pośle. Najogólniej mówiąc trzeba czynić dobro.

18. TALITHA CUM

Parafia pw. Świętej Urszuli w Zbiersku

Kierownik Zespołu: Emilia Dymarska

Wykonane utwory: „Gdy wpatruję się w Twą świętą twarz”, „Furtka”, „Franciszku - świętym być, jak Ty”, „Błogosławię Cię”

Kościół to nie tylko budynek, w którym można schronić się przed deszczem czy upalnym słońcem, ale przede wszystkim wspólnota ludzi wierzących w Boga, który jest miłością

Kościół naszym domem oznacza, że: W obecnych czasach ludzie są zabiegani, nie mogą znaleźć na nic czasu, trudno jest im uporządkować relacje rodzinne. Każdy człowiek potrzebuje miejsca, w którym mógłby się zatrzymać, poczuć się potrzebny, kochany. Taką bezpieczną przystań odnaleźć można właśnie w Kościele.

Kościół naszą szkołą oznacza, że: Człowiek ma wolną wolę, potrafi odróżniać dobro od zła. W natłoku wiadomości płynących ze świata mediów, swego rodzaju dualizmu moralnego, szczególnie młodzi ludzie mają dziś problem z wybraniem prawidłowej drogi. Kościół, który do niczego nie zmusza, a jasno wskazuje swój punkt widzenia, oparty zresztą na Bożej nauce, staje się niejako drogowskazem. Tak jak Jezus miał swoich uczniów, tak my dzisiaj jesteśmy uczniami Kościoła - szkoły, w której każdy traktowany jest wyjątkowo.

Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas: My, Polacy, jesteśmy głęboko zakorzenieni w tradycji chrześcijańskiej. Kim bylibyśmy dziś, gdyby nie Kościół? Kościół nigdy nie stawał przeciwko narodowi, ale zawsze szedł z nim równym krokiem. Tym bardziej niepojęte są dążenia niektórych środowisk do całkowitego rozbratu ze wspólnotą Kościoła. Kościół, szczególnie w Polsce, ma silny wpływ na poczucie naszej tożsamości narodowej - zamiast z nim walczyć, lepiej posłuchać jego głosu.

Papież Franciszek to Papież na nasze czasy, reformator, nie bojący się innowacji w Kościele. Wie jak dotrzeć do ludzi, pochyla się, skłania ku najsłabszym, ubogim. Nie bez przyczyny przyjął imię św. Franciszka. Wybór imienia podyktowany został chęcią zajęcia się problemami biednych i nędzarzy, na wzór św. Franciszka. Papież, który głośno wzywa do przemieniania swego życia, do zerwania z tym, co ziemskie, światowe – a

skupienia się na tym, co Boże.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Św. Franciszek z Asyżu to Święty jak najbardziej na dziś. Papież Franciszek przyjął imię tegoż Świętego, aby przypomnieć nam jego postać, postać człowieka, który zostawił wszystko, co miał. Porzucił bogactwa ziemskie, przyjął ubogi habit i całemu światu głosił Ewangelię. Św. Franciszek któregoś dnia usłyszał w kościele głos: „Franciszku, idź i napraw mój Kościół”. Kościół dzisiejszych czasów również potrzebuje „naprawy”, potrzebuje zmian. Zmiany te powinniśmy zacząć od siebie – na przykład przyglądając się bliżej właśnie osobie św. Franciszka i starać się go naśladować – trwać w Miłości i żyć prościej.

Droga wiary to wiara i postępowanie zgodne z wolą Stwórcy. To On otwiera nam oczy serca, byśmy szli drogą prawdy i miłości. Wielu przed nami odkrywało Boże drogi i starało się nimi kroczyć. Św. Augustyn nieustannie poszukiwał prawdy oraz pragnął poznać Boga i duszę. Poszukiwanie prawdy, troska o relację z Bogiem i zabieganie o to, by wciąż na nowo odkrywać i kroczyć drogą wiary to zadania stojące przed każdym z nas.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest nieustannym poszukiwaniem prawdy, wypełnianiem zadań, które Bóg stawia przed nami – choćby nawet zupełnie niełatwe były to zadania,
- nie jest prosta. W dzisiejszych czasach coraz trudniej być uczniem Jezusa. Świat coraz częściej wiarę odrzuca,
- powinna przeciwstawić się duchowi obecnych czasów. Wiara człowieka powinna być jeszcze mocniejsza, a naśladowanie Boga, życie Jego przykazaniami – jeszcze bardziej uzewnętrznione,
- nie powinna obawiać się odrzucenia przez społeczeństwo. Nie powinniśmy obawiać się reakcji innych na nasze życie i postępowanie,
- może być wyśmiana, tłamszona. Nie możemy jednak obawiać się tego. Należy pamiętać, że tylko kroczenie drogą wiary może otworzyć nam bramy nieba,
- nie może zaprzestać nieustannego poszukiwania Boga, tęsknoty za Nim,
- musi być ścieżką prawdy i miłości. To miłość warunkuje postępowanie człowieka. Powinniśmy bardziej troszczyć się o tę Bożą Miłość w naszych sercach,
- nie musi być całkowitą rezygnacją z dóbr, które daje nam współczesność. Ma być

umiejętnym korzystaniem z tych dóbr z jednoczesnym kroczeniem Bożą ścieżką, życiem według Bożych przykazań.

„Być solą ziemi” to znaczy przyjąć naukę Chrystusa, wiarę w Niego, być Jego uczniami, lecz również Jego nauką na co dzień żyć, czyli być Jego świadkami oraz przekazywać ją innym, a więc dzielić się Ewangelią. Sól z dawien dawna traktowana była jako coś cennego oraz jako przyprawa chroniąca przed zepsuciem. Sól również konserwuje, przyprawia i nadaje smak pożywieniu. Jezus, nazywając uczniów „solą ziemi”, chciał uświadomić wszystkim swoim wyznawcom, że w świecie są kimś niezwykle cennym, wartościowym, nie dającym się niczym zastąpić. Chrześcijanie są wezwani do tego, by nie tylko przyjęli, przeżywali i zachowali dla siebie, na własność otrzymaną wiarę, ale by ją również przekazywali innym w nienaruszonej postaci. Każdy uczeń Chrystusa, uczeń wszystkich czasów i każdej epoki, nie może się ograniczać jedynie do deklaracji swojej przynależności do Jezusa. Jednakowo ważnym w byciu uczniem Jezusa jest codzienne życie, czyli świadectwo zgodne z przyjętą nauką oraz przekazywanie tej nauki innym.

19. WNIEBOWZIEĆCI

Parafia pw. Świętego Mikołaja w Gdyni

Kierownik Zespołu: Małgorzata Portee

Wykonane utwory: „Czas już iść”, „Mario”, „Psalm 23”, „Dzięki Ci za krzyż Twój”

Kościół to my. Kościół naszym domem oznacza, że go współtworzymy. Stanowimy jedność, na którą składają się nasze talenty, praca, wzajemny szacunek i miłość. Kościół naszą szkołą oznacza, że wzrastając w nim uczymy się budować więzi rodzinne i społeczne oparte na Chrystusie i wzorach Świętych.

Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas zapewnienie o obraniu najlepszej drogi do jedności i prawidłowego rozwoju wartości narodowych.

Papież Franciszek to ziemski „Pasterz owiec”.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Świętość ma zawsze rangę nieprzemijającą. Przynagla nas, by nie oglądając się za siebie, już dziś dążyć do coraz głębszej jedności w miłości z Bogiem i ludźmi.

Droga wiary to zwykle, codzienne nieustawanie w miłowaniu bliźniego.

Droga wiary współczesnego człowieka

- jest szukaniem życia w pełni i codziennym przeciwstawianiu się pokusom współczesnego świata,

- nie jest drogą lekką,
- powinna opierać się na szukaniu prawdy i miłości,
- nie powinna wieść na skróty,
- może być trudna, ale gdy się jest blisko Boga, wszystko wydaje się prostsze,
- nie może opierać się tylko na czerpaniu korzyści,
- musi czerpać siłę z Eucharystii,
- nie musi być smutkiem i wieczną pokutą. Bóg cieszy się z naszego radowania się i uwielbiania Go.

„Być solą ziemi” to znaczy nadawać smak i wartość życiu i relacjom z drugim człowiekiem. Nieustannie doskonalić w sobie wytrwałość, wzmacniać cierpliwość i czerpać radość z każdej chwili życia.

20. 4razywroku

Parafia pw. Zwiastowania Pana w Żarnowcu

Kierownik Zespołu: Szymon Kamiński

Wykonane utwory: „Wierzę”, „Ogrójec”, „Haiku żarnowieckie”, „Boży grajek”, „Wola istnienia”

Kościół to rodzina, która jak każda, przeżywa dobre i złe chwile. We wszystkim, co trudne, nie czujemy się osamotnieni, ponieważ istotą rodziny jest jedność, a jej pełny obraz to wspólnota. Stąd już bardzo blisko do katechizmowej definicji Kościoła.

Kościół naszym domem oznacza, że jest to pierwszy i ostatni, a do tego jedyny trwały dom człowieka. Jeśli jest naszym domem, to uważamy go za najbezpieczniejsze miejsce na ziemi. Mamy w nim jako domownicy swoje prawa i obowiązki i trochę osobistej przestrzeni.

Kościół naszą szkołą oznacza, że zawsze wymagał i będzie wymagał od człowieka wzorowego zachowania, stuprocentowej frekwencji oraz najlepszych wyników w nauce. Taka dosłowna interpretacja z nutą humoru na pewno nie przedstawia karykatury Kościoła. Jest to, naszym zdaniem, najwłaściwsze określenie ucznia wobec Nauczyciela, którym jest sam Chrystus. Kościół idący z Ojczyzną oznacza dla nas, że Kościół stoi przy boku Ojczyzny, a zdaniem wielu, nawet daleko przed nią.

Papież Franciszek to człowiek, który doskonale rozumie, czym jest władza i jak blisko jej do służby. Naszym zdaniem wskazuje on Kościołowi właściwy kierunek prowadząc w stronę cichej i pokornej Prawdy.

Święty Franciszek z Asyżu – święty na wczoraj czy na dziś ?

Trudno go nazwać świętym na wczoraj, chociaż niektórym ludziom byłoby to na rękę. Z całą pewnością jest to przykład świętości na dziś i jutro. Życzilibyśmy sobie, aby styl świętego Franciszka stał się w XXI wieku po prostu modny i pewnie tak będzie, skoro coraz więcej osób majątnych dostrzega bezcelowość swojego życia. Z kolei osoby ubogie, często stojące wobec trudnych dylematów codzienności, próbują odnaleźć sens we wszystkim, co istnieje na świecie.

Droga wiary to ciągle przeszukiwanie i poszukiwanie samego siebie, z nadzieją na odnalezienie Boga w zakamarkach duszy i z wiarą, że On czeka na odnalezienie.

Kiedys droga wiary wydawała się bardzo prosta i konkretna, a kojarzyła się jednoznacznie z przestrzeganiem przykazań i z życiem zgodnym z Ewangelią. Bóg w świadomości człowieka zawsze był i stanowił kres tej drogi. To było bezwzględne i bezdyskusyjne. Taka tradycyjna droga wiary.

Droga wiary współczesnego człowieka

ma te same podstawy, ale wydaje nam się o wiele żmudniejszym poszukiwaniem samego siebie. Szukanie w zaroślach ciągłych innowacji, czegoś naprawdę nowego. Taka droga wiary łączy się nieodzownie z nadzieją, że tylko Bóg jest wartością, której naprawdę szuka człowiek i w pośredni sposób zawsze Go odnajduje, ale nie zawsze zauważa. Szuka więc dalej. Człowiek głośno deklaruje wiarę we wszystko, co Kościół mówi o Bogu, ale na wszelki wypadek, pragnie Boga zrozumieć, a najlepiej dotknąć i zobaczyć, aby Go w sobie rozpoznać.

„Być solą ziemi” to znaczy być dla świata wartością podstawową i konieczną. Rozumieć swoje powołanie i zawsze czuć się potrzebnym drugiemu człowiekowi. Znać całą pozytywną wartość swojej osobowości i umieć ją wyrażać, nie zapominając jednocześnie o potrzebie jej ciągłego doskonalenia.

Główne nagrody zostały ufundowane przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*. Nagrody z puli Marszałka otrzymały zespoły:

1. Zespół *Jordan*, z Gdańska zdobywając główną nagrodę i Magnificat, ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*
2. Zespół *Talitha cum*, z Zbierska, za piosenkę o tematyce franciszkańskiej, ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego*

3. Zespołowi z Grodna *Grodzieńskie Słowiki* za piosenkę regionalną i a cappella ufundował *Marszałek Województwa Pomorskiego* i *Stowarzyszenie „PÓŁWYSEP”*
4. Nagrodę za Maryjną Piosenkę Religijną ufundował Ks. *Arcybiskup Metropolita Gdański*, którą zdobył zespół *Śpiewajmy Panu* z Bydgoszczy.
5. Pozostałe nagrody: za piosenkę regionalną i a cappella dla zespołu *Debemus Cantare* z Gdańska oraz za piosenkę estradową dla zespołu *Aspersja* z Luzina ufundowało *Stowarzyszenie PÓŁWYSEP*.

XV

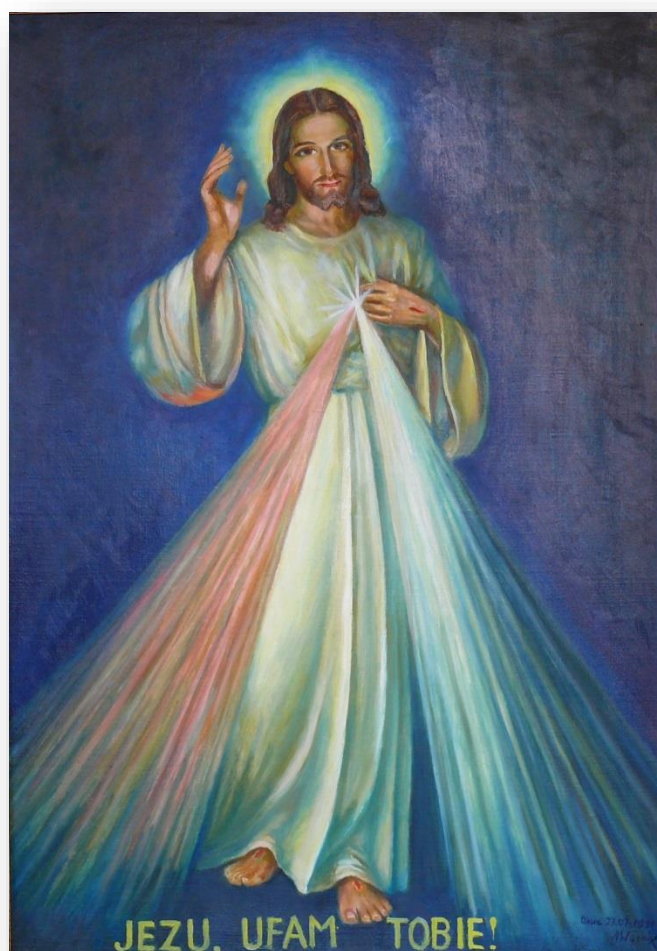
**OTWARTY METROPOLITALNY FESTIWAL
PIOSENKI RELIGIJNEJ**

w

JASTARNI, JURACIE I CHAŁUPACH

SIERPIEŃ 2014

XV edycja Festiwalu poświęcona jest
NOWEJ EWANGELIZACJI
Kanonizacji Jana Pawła II i Jana XXIII

obraz malował Antoni Wawrzyniak

Ojciec Święty Jan Paweł II ufam Tobie – módl się za nami

Ojciec Święty Jan XXIII ufam Tobie – módl się za nami

Świat wciąż się zmienia i szuka nowych dróg rozwoju. Nowa Ewangelizacja jest jedną z dróg, którą idąc człowiek może tworzyć lepszy świat.

Ewangelizacja jest odpowiedzią na misyjne polecenie Jezusa "Idźcie więc nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego" (Mt 28 19-20). W tych wersach przedstawiona jest chwila, w której Zmartwychwstały Chrystus posyła swoich uczniów do głoszenia Ewangelii w każdym czasie i w każdym miejscu, tak aby wiara w Niego dotarła do każdego zakątka ziemi. ... Radość Ewangelii napędza serce oraz całe życie tych, którzy stykają się z Jezusem. Ci którzy pragną zbawienia, zostają wyzwoleni od grzechu, od smutku, od wewnętrznej pustki, od izolacji. Z Jezusem Chrystusem rodzi się zawsze radość. W tej adhortacji pragnę zwrócić się do wiernych chrześcijan aby zaprosić ich do nowego typu ewangelizacji naznaczonej ową radością, aby ukazać drogi Kościoła w najbliższych latach (Ewangelii Gaudium, Ojciec Święty - Franciszek).

Nowa Ewangelizacja to nie tylko nowa droga Kościoła, to droga każdego współczesnego człowieka szukającego dobra, miłości, dającego z siebie to, co ma najlepszego, drugiemu człowiekowi, rozwijając swoją wiedzę, kulturę i doskonaląc poczucie dobra. Mamy świadomość, że współczesny człowiek ma w sobie ogromny potencjał dobra i miłości, tylko sam musi w sobie go wykrzesać a potem iść tą drogą. W roku w którym kanonizowano dwóch Papieży – wnoszących we współczesny świat nowej formy ewangelizacji, warto zacytować słowa Kardynała Stanisława Dziwisza zamieszczone w wydanej przez ZNAK książce „Notatki Osobiste 1962 – 2003 Jana Pawła II”, cyt. „Niech lektura notatek duchowych Jana Pawła II pomaga wszystkim w odkrywaniu głębi duchowej człowieka XXI wieku i niech prowadzi do jeszcze większej miłości Boga i ludzi”

Wawrzyniec Wawrzyniak

Maria Ariefiewa, kierowniczka zespołu KORALE z Rosji, biorącego udział w Festiwalu, którego mottem była beatyfikacja Jana Pawła II odpowiedziała na pytanie:

Kim dla Zespołu jest Jan Paweł II? odpowiedziała następująco: *Odpowiedź na to pytanie niby jest prosta. A jednak, nie ma zadania trudniejszego, bo odpowiedź jest wielowarstwowa.*

Dla nas, Polaków z Rosji, Jan Paweł II na zawsze jest związany z wiarą naszej drugiej Ojczyzny. Poprzez Kościół zachowaliśmy swoją tożsamość. Papież Polak prowadził nas i jesteśmy dumni z tego.

Ale istnieje inny Jan Paweł II – Karol Wojtyła – poeta, filozof, który napisał piękne wiersze i eseje, mądrość których kształtuje nas i nasze dzieci. Zdziwiający człowiek – nauczyciel, teolog, pasterz, duchowny, artysta – był dla nas przykładem we wszystkim. Być może nawet bardziej, niż dla wszystkich, bo tak jak i my, długie lata spędził daleko od Polski.

Dlatego Nowa Ewangelizacja to nowe spojrzenie na świat, to nowe podejście do życia materialnego, duchowego a objawia to się w życiu rodzinnym, oddziaływującym na wszystkie stosunki we współczesnym świecie.

Tym razem, na Festiwalu, wyrażeniem Nowej Ewangelizacji będzie twórczość zespołów biorących udział w XV Otwartym Metropolitalnym Festiwalu Piosenki Religijnej a w ich twórczości niech pomogą im poniżej zamieszczone cytaty:

(Krzysztof Michalski – filozof)

Adresatem miłości, do której wzywa nas Chrystus, miłości chrześcijańskiej, ma być każdy człowiek, który jej potrzebuje, bliźni. Ta miłość –tak rozumiem przesłanie Karola Wojtyły – to gotowość do pomocy innemu człowiekowi bez względu, kto to jest; to odpowiedź na ludzkie cierpienie bez względu na, skąd się wzięło, bez względu na to czy było zawinione.

(Miłosz)

Kiedy odezwą się moce chaosu,
A posiadacze prawdy zamkną się w kościołach,
I jedynie wątpiący pozostaną wierni,
Twój portret w naszym domu co dzień nam przypomni,
Co może jeden człowiek i jak działa świętość.

(Matka Teresa z Kalkuty)

Nie potrafimy robić wielkich rzeczy, jedynie małe, z wielką miłością.

(Św. Teresa od Dzieciątka Jezus)

Twoja miłość jest moim jedynym męczeństwem, im bardziej mnie rozpala, tym bardziej Ciebie pragnę.

(Wawrzyniec Wawrzyniak)

Modląc się do Boga modlimy się nie tylko za siebie i swoją Rodzinę ale modlimy się za świat, który nas otacza i w którym żyjemy, za rośliny i zwierzęta, które są nam bliskie, za otaczający nas krajobraz, za ziemię po której chodzimy i za morze w którym łowimy ryby, kąpiemy się, to też część tego świata – Ziemi i też ich Pan Bóg stworzył go dla nas, jak i wszystko, co znajduje się wokół nas - łącząc nas ludzi w Ziemską Rodzinę.

Nowa Ewangelizacja jest jak sztorm, któremu usiłuje oprzeć się brzeg i wszystko co go chroni. Po sztormie brzeg trzeba naprawić, i jest to już nowy, inny brzeg, który musi jednak być nadal wzmacniany w nadziei, że będzie trwalszy.

Fot.5. Wydmy w czasie sztormu

Fot.6. Wydmy po sztormie

Obrazy malowane przez Antoniego Wawrzyniaka

Na XV festiwal zgłosiło się 14 zespołów, wywiad dotyczący ewangelizacji z zespołami przeprowadziła Pani Małgorzata Myrcha - Kamińska

1. AGAPE

Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Żukowie

Kierownik Zespołu: Monika Dejk - Ćwikła

Wykonane utwory: „Bóg jam jest”, „Obudź mnie”, „Duchu Święty”, „Uratowani”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

Nowa ewangelizacja to bycie blisko siebie całej wspólnoty.

Ewangelizować to znaczy nauczać, świadczyć przez słowo, śpiew, życie.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Nowa ewangelizacja oznacza możliwość ogarnięcia miłością wszystkich ludzi.

Oznacza jedność z drugim człowiekiem i otwieranie się na Dobro, Piękno i Miłość.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Nowa ewangelizacja stwarza możliwość powstawania różnych wspólnot, nowych grup modlitewnych, zespołów muzycznych, To wszystko sprawia, że wszyscy mają możliwość realizacji swego powołania. Powołania do świętości.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak.

Każdy sposób ewangelizacji jest dobry. Kto śpiewa dwa razy się modli, a modlitwa góry przenosi ...

Nie. Dlaczego ?

Tam, gdzie jest dobro i piękno, tam jest Bóg.

Jak ?

Przekaz pięknego słowa, przekaz Słowa Bożego, pięknych tekstów muzycznych to najlepszy sposób dotarcia do innych.

Kiedy ?

Zawsze – w kościele i w każdym innym miejscu.

Gdzie ?

Wszędzie. Nowa ewangelizacja to wychodzenie do drugiego człowieka

Kogo ?

Wszystkich ludzi dobrej woli. Wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami.

W jakim celu ?

W celu otwarcia się na dobro i piękno.

Kto szuka Dobra, Pięknego i Miłości ten znajduje Boga, a Bóg zbawia.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

Festiwale w Jastarni były (jakie)

- słoneczne, deszczowe, spokojne i burzliwe, jednak zawsze pozostawiające wspomnienia gorących serc.

Festiwale w Jastarni

- były okazją do poznania głosów i talentów innych wspaniałych osób
 - były możliwością zaprezentowania siebie i otrzymania oceny ze strony profesjonalistów
 - były szansą, by móc cieszyć się ze zdobycia nagród
 - były spotkaniem z Bogiem i drugim człowiekiem
 - były wydarzeniem
- były, są i zawsze będą ważnym wydarzeniem w naszym życiu
- były wspaniałym doświadczeniem
- XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień
- Co w życiu Zespołu wydarzyło się
- w ciągu minionych 15 lat /
 - w czasie ostatnich lat /
 - w czasie odkąd Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Piętnaście lat temu powstał Zespół Agape. Rozpoczął się dla wielu z nas wspaniały czas, w którym poprzez śpiew i grę na instrumentach mogliśmy zbliżyć się do Boga. W czasie ostatnich lat nagraliśmy dwie płyty, zorganizowaliśmy kilka koncertów. Dołączyło do nas kilka osób wrażliwych na muzykę, którzy wdzięczni Bogu za otrzymane talenty oddają wraz z nami chwałę Panu. W czasie odkąd Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni zawsze się usilnie mobilizuje, aby jeszcze piękniej i bardziej profesjonalnie wykonywać utwory.

Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ?

Po festiwalach w Jastarni najbardziej w pamięci pozostanie historia miłości dwójki jego uczestników, która została zwieńczona zawarciem sakramentu małżeństwa. Chwała Panu.

2. ANIMA

Parafia pw. Narodzenia NMP w Rososzy, Kierownik Zespołu: Monika Schab

Wykonane utwory: „Witaj Pokarmie”, „Bądź Królową moich czystych myśli”, „Nie lękajcie się”, „W lekkim powiewie”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

To osobiste nawrócenie się i mówienie innym o Bogu zrozumiałym, prostym językiem.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Głoszenie wiary młodym i zaproszenie ich do działania na rzecz wspólnoty Kościoła.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Możliwość życia Bogiem.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Nie. Dlaczego ?

Poprzez śpiew czy muzykę otwieramy ludzi odcinając ich od codziennych problemów, kierujemy ich myśli ku Bogu, stymulujemy kontemplację.

Jak ?

Poprzez piosenki, pieśni, utwory o dobroci Boga, miłosierdziu, zaufaniu, zawierzeniu.

Kiedy ?

Podczas nabożeństw, adoracji.

Gdzie ?

Na portalach społecznościowych, portalach upowszechniających muzykę religijną, na ulicach, na koncertach, poprzez nagrania.

Kogo ?

Każdego, czasem stałego czasem zupełnie przypadkowego słuchacza, wierzącego i niewierzącego.

W jakim celu ?

Żeby być lepszym, żeby zrozumieć sens życia, działania.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

Festiwale w Jastarni były (jakie)

pouczające, integrujące, wesołe.

Festiwale w Jastarni

- były okazją do

poznania siebie w Zespole, do podróży

- były możliwością

porównania się z innymi wykonawcami

- były szansą nauki, szlifowania umiejętności
- były spotkaniem fajnych ludzi w różnym wieku
- były wydarzeniem dla nas bardzo ważnym, bo pierwszym na taką skalę
- były wakacyjnie zwariowane

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /
- w czasie ostatnich lat /
- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Powstał 5 lat temu, 2 lata temu byliśmy tu pierwszy raz. Staramy się coraz lepiej śpiewać, porównywać się, występować, koncertować, działać. Dorastamy razem, uczymy się akceptacji, poszanowania. Śpiewamy coraz lepiej i coraz bardziej świadomie. Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ? Wakacje, pokora, nauka, integracja, jury, trochę szaleństwa.

3. ARTIFEX

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju

Kierownik Zespołu: Monika Proć - Gleń

Wykonane utwory: „Krasnobrodzka Ty Maryjo”, „Wielkie są dzieła”, „O Matko z częstochowskiego wizerunku”, „Stoję dziś”, „Człowiek emocji”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

Jest współczesnym sposobem głoszenia Ewangelii.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Oznacza wykorzystanie dostępnych środków przekazu do głoszenia prawdy o Jezusie Zmartwychwstałym.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Możliwość odkrycia, doświadczenia, spotkania żyjącego Boga, uwielbienia Go i oddania Mu należnej czci.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Tak

Nie. Dlaczego ?

Ponieważ muzyka jako sztuka najgłębiej dociera do duszy człowieka.

Jak ?

Muzyka porusza serca i wznosi człowieka na wyżyny jego egzystencji.

Kiedy ?

Przy każdej możliwej okazji.

Gdzie ?

W kościele, w szkole, na festiwalach, na koncertach, na czuwaniach modlitewnych.

Kogo ?

Wszystkich ludzi, którzy poszukują Prawdy

W jakim celu ?

Aby odnaleźć Prawdę, którą jest sam Bóg.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

Festiwale w Jastarni były (jakie)

Niezapomniane, pełne przygód i wrażeń.

Festiwale w Jastarni

- były okazją do

poznania nowych ludzi

- były możliwością

nowej ewangelizacji

- były szansą

do konfrontacji muzycznej z innymi uczestnikami festiwalu

- były spotkaniem

z Bogiem i z drugim człowiekiem

- były wydarzeniem,

w którym, co roku pragnęliśmy brać udział

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /

- w czasie ostatnich lat /

- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Dzięki udziałowi w festiwalu jeden z muzyków Zespołu poznał tutaj swoją żonę. Dzięki temu darzymy ten festiwal szczególnym sentymentem. Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ? Podczas festiwalu panuje wspaniała atmosfera, która nas tutaj przyciąga.

4. ASPERSJA

Parafia pw. Świętego Wawrzyńca w Luzinie, Kierownik Zespołu: Monika Wejer

Wykonane utwory: „Maryjo, czy wiedziałaś”, „Ciebie Panie pragnę”, „Siyhamba, czyli maszerujemy w Bożym świetle”, „Panu chwała i cześć”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

To nowy zapal w przekazywaniu Bożych treści.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Nowa ewangelizacja nie jest nowa ze względu na treść i przesłanie, ale ze względu na środki i sposoby jej głoszenia.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Konieczność wczucia się, w to, co przeżywa i czym żyje współczesny człowiek.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę

Tak

Tak. Muzyka najbardziej chwytą za serce i pomaga otwierać się na transcendencję

Nie. Dlaczego ?

Ponieważ śpiew i muzyka to formy artystyczne, które przyciągają innych.

Jak ?

Poprzez koncerty ewangelizacyjne

Kiedy ?

W każdym możliwym czasie.

Gdzie ?

W każdym możliwym miejscu

Kogo ?

Wierzących, niewierzących, tych co zapomnieli o Bogu.

W jakim celu ?

By ludzie mogli odnaleźć drogi do Boga.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

Festiwale w Jastarni były (jakie) ?

Festiwale w Jastarni

- były okazją do zawarcia nowych znajomości.
- były możliwością propagowania muzyki kościelnej.
- były szansą na udoskonalenie swoich umiejętności muzycznych.
- były spotkaniem z innymi muzykującymi ludźmi
- były wydarzeniem, na które Zespół czekał z niecierpliwością cały rok.

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /
- w czasie ostatnich lat /
- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

15 lat temu urodziła się najmłodsza członkini Zespołu. Zespół Aspersion powstał przed festiwalem w Jastarni w 2011 roku i od tego czasu co rok bierze w nim udział. Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ? Po festiwalach w Jastarni w pamięci Zespołu pozostanie miła atmosfera konkursu, radość z występów, nowe znajomości i najlepsze wspomnienia z kończących się wakacji.

5. CANTA REI

Parafia pw. Chrystusa Jedyne Zbawiciela w Swarzędzu

Kierownik Zespołu: Jacek Chlebowski

Wykonane utwory: „Miłość”, „Witaj Pokarmie”, „Każdy dzień upewnia mnie”, „Matka”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

Nowa ewangelizacja jest alternatywną formą przekazywania prawd ewangelicznych. Jest próbą dotarcia z ewangelią do człowieka współczesnego, który w zabieganym, materialistycznym świecie zaniedbuje swoje duchowe potrzeby.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Możliwość wyznawania wiary nie tylko w sposób tradycyjny, ale także z wykorzystaniem współczesnych środków i form wyrazu.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Tak

Nie. Dlaczego ?

Poprzez śpiew i muzykę można wyrażać swoją miłość do Boga.

Jak ?

Uczestnicząc w spotkaniach grup duszpasterskich, w nabożeństwach, wczuwaniach oraz liturgii.

Kiedy ?

W każdym momencie, kiedy jest to możliwe.

Gdzie ?

W kościele.

Kogo ?

Młodych, starych, nowych, stałych, okazjonalnych wyznawców wiary.

W jakim celu ?

Dawania świadectwa wiary, pozyskiwania nowych wyznawców, umacniania swojej wiary.

Podsumowanie XV-lecia festiwalu w Jastarni

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /

- w czasie ostatnich lat /

- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ?

Te trzy dni festiwalowe pozostaną w pamięci Zespołu jako czas spędzony na modlitwie poprzez śpiew i muzykę. To okazja do poznania nowych ludzi, wypoczynku oraz rozwoju duchowego, jak i muzycznego poprzez warsztaty, wspólne koncertowanie i spontaniczne granie. Zabierzemy stąd szum morza, dźwięki muzyki i postanowienie, aby przyjechać tu po raz kolejny.

6. DEBEMUS CANTARE

Parafia pw. Świętego Brata Alberta Chmielowskiego w Gdańsku

Kierownik Zespołu: Marek Wysocki

Wykonane utwory: „Matko”, „Przytul mnie, Jezu”, „Baranki”, „Oceany”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

To przekazywanie innym radości wiary zrodzonej ze spotkania z Jezusem. Zmartwychwstałym. To otwarcie się na ożywczy powiew Ducha Świętego. Rodzaj pewnego bożego szaleństwa, które każe nam robić coś wielkiego i bezinteresownie dzielić się tym z innymi. To odkrycie rewolucyjnej mocy miłości i wiary.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

To z pewnością nie kolejna „akcja”, lecz zdanie sobie sprawy z osobistej odpowiedzialności za Kościół, za drugiego człowieka, za moją i jego wiarę. To żywe, pełne ducha i gorące wspólnoty wiary. Nowa ewangelizacja oznacza uruchomienie tej energii, która została nam dana w czasie chrztu. Energii, która rozgrzewa serca i leczy rany.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Nowe metody i środki wyrazu w celu zaangażowania każdego członka Kościoła w to dzieło.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Zdecydowanie tak.

Nie. Dlaczego

Muzyka i śpiew są pięknym i radosnym środkiem wyrazu wiary. Jednoczy ludzi, porywa serca do Boga.

Jak ?

Angażując się w śpiew osobiście, poprzez udział w śpiewie chóralnym, zespołowym.

Kiedy ?

Przede wszystkim w czasie modlitwy wspólnotowej, w czasie Mszy św. oraz poprzez udział w różnych spotkaniach, konkursach i uroczystościach.

Gdzie ?

Każde miejsce jest dobre, by wysławiać Pana. Mamy wyjść na ulice, głosić Go na

dachach ! Kto Go spotkał, musi o tym opowiedzieć innym. Śpiewajmy o tym, co uczynił Pan !

Kogo ?

Tych, których Pan postawi na naszej drodze.

W jakim celu ?

By Bóg był obecny tu i teraz w naszym życiu.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

Festiwale w Jastarni były (jakie)

Były i są wielką szkołą nowej ewangelizacji, powiewem Ducha, przekazywaniem radości wiary.

Festiwale w Jastarni

- były okazją do

modlitwy poprzez śpiew

- były możliwością

rozwoju

- były szansą

na kontakt z jury

- były spotkaniem

ze wspaniałymi ludźmi

- były wydarzeniem

pokazującym różnorodność i piękno muzyki religijnej

- były

zwieńczeniem naszej całorocznej pracy.

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /

- w czasie ostatnich lat /

- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Nagraliśmy kilka płyt, napisaliśmy nowe piosenki inspirowane tematami festiwalu, zagraliśmy kilka koncertów i rozwijaliśmy się: indywidualnie i zespołowo

Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ?

- nocne spacery brzegiem morza,

- wspólne ogniska z Zespołami,

- życzliwość i matczyzna troska Pani Rity,
- niezmienny humor i dowcipy Pana Władka

7. GRODZIENSKIE SŁOWIKI – grupa starsza i grupa młodsza

Grupa wokalna z Grodzieńskiego Zjednoczenia Społecznego pn. „Klub Polskich Tradycji”

Kierownik zespołu: Alicja Binert

Wykonane utwory: „Ave Maria”, „Kyrie eleison”, „Pioseneczka”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

Nowa ewangelizacja jest przekazywaniem wiary z nowym dynamizmem i za pomocą nowych środków.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Przekazywanie Ewangelii w sposób dostosowany do dzisiejszej rzeczywistości.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Nową, odświeżoną relację z Jezusem.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Tak

Nie. Dlaczego ?

Muzyka jest jednym ze sposobów dawania świadectwa wiary oraz dzielenia się nią z innymi.

8. JESZCZE RAZ

Parafia pw. Świętego Michała Archanioła w Sopocie

Kierownik Zespołu: Tatiana Dzieszkowska

Wykonane utwory: „Matka”, „Ty, światłość dnia”, „Jezus zwyciężył”, „Szukam Ciebie”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

Sposobem wykorzystania ogólnodostępnych w naszych czasach środków przekazu, by dotrzeć z Dobrą Nowiną do jak największej liczby ludzi.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Potrzebę wyjścia z Dobrą Nowiną do ludzi, do różnych miejsc, gdzie można pokazać, że nasz Ojciec jest Ojcem radosnym, który czyni w naszym życiu

mnóstwo pięknych rzeczy, za które warto nauczyć się dziękować.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Nowe możliwości doświadczania miłości Bożej, czego efektem może być powstawanie nowych wspólnot i grup modlitewnych wspierających duchowy rozwój ich członków.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Tak

Nie. Dlaczego ?

Ponieważ muzyka przekazuje słowa i melodie, które są łatwiejsze w odbiorze niż tylko samo mówienie.

Jak ?

Poprzez posługiwanie na Mszy, w czasie wieczorów uwielbienia i podczas koncertów ewangelizacyjnych.

Kiedy ?

Kiedy tylko jest ku temu okazja.

Gdzie ?

W kościołach, w plenerze, na zwykłych spotkaniach ze znajomymi. Każda godzina to dobra pora na ewangelizację.

Kogo ?

Wszystkich

W jakim celu ?

Aby pokazać, że Kościół nie jest nudny, że jest pełen życia i radości.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni.

Festiwale w Jastarni były (jakie) ?

czasem, na który czekało się cały rok

Festiwale w Jastarni

- były okazją do

poznania nowych ludzi

- były możliwością

wymiany doświadczeń.

- były szansą

usłyszenia dobrych rad, aby udoskonalić swoją posługę muzyczną w parafii.

- były spotkaniem

z bardziej doświadczonymi muzykami.

- były wydarzeniem

by wielbić Boga żywego, co działo się nie tylko w kościele podczas przesłuchań festiwalowych, ale i później na koncertach w Chałupach czy w Juracie.

- były

owocnie spędzonym czasem w gronie ludzi o podobnych zainteresowaniach, były czasem nauki i rozwijania własnych talentów.

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /

- w czasie ostatnich lat /

- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Wydaliśmy dwie płyty, prowadzimy wieczory uwielbienia, organizujemy muzyczne happeningi. Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ? Bardzo miłe chwile integracji, poznanie nowych ludzi, wartościowe uwagi od jurorów.

9. JORDAN

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Gdańsku

Kierownik Zespołu: Joanna Kozuch

Wykonane utwory: „Magnificat”, „Skosztujcie i zobaczcie”, „Wykrzykujcie”, „Gloria”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

Pastoralnym wyzwaniem dla Kościoła.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Rewolucję w Kościele.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Okazję i przestrzeń do wprowadzania człowieka na nowo w relację z Bogiem, ale także do budowania konkretnych więzi z ludźmi, tworzenia żywej wspólnoty, powrotu do źródła życia: Jezusa Chrystusa i Ewangelii.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

Festiwale w Jastarni były (jakie)

Wspaniałe.

Festiwale w Jastarni

- były okazją do uwielbiania Boga poprzez muzykę.
- były możliwością rozwijania talentów otrzymanych od Boga.
- były szansą znalezienia nowych natchnień i inspiracji.
- były spotkaniem z Bogiem, ludźmi i muzyką.
- były wydarzeniem mającym duży wpływ na nasz rozwój osobisty, artystyczny i duchowy.

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /
- w czasie ostatnich lat /
- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

W ciągu minionych 15 lat nastąpiło poszukiwanie i ukształtowanie stylu muzycznego Zespołu. Przyjaźnie zawarte na festiwalu pozwoliły na wspólne granie w różnych projektach realizowanych w parafii i podczas pielgrzymek na Jasną Górę.

Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ?

Niepowtarzalna atmosfera.

10. SCHOLA „20”

Parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Szczecinie

Kierownik Zespołu: Paulina Żukowska

Wykonane utwory: „Przyjdź i rozpal nas”, „Obudź mnie”, „Wysławiajcie Pana, bo jest dobry”, „Przemień nas, Panie”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

To sposób dotarcia do współczesnego świata z wiadomością o Bogu. Dla nas to przede wszystkim świadectwo naszej wiary, nasze osobiste życie, nasza relacja z Bogiem. Wyrażanie siebie i Chrystusa przez każdą codzienną czynność, dawanie przykładu innym, zachęcanie innych naszym świadectwem do zbliżenia się do Boga, do kroczenia ścieżkami Ewangelii. Nasz śpiew, muzykowanie to również

sposób ewangelizowania, wychodzenia z Bogiem do ludzi, uwielbiania Go.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Konieczność poszukiwania nowych, świeżych metod głoszenia Słowa Bożego.

Metod, które dotrą do współczesnego świata.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Przestrzeń dialogu, szansę na ożywienie wiary. Możliwość odnalezienia się ludzi zagubionych we współczesnym świecie.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Tak

Nie. Dlaczego ?

Jest to sposób na przybliżenie Boga poprzez sztukę.

Jak ?

Poprzez śpiew i muzykę można pogłębiać relacje z Bogiem. Staje się to udziałem zarówno śpiewającego, jak i słuchającego.

Kiedy ?

Zawsze

Gdzie ?

Wszędzie

Kogo ?

Każdego człowieka

W jakim celu ?

Muzyka uwrażliwia, wywiera dobry wpływ na ludzi. Teksty pieśni pomagają się modlić.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień.

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /

- w czasie ostatnich lat /

- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ?

Wspaniali ludzie, którzy potrafią wielbić Boga poprzez śpiew i grę na instrumentach. To sposób nowego ewangelizowania.

11. SCHOLA TO MY

Parafia pw. Matki Boskiej Częstochowskiej w Miedzierzy

Kierownik Zespołu: Andrzej Paluch

Wykonane utwory: „Matko z pociętym obliczem”, „O mój Jezu”, „Wierzę, że droga”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

To przekazywanie innym ludziom wiary, nadziei i miłości zmartwychwstałego Jezusa przez spotkania, głoszenie Dobrej Nowiny nie tylko w formie czytania Pisma świętego, ale też poprzez wspólne rozmowy i śpiew pieśni i piosenek religijnych.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Głoszenie Dobrej Nowiny językiem zrozumiałym dla każdego odbiorcy.

Nowa ewangelizacja to uczenie sztuki życia, podążania drogą za Jezusem Chrystusem.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Możliwość pełniejszego zjednoczenia się z Bogiem za pomocą wspólnego dzielenia się wiarą i radością z głoszenia Słowa Bożego.

Nowa ewangelizacja daje światło, wskazuje drogę.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Oczywiście, że tak.

Nie. Dlaczego ?

Ponieważ w pieśniach zawarte są słowa Ewangelii.

Jak ?

Poprzez organizowanie spotkań, pielgrzymek, konkursów muzycznych, festiwali, koncertów.

Kiedy ?

Zawsze

Gdzie ?

Wszędzie

Kogo ?

Wszystkich

W jakim celu ?

Muzyka zbliża do Boga, raduje serce, uskrzydla duszę

12. ŚPIEWAJMY PANU

Parafia pw. Świętego Maksymiliana Kolbego w Bydgoszczy

Kierownik Zespołu: Ks. Henryk Dziemiński

Wykonane utwory: „Epitaforium dla Papieża”, „Spójrz na nasze dary”, „Zbliży się do nas”, „Parce Domine”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

Jest ożywczą bryzą niosącą świeżość i innowację.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?

Własną ścieżkę w dążeniu do świętości we współczesnym świecie.

Co stwarza nowa ewangelizacja ?

Alternatywę dla tego, co oferuje współczesny świat. A ten głosi, że trzeba żyć szybko, korzystać z życia, brać, ile się da. A gdzie jest miejsce na refleksję, na modlitwę ?

Nowa ewangelizacja stwarza tę możliwość, by wśród zgiełku dnia dzisiejszego znaleźć drogę do Boga i drugiego człowieka.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Tak.

Nie. Dlaczego ?

Bo jest to bardzo przemawiająca forma przekazywania treści ewangelicznych.

Jak ?

Poprzez śpiew.

Kiedy ?

Zawsze.

Gdzie ?

Wszędzie.

Kogo ?

Wszystkich

W jakim celu ?

Abyśmy byli jedno

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

Festiwale w Jastarni były (jakie)

Wspaniałe.

Festiwale w Jastarni.

- były okazją do

Uczciwej rywalizacji i pokonywania tremy.

- były możliwością

Zaprezentowania się przed szerszą publicznością, posłuchania wielu różnych Zespołów o wysokim poziomie artystycznym, zaczerpnięcia inspiracji .

- były szansą

Do aktywnego wypoczynku nad morzem i rozwijania swoich muzycznych zainteresowań.

- były spotkaniem

Ze wspaniałymi ludźmi dzielącymi wspólną pasję, jaką jest muzyka.

- były wydarzeniem

Znaczącym w życiu naszego Zespołu.

- były

Napełnione Bożą łaską.

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /

- w czasie ostatnich lat /

- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Udział w festiwalu zacieśnił nasze więzi i pomógł nam w doskonaleniu naszego warsztatu. Staliśmy się bardziej zdeterminowani w dążeniu do wyznaczonego celu. Nauczyliśmy się cieszyć się śpiewaniem.

Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ?

Kontakt z profesjonalnym jury i jego cenne uwagi.

13. WHITE SOUL

Parafia pw. Świętego Brata Alberta w Gdańsku

Kierownik Zespołu: Tyberiusz Kroplewski

Wykonane utwory: „Ave Maria Jasnogórska”, „Zbudowani na Chrystusie”, „Oceany”

Czym jest nowa ewangelizacja ?

Jest przenikaniem Chrystusa i prawdy o Jego zmartwychwstaniu w codzienne życie człowieka.

Co oznacza nowa ewangelizacja ?
Pokazywanie Chrystusa Pana tym, którzy Go nie znają.
Co stwarza nowa ewangelizacja ?
Większą radość w odkrywaniu własnej wiary.
Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?
Tak
Tak
Nie. Dlaczego ?
Przez śpiew można pogłębiać własną wiarę.
Jak ?
Ubogacając liturgię.
Kiedy ?
Każdego dnia.
Gdzie ?
W każdym miejscu.
Kogo ?
Każdego
W jakim celu ?
By każdy człowiek mógł doświadczyć łaski i miłosierdzia Stwórcy.

14. WNIEBOWZIECI

Parafia pw. Świętego Mikołaja w Gdyni

Kierownik Zespołu: Małgorzata Portee

Wykonane utwory: „Portret Maryi”, „Tak bowiem Bóg”, „Totus Tuus”, „Ukojenie”

Czym jest nowa ewangelizacja ?
Wskazywaniem drogi życia, którą jest sam Jezus Chrystus. Jest drogowskazem kierowanym do wszystkich w trosce o Kościół święty.
Co oznacza nowa ewangelizacja ?
Odrodzenie, zmartwychwstanie naszej wiary, docieranie do świata, szerzenie Słowa Bożego, które dotyka ludzkie serca i dusze i prowadzi je do Królestwa Bożego.
Co stwarza nowa ewangelizacja ?
Okazję do nawrócenia się, szansę głębszego poznania Boga, doświadczenia Jego łask, dostąpienia zaszczytu spotkania się z Nim w niebie.

Czy można ewangelizować poprzez śpiew i muzykę ?

Tak

Tak

Nie. Dlaczego ?

Jak ?

Poprzez obecność wśród ludzi, gdzie możemy wyśpiewywać innym naszą miłość do Boga.

Kiedy ?

W czasie nabożeństw, czuwań, występów.

Gdzie ?

Ewangelizacja nie kończy się w kościołach czy naszych domach.

Staramy się być uczniami Chrystusa wychodząc poza nasze rodzinne parafie i domy.

Pragniemy ewangelizować innych tak dobrze, jak tylko potrafimy.

Kogo ?

Spotkanych ludzi.

W jakim celu ?

By pokazać innym ludziom, jak wielki jest nasz Bóg, by uwierzyli nam, świadkom tej dobroci i dołączyli do naszej pielgrzymki do Królestwa Bożego.

Podsumowanie XV- lecia festiwalu w Jastarni

Festiwale w Jastarni były (jakie)

Festiwale w Jastarni od zawsze były wyjątkowym czasem radosnego spotkania młodych ludzi chcących wychwalać Boga, wydarzeniem, na które zawsze czekało się z utęsknieniem. Mogliśmy wspólnie wychwalać Boga i Maryję poprzez grę i śpiew. Festiwale dawały nam możliwość rozwijania naszych talentów oraz stwarzały szanse pokazania swojej twórczości. Spotkania z ciekawymi ludźmi i spędzone razem chwile na długie dni pozostawały w naszej pamięci.

XV Festiwal Piosenki Religijnej w Jastarni okazją do wspomnień

Co w życiu Zespołu wydarzyło się

- w ciągu minionych 15 lat /

- w czasie ostatnich lat /

- od kiedy Zespół zaczął brać udział w festiwalach organizowanych w Jastarni ?

Każdy z nas wydoroślał. Jedni pozakładali rodziny i mają dzieci, inni rozpoczęli studia. Od drugiej edycji festiwalu uczestniczymy w tym wydarzeniu

muzycznym i co roku jest to dla nas wyjątkowy czas pełen radości i śpiewu, na który czekamy.

Co w życiu Zespołu pozostanie w pamięci po festiwalach w Jastarni ?

Festiwale w Jastarni to czas dla Boga, muzyki, wzajemnego umacniania więzi w Zespole. Każdy dzień wnosi coś nowego w nasze życie, co przynosi owoce nie tylko w muzyce, ale w naszej codzienności. Obecność na festiwalach była dla nas niezapomnianym czasem, czasem pełnym inspiracji i radości płynącej z nowych doświadczeń i nowych znajomości. Coroczne przygotowania do festiwalu i emocje związane z uczestnictwem w nim na zawsze wpiszą się w jedno z najlepszych wspomnień i najpełniej zrealizowanych dni

Po wysłuchaniu 14-stu zespołów Jury postanowiło przyznać następujące nagrody i wyróżnienia ufundowane przez Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego:

Nagrodę główną Magnificat, za wykonawstwo poświęconej kanonizacji Jana XXIII i Jana Pawła II oraz pozostałe nagrody. Ponadto nagrodę ufundowaną przez ks. Arcybiskupa za Maryjną Piosenkę Religijną i wyróżnienia ufundowane przez Stowarzyszenie *PÓŁWYSEP* i Urząd Marszałkowski. Przyznano nagrody:

1. Dwa wyróżnienia i pamiątki książkowe dla następujących zespołów:
Grodzieńskie Słowiki – Grupa Młodsza, Grodzieńskie Słowiki – Grupa Starsza
2. Dwa równorzędne wyróżnienia otrzymują Zespoły CANTA REI ze Swarzędza, ASPERSJA z Luzina
3. Nagrodę za Estradową Piosenkę Religijną otrzymuje Zespół Jeszcze Raz z Sopotu.
4. Nagrodę za wykonanie Maryjną Piosenkę Religijną Zespół DEBEMUS CANTARE z Gdańska,
5. Nagrodę za wykonanie Religijnej Piosenki poświęconej kanonizacji Jana XXIII i Jana Pawła II, dla Zespołu ŚPIEWAJMY PANU z Bydgoszczy
6. Nagrodę główną Magnificat oraz nagrodę finansową otrzymuje Zespół ŚPIEWAJMY PANU z Bydgoszczy

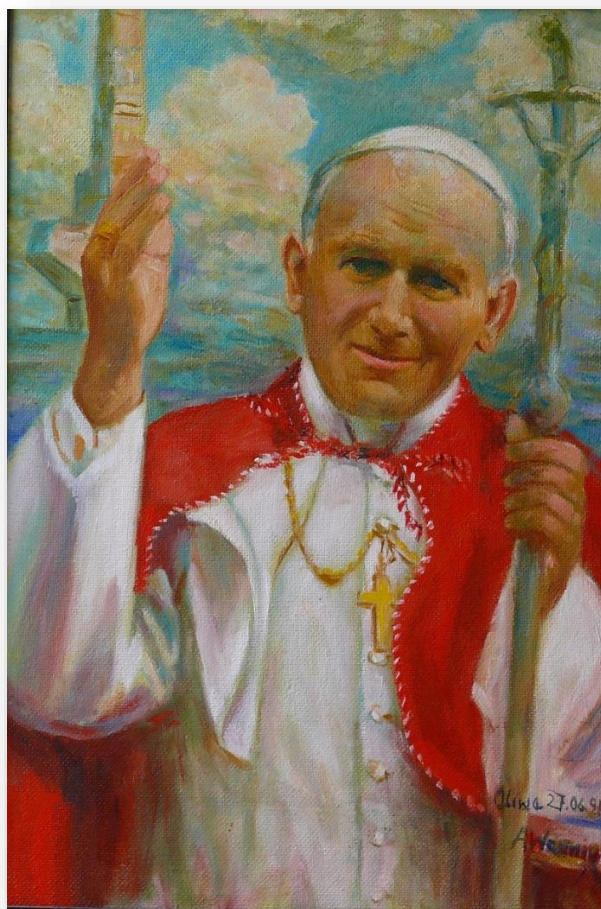
XVI

OTWARTY METROPOLITALNY FESTIWAL
PIOSENKI RELIGIJNEJ

w
JASTARNI, JURACIE I CHALUPACH
SIERPIEŃ 2015

XVI edycja Festiwalu poświęcona jest

Dziesiątej Rocznicy Śmierci Jana Pawła II

obraz malował Antoni Wawrzyniak

Ojciec Święty Jan Paweł II módl się za nami

Życie i śmierć Jana Pawła II to przykład życia człowieka zastępującego Jezusa, w naszych współczesnych czasach. Przez 2 000 lat wiele osób świętych wskazywało drogę chrześcijaństwa. Pozostali oni świętymi, mającymi niewielki wpływ na politykę drogi chrześcijańskiej. W ostatnim czasie drogę mobilizacji i otwarcia drogi jesusowej Ludzkości i Świata wskazał Jan Paweł II. W czasie Jego życia i za jego przyzwoleniem Benedykt VI wyznał grzechy 2000 lat chrześcijaństwa prosząc „świat” o wybaczenie. Dobry Bóg wybrał następnego Ojca Świętego Franciszka, który nawiązał do św. Franciszka, żyjącego 800 lat temu, prawie zapomnianego i wciąż niedocenianego, za miłość do młodszych braci (zwierząt) i naturalnego środowiska, promujący świętość, dobro środowiska i zwierząt, gdyż człowiek zaczął zmieniać świat, zakładając pułapkę na swój byt, zanieczyszczając środowisko.

Ojciec Święty wyciąga rękę do Boga, pytając czy Bóg nam ją poda i nam pomoże? Śpiewajmy więc, wychwalając Go poprośmy o pomoc i wspomóżenie. Panie Boże – Świat, który tak pięknie stworzyłeś jest Twoim Światem, zależnym od Ciebie.

Zaśpiewamy tak, żebyś o nas Panie nie zapomniał a piosenki, które będziemy do Ciebie kierować to prośba i nadzieja, że wzruszą one Twoje serce i okażesz swoją dobroć.

Mottem Festiwalu jest Dziesiąta Rocznicą Śmierci Jana Pawła II. Z żadnych rocznic tegorocznych nie można było wybrać innej, która mogła by być mottem Festiwalu jak tę Dziesiątą Rocznicę Śmierci św. Jana Pawła II. Jan Paweł II był przez 27 lat naszym sumieniem i nie tylko Polaków ale wzruszył swoją wiedzą, kulturą otwartością i miłością cały Świat. Budził wszędzie i we wszystkich zaufanie, miłość i dobro, nawet u tych ludzi, którzy nie byli Jego zwolennikami. On kochał młodzież i w niej widział przyszłość i rozwój świata, kochał Świat i kochał Naród Polski. Jedną z nagród jest piosenka poświęcona Janowi Pawłowi II, a nagrodą jest zaufanie do Matki Boskiej Częstochowskiej, której zaufał i do której modlił się przez całe swoje życie. Księga, która była Jego symbolem wiary i twórczości, wystawiona podczas pogrzebu na Placu Św. Piotra a która zamknęła się, pod koniec pogrzebu, to tak jakby Dobry Bóg zabrał nam wszystko razem z Janem Pawłem II. Dlatego prosimy Boga żeby ją nam otworzył. Gdyż postawa, wiara i twórczość Jana Pawła II to droga do Boga, którą otworzył nam Jezus Chrystus.

Wawrzyniec Wawrzyniak

Na XVI festiwal zgłosiło się 12 zespołów.

1. Agape z Żukowa
 2. Artifex z Biłgoraja
 3. Cud w Dolinie Baka z Warszawy
 4. Debemus Cantare z Gdańska
 5. Diakonia Muzyczna ze Złotowa
 6. Holy Wins z Gdańska
 7. Jeszcze Raz z Sopotu
 8. Lee -El ze Świdnika Dużego
 9. Perełki Maryi z Kopci koło Rzeszowa
 10. Promyki Maryi z Kopci koło Rzeszowa
 11. Schola to my z Miedzierzy
 12. Z muzyką za Jezusem ze Świdnika Dużego
- Repertuar zespołów nagrodzonych na XVI Festiwalu:

1. AGAPE

Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Żukowie

Kierownik Zespołu: Monika Dejk - Ćwikła

Wykonane utwory: „Schowaj mnie”, „Mary did you know”, „Będę Tobie śpiewać”, „Bóg jam jest”

2. ARTIFEX

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju

Kierownik Zespołu: Monika Proć - Gleń

Wykonane utwory: „Przywołaj mnie, Panie”, „Niechaj zstąpi Duch Twój”, „Odnów mnie”, „Pozwól mi przyjść do Ciebie”

3. DEBEMUS CANTARE

Parafia pw. Świętego Brata Alberta Chmielowskiego w Gdańsku

Kierownik Zespołu: Marek Wysocki

Wykonane utwory: „Deszcz”, „Nie nam Panie”, „Proszę Cię, Matko”, „Podnieś mnie Jezu”

4. DIAKONIA MUZYCZNA

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP w Złotowie

Kierownik Zespołu: Mateusz Lewandowski

Wykonane utwory: „Jak wielki jest Bóg”, „Dzięki Ci, Janie Pawle II”, „Baranki”, „Oceany”

5. LEE - EL

Parafia pw. MB Nieustającej Pomocy w Świdniku Dużym

Kierownik Zespołu: Anna Jałowicka

Wykonane utwory: „Obudź mnie”, „Podnieś mnie, Jezu”, „W Tobie jest życie”, „Dawid”

Nagroda główna została ufundowana przez Proboszcza Jastarni, OHP z Jastarni i Stowarzyszenie *PÓŁWYSEP*. Otrzymał ją Zespół *Debemus Cantare*. Otrzymał również statuetkę Magnificat.

Główne nagrody zostały ufundowane przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*. Nagrody z puli Marszałka otrzymały:

1. Nagrodę specjalną za kompozycję i wykonanie piosenki poświęconej św. Janowi Pawłowi II, przydzielono Zespołowi Diakonia Muzyczna ze Złotowa, ufundowaną przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*,
2. Za wykonanie piosenki kaszubskiej lub z regionu którego pochodził zespół, otrzymał Zespół Artifex z Biłgoraja, ufundowana przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*,
3. Za wykonanie estradowej piosenki religijnej otrzymał Zespół z Żukowa, ufundowana przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*,
4. Nagrodę za Maryjną Piosenkę Religijną ufundował Ks. Arcybiskup Metropolita Gdański, zdobył zespół *Debemus Cantare* z Gdańska.

XVII
METROPOLITALNY FESTIWAL PIOSENKI RELIGIJNEJ
JASTARNIA 2016
Przegląd Piosenki Religijnej

Obraz Antoniego Wawrzyniaka

Miłosierdzie Pana Jezusa okazane swoim Uczniom

***Pragniemy uczcić dziś pamięć księdza Arcybiskupa Tadeusza Gocłowskiego
XVII Metropolitalnym Koncertem Piosenki Religijnej w Jastarni, na który zapraszamy
laureatów szesnastu edycji Metropolitalnych Festiwali Piosenki Religijnej***

Przez siedemnaście lat zespoły przedstawiały na Metropolitalnym Festiwalu swoje piosenki. Przyszedł czas na podsumowanie. W tym roku przedstawiają swoją twórczość dwa zespoły: *AGAPE* z Żukowa pod kierunkiem Pani Małgorzaty Dejk i *DEBEMUS CANTARE* pod kierunkiem Pana Marka Wysockiego.

Tak jak Papież Franciszek ustanowił rok 2016 Rokiem Miłosierdzia, *MIŁOSIERDZIU* poświęcone jest dzisiejsze spotkanie, spotkanie z Piosenką Religijną.

Pan Bóg stworzył człowieka dając mu wiarę, nadzieję i miłość a najważniejsza jest miłość.

MIŁOŚĆ to najlepsza z zalet człowieka,
MIŁOŚCIĄ jest sam Bóg,
Za *MIŁOŚĆ* Cię szczęście czeka.

W jednej ze swoich wspomnień Święta Siostra Faustyna stwierdza cyt. „*Jezus mi powiedział: Miłość Moja nikogo nie zawodzi*”, czyli trwa. To prawda, gdyż tak Pan Bóg stworzył ten świat, że **czas** przekształca miłość w *MIŁOSIERDZIE*. Miłosierdzie Boże to dobroć okazana człowiekowi przez Boga ale istnieje jeszcze miłosierdzie międzyludzkie które to człowiek okazuje człowiekowi. O tym wspomina nasz Papież Święty Jan Paweł II a miłosierdzie międzyludzkie rozbudowuje, ustalając *ROK MIŁOSIERDZIA* obecny Papież Franciszek.

Dziękujemy Tobie Panie Jezu, Tobie Święty Janie Pawle II i Tobie Ojciec Święty Franciszku, że dobroć, miłość i miłosierdzie jest na Świecie. Najważniejsze jest to, że kierujecie nas swoją nauką tak, aby dobroć i miłosierdzie, okazaną przez nas *ZIEMI i LUDZIOM*, swoją własną miłością budować.

Za pomoc w organizacji Festiwalu a szczególnie w początkowej fazie jego organizacji, chciałbym wspomnieć i podziękować świętej pamięci

Arcybiskupowi dr Tadeuszowi Gocłowskiemu

PANIE JEZU

Dziękujemy Ci, że spotkaliśmy na swej drodze księdza Arcybiskupa Tadeusza Gocłowskiego, który pełną dobrocią swojej woli pozwolił nam tworzyć Festiwal Miłości, dla młodych członków naszej społeczności. Księżu Tadeuszu okazałeś kulturę, dobroć i

wiedzę temu światu a nam a przede wszystkim miłość i miłosierdzie w tworzeniu dzieła festiwalowego. Teraz patrzysz z okna Pana razem ze Świętym Janem Pawłem II i cieszysz się ze swojego i naszego sukcesu. Błogosławiłeś ten Festiwal i twórczość występującej młodzieży w całym jego okresie. Pobłogosław nas swoim miłosierdziem, tworzenia przez nas dobroci i miłości oraz naszej twórczości. Prosimy pobłogosław nas rękoma swojego zastępcy festiwalowego ks. Infułata dr Stanisława Zięby. Za Twoją dobroć, miłość i miłosierdzie dziękujemy Ci Księżu Tadeuszu.

Koncert poświęcony był
ks. Arcybiskupowi dr Tadeuszowi Gocłowskiemu

1. AGAPE

Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Żukowie

Kierownik Zespołu: Monika Dejk - Ćwikła

Wykonane utwory: „Bóg Jam jest”, „Gdy wpatruję się w Twą świętą twarz”, „Błogosławieni miłosierni”, „Przed tronem Twym”, „Nasz Bóg”, „Strumień”, „Błogosław duszo moja Pana”

2. DEBEMUS CANTARE

Parafia pw. Świętego Brata Alberta Chmielowskiego w Gdańsku

Kierownik Zespołu: Marek Wysocki

Wykonane utwory: „Maryjo, Ziemi obiecana”, „Morza fale”, „O Salutaris Hostia”, „Duch Pana Boga”, „Nie nam Panie”, „Jest w Tobie”, „Wielkie są dzieła”

**XVIII
OTWARTY METROPOLITALNY FESTIWAL
PIOSENKI RELIGIJNEJ**

**w
JASTARNI, JURACIE I CHAŁUPACH
SIERPIEŃ 2017**

XVIII edycji Festiwalu poświęconej
Św. Bratu Albertowi Chmielewskiemu

**I
Matce Boskiej Fatimskiej**

obraz malował Antoni Wawrzyniak

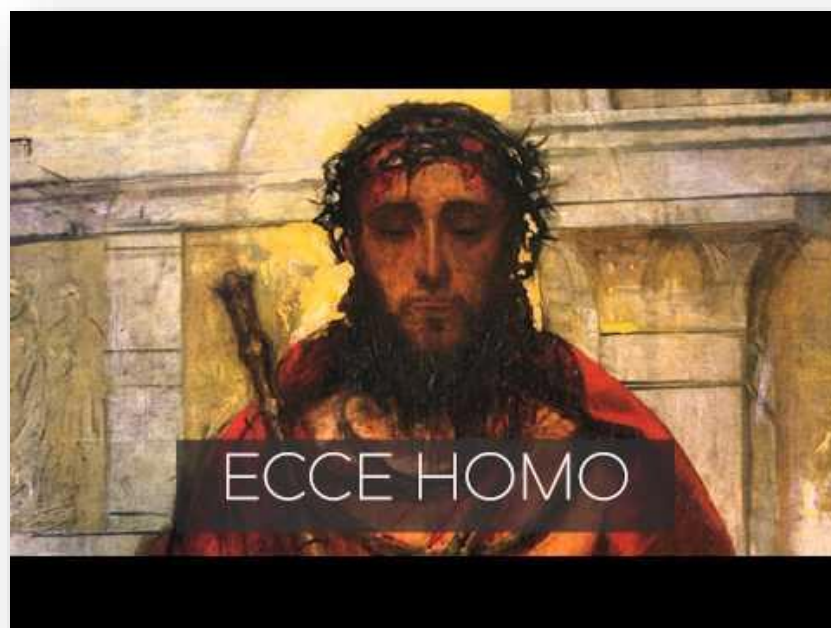
W życiu trzeba być dobrym jak chleb

Pan Bóg stworzył świat, dał człowiekowi, zwierzętom, roślinom swobodę, możliwość tworzenia, rządzenia oraz miłość. Zamknął to wszystko w naturze, której częścią jest każdy z nas.

To my jesteśmy częścią stworzonego przez Boga świata. Ten świat łączy nas i dzieli. Dzieli nas swobodą a łączy trwale miłością daną nam przez Boga. Człowiek mając błogosławieństwo Boże, sądzi, że został Panem świata. Bóg myśli inaczej. ***Skoro go stworzyłem, a ty zrezygnowałeś z Raju, pozostałeś częścią świata, to żyj zgodnie z naturą. Bądź dobry szanuj siebie i wszystko, co cię otacza a mając miłosierdzie, kochaj wszystko, co nas otacza.***

Rok 2016 jako rok ***Miłosierdzia*** tematem którego jest intencja Bożego głosu: *idźcie i głoscie ewangelię żyjąc z Chrystusem*, a zrozumiał i dokonał to święty, Brat Albert Adam Chmielowski, którego w roku 2017 przypada rocznica stulecia Jego śmierci. Jan Paweł II beatyfikując i kanonizując Brata Alberta wypowiedział się o Nim z miłością gdyż: *Brat Albert pokazał, że kto chce prawdziwie czynić miłosierdzie musi sam się stać – bezinteresownym darem – dla drugiego człowieka. Służyć bliźniemu, to według niego, nazywać siebie: być dobrym jak chleb. Pan Bóg prowadzi go drogą niezwykłą, uczestnik powstania styczniowego, utalentowany student artysta malarz, który staje się naszym polskim „Biedaczną” (jak św. Franciszek) szarym bratem, pokornym jałmużnikiem i heroicznym apostołem miłosierdzia.* (Jan Paweł II, Rzym 6 stycznia 1995).

Ecce Homo (oto człowiek) wypowiedź Piłata ukazującego Chrystusa Ludowi Żydowskiemu. Pierwszy obraz przedstawiający cierpiącego Chrystusa określonego przez Piłata jako człowieka (Ecce Homo), został namalowany przez barokowego malarza Bartolome Estebana Murilla. Był malowany również przez Brata Alberta, który to obraz Ecce Homo, stał się swiatkiem jego rozmów z Chrystusem a w ostatecznej dyskusji Brat Albert oddał się Chrystusowi. W Ewangelii odkrył wstrząsającą prawdę słów Chrystusa, w których to Chrystus, utożsamia się z człowiekiem *„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych – Mnie uczynili”* (Mt25, 40). Brat Albert nie tylko służył ubogim, ale sam stał się z jednym z nich, gdyż *stał się żywą istotą Chrystusa*, w swoim życiu, przedstawiając Chrystusa jako Ecce Homo, utożsamiając się z nim:

To nie przypadek, że po roku miłosierdzia XVIII Metropolitalny Festiwal Piosenki Religijnej przypada szczególnym roku 2017. Myślę, że to nie przypadek, że rok 2017 jest rokiem wyjątkowym. W tym roku przypada 300-stu letnia rocznica koronacji Matki Boskiej Częstochowskiej, po 200 latach koronacji Matki Boskiej Częstochowskiej, przypada stu lecie objawień Matki Boskiej Fatimskiej a odbywa się w tym samym czasie -maju. W czasie pierwszej wojny światowej Matka Boska w Fatimie przepowiedziała trojgu dzieciom (Łucji, Hiacyncie i Franciszkowi) orędzie, które ma uratować świat.

Na początku XX wieku w czasie pierwszej wojny światowej Matka Boska przepowiedziała trojgu dzieciom (Łucji, Hiacyncie i Franciszkowi) orędzie, które ma uratować świat. Matka Boska wzywa do modlitwy i ofiarności za nawrócenie grzeszników obiecując wielki cud wiary „aby wszyscy uwierzyli”, przekazując trzy sekrety prosząc o skruchę, modlitwę i nawrócenie. W 2000 roku Jan Paweł II czyni Akt Ofiarowania Kościoła i Świata pod opiekę Dziewicy Maryi na III tysiąclecie na Placu św. Piotra w obecności statuy Matki Bożej z Fatimy.

Matka Boża prosi 13 maja w niedzielę 1917 roku trzech pastuszków aby przychodzili w Cora da Iria (3 km od Fatimy) 13 każdego miesiąca w południe przez 6 miesięcy. Również 13 maja 1981 roku w południe w niedzielę pada ofiarą zamachu Jan Paweł II. Stu lecie śmierci Brata Alberta Chmielowskiego, stu lecie objawień Matki Bożej

Fatimskiej, w naszych czasach, to znak Bożego miłosierdzia. To Bóg zwraca się do ludzkości o miłosierdzie do, dla ludzi i wszystkiego, co nas otacza.

Wawrzyniec Wawrzyniak

Ze względów proceduralnych i finansowych nastąpiła zmiana organizacji
METROPOLITALNEGO FESTIWALU PIOSENKI RELIGIJNEJ
W JASTARNI W SIERPNIU 2017 ROKU,
która odbywać się będzie teraz się w dwóch etapach:

I. Pierwszy etap

1. polegał na nagraniu na płytach CD lub DVD piosenek religijnych :
 - a) piosenka liturgiczna,
 - b) piosenka estradowa,
 - c) piosenka liturgiczna w języku kaszubskim lub w języku z regionu z którego pochodzi zespół,
 - d) piosenkę Maryjną.
2. Nagrane piosenki wraz z kartą zgłoszeniową należało przesłać na adres Parafii Jastarnia.
3. Ocena nagranych piosenek została dokonana przez Jury składającego się z pedagogów Akademii Muzycznej w Gdańsku im. Stanisława Moniuszki:
 - Przewodniczący – prof. Roman Perucki
 - prof. Alina Kowalska – Pińczak
 - prof. Ks. Stanisław Zięba
4. Informacja dotycząca dopuszczenia do II etapu nastąpi w czerwcu 2017 roku i przesłana do kierownika zespołu zgłaszającego akces uczestnictwa w Festiwalu.

II. Drugi etap.

1. To przesłuchanie wyróżnionych zespołów w kościele parafialnym w Jastarni.
2. O godz. 18.00 rozpocznie się Msza Św. a bezpośrednio po mszy odbędzie się koncert laureatów XVIII Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej.
3. Zaproszone zespoły odbywają próby w kościele parafialnym w Jastarni następnie odbędą się przesłuchania zaroszonych zespołów.

4. Po koncercie organizowane jest spotkanie przy grillu i nocleg.
5. Uczestnicy festiwalu oprócz wyżywienia i noclegu otrzymują pamiątki, dyplomy i nagrody za uczestnictwo w Festiwalu.

Na XVIII festiwal w II etapie kwalifikacji zostało zaproszonych 5 zespołów:

1. Agape z Żukowa
2. Appassionato z Jastrzębia - Zdroju
3. Debemus Cantare z Gdańska
4. Immaculata z Gdyni
5. Jordan z Gdańska

Główne nagrody zostały ufundowane przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*. Nagrody z puli Marszałka otrzymały:

1. Nagrodę za wykonanie religijnej piosenki kaszubskiej lub z regionu otrzymuje Zespół Appassionata z Jastrzębia Zdroju, ufundowaną przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*.
2. Nagrodę za wykonanie estradowej piosenki religijnej otrzymuje Zespół Immaculata z Gdyni Orłowa, ufundowaną przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*,
3. Nagrodę specjalną za wykonanie pieśni, otrzymuje Zespół Debemus Cancare, ufundowaną przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*
4. Nagrodę za Maryjną Piosenkę Religijną, otrzymuje Zespół Jordan z Gdańska, ufundowaną przez *Arcybiskupa, Metropolitę Gdańskiego*
5. Nagrodę główną oraz statuetkę Magnificat za liturgiczną piosenkę religijną otrzymuje Zespół Agape z Żukowa, ufundowaną przez *Ks. Proboszcza Parafii Jastarnia, Stowarzyszenie PÓŁWYSEP w Jastarni oraz Ochotniczą Straż Pożarną*

LUB HYMN 100-lecia RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Niepodległość którą Polska straciła poprzez rozbiory to głównie brak porozumienia MIĘDZY NAMI POLAKAMI. Odzyskała ją 11 listopada 1918 roku. O wolność i kształt Polski walczyliśmy od tysiąca lat – z różnymi sukcesami. Zwycięstwo pod Grunwaldem, obrona Jasnej Góry przed Szwedami, to skłoniło Króla Jana Kazimierza do **POWIERZENIA KRÓLESTWA MATCE BOŻEJ**. Przez lata zaborów walczone o Polskę: kulturą, wiarą i miłością. Walczyli wszyscy, którzy czuli się Polakami: Polacy, Białorusini, Litwini, Żydzi, Rosjanie, Katolicy, Prawosławni, Ewangelicy, Ateiści, którzy wierzyli w Rzeczpospolitą Polskę

UMIŁOWANI BRACIA I SOSTRY

(...) Z woli Bożej Opatrzności zwyciężył Orzeł Biały. Zwyciężył polski ród. Zwyciężyła droga 11 listopada, droga ludzi Bogu i Polsce wiernych. Wiele ich imion. Także tu, w Gdańsku, na Wybrzeżu (...).

Pomniki. Tablice. Epitafia. Upamiętnia Opowieść o drodze Narodu o ludziach, żywych kamieniach tworzących szaniec polskiej wolności, przewodnikach i nauczycielach narodu. To dzięki nim Polska trwa, świadoma wiana wieków, wartości swej historycznej drogi, odporna na wszystko, co chciałoby jej Imię pomniejszyć, zbrukać i spłaszczyć (...).

Błogosławiony ks. Popiełuszko w swym pamiętnym nauczaniu, formułującym etos pokolenia stanu wojennego, z uporem powtarzał słowa św. Pawła Apostoła : „*Nie daj się zwyciężyć złu, tylko zło dobrem zwyciężaj*”. Taka winna być chrześcijańska miara, miara dobra, także naszych czasów, naszych postaw, naszych sporów. Taką miarą powinniśmy oceniać drogę polskich pokoleń (...)

Spójrzcie do orła zrywającego się do lotu. To potężny dumny ptak z piastowskiego gniazda, o locie wysokim świadom swej siły i władczej potęgi. To Orzeł 11 listopada 1918 roku. „Hej strzelcy wraz, nad nami Orzeł Biały”, śpiewali Polacy na drodze ku Niepodległej. To symbol Ojczyzny, symbol tamtego wielkiego daru Bożej Opatrzności, niepodległości, suwerenności, wolności (...).

Niech ta droga trwa! Niech się umacnia! Droga zawierzenia Chrystusowi i Jego Matce. Droga wierności temu, co Polskę stanowi, wsparta o dziedzictwo ojców, o historyczną tożsamość, o lekcje krzyża. Droga 11 listopada. Droga, którą symbolizuje dumny ptak ojczyzny – Orzeł Biały.

ks. abp Sławoj Leszek Głódź
Słowa z homilii wygłoszonej podczas poświęcenia
Bursztynowego Ołtarza Ojczyzny
Gdańsk, Bazylika św. Brygidy, 16. Grudnia 2017 roku.
Duch Niepodległej, Gdański Przewodnik Patriotyczny
Wyd. Gdańskie Seminarium Duchowne,
ISBN, 978-83-950810-0-2

3 maja wszyscy Polacy z wiarą i nadzieją walcząc o powstanie Rzeczypospolitej Polskiej obchodzą uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. To Matka Boża podając rękę swoim płaszczem chroni Rzeczpospolitą.

Nawiązując do ważnych wydarzeń z historii Polski: obrony Jasnej Góry przed Szwedami w 1655 r., ślubów króla Jana Kazimierza - powierzenia królestwa opiece Matki Bożej, a także do uchwalenia Konstytucji 3 Maja, to część zdarzeń Rzeczypospolitej Polski, którą okazała w Jej trudnej sytuacji. Nie zapomniała o Polsce w dniach zaborów. Walczono: kulturą, wiarą i miłością. Ateiści, którzy byli Polakami też tak wierzyli.

Święto Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski wyraża wiarę Narodu w szczególną opiekę Bożą, jakiej Polacy doświadczali i doświadczają za pośrednictwem Maryi. Wiara w Matę Bożą daje nadzieję...

Uroczystość została ustanowiona na prośbę biskupów polskich po odzyskaniu niepodległości po I wojnie światowej, Oficjalnie ustanowiono święto obchodzone jest od 1923 r. a 1920 r. zatwierdził je dla Kościoła w Polsce papież Benedykt XV.

Kult Matki Bożej jako Królowej Polski wynika z tradycji średniowiecznego polskiego chrześcijaństwa, może z trudnością kształtującego się, ale jednocześnie wynikającego z głębokiej wiary i musi być stary, skoro w XIII wieku "Bogurodzica", to najstarsza polska pieśń religijna, która przez wieki pełniła rolę narodowego hymnu. Podczas najazdu szwedzkiego,

1 kwietnia 1656 r. w katedrze lwowskiej, przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej Łaskawej król Jan Kazimierz złożył uroczyste Śluby, w których m.in. zobowiązywał się szerzyć cześć Maryi, składając prośbę u Papieża o pozwolenie na obchodzenie Jej święta jako Królowej Korony Polskiej, a także zająć się losem chłopów i zaprowadzić w państwie sprawiedliwość społeczną. Temu uroczystemu wydarzeniu towarzyszyło odśpiewanie litanii do Najświętszej Panny. Nuncjusz apostolski dodał do

tej modlitwy wezwanie "Królowo Korony Polskiej, módl się za nami", które zgromadzeni biskupi i senatorowie trzykrotnie powtórzyli.

Szczególne związanie kultu Maryi, Królowej Korony Polskiej, z Jasną Górą nastąpiło 8 września 1717 r., kiedy to dokonano koronacji jasnogórskiego obrazu, co uznano za koronację Maryi na Królową Polski. Wezwanie "Królowo Polski" zostało na stałe wpisane do Litanii Loretańskiej w 1908 r., kiedy zezwolił na to papież Pius X. W tym samym roku ustanowił on też święto Królowej Polski dla diecezji lwowskiej.

Po uzyskaniu niepodległości przez Polskę biskupi zwrócili się do Stolicy Apostolskiej z prośbą rozszerzenia tego święta na cały kraj. Jako datę zaproponowano dzień 3 maja, na pamiątkę pierwszej polskiej Konstytucji, która realizowała część ślubowań króla Jana Kazimierza. Święto zatwierdzone zostało oficjalnie w 1920 r. przez papieża Benedykta XV. W 300. rocznicę królewskich ślubów, nową ich wersję opracował przebywający wówczas w miejscu internowania Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński.

Jasnogórskie Śluby Narodu - po uwolnieniu Prymasa - złożył uroczystie na Jasnej Górze Episkopat Polski 26 sierpnia 1956 r. w uroczystość Matki Boskiej Częstochowskiej w obecności miliona wiernych. 10 lat później, 3 maja 1966 r. tam właśnie odbyły się centralne uroczystości milenijne chrztu Polski. Dokonano wówczas aktu zawierzenia Matce Bożej i powierzenia narodu polskiego Jej opiece na kolejne 1000 lat.

ORGANIZACJA XIX METROPOLITALNEGO FESTIWALU PIOSENKI RELIGIJNEJ

W JASTARNI W SIERPNIU 2018 ROKU,

którego mottem było:

Maryja Matka Kościoła i Niepodległej Ojczyzny

odbyła się podobna jak poprzedniego XVIII Festiwalu i odbyła się w dwóch etapach

Dla wszystkich uczestniczących zespołów i sponsorów zostały przygotowane pamiątkowe podarunki w postaci koszulek festiwalowych z logiem XIX Festiwalu 2018 i Stowarzyszenia *PÓŁWYSEP*, pamiątkowy obraz (reprodukcja) Matki Boskiej Królowej Polski (załącznik), prezentujący motto Festiwalu. Wszystkie zespoły uczestniczące w XIX Festiwalu otrzymały nagrody przedstawione poniżej.

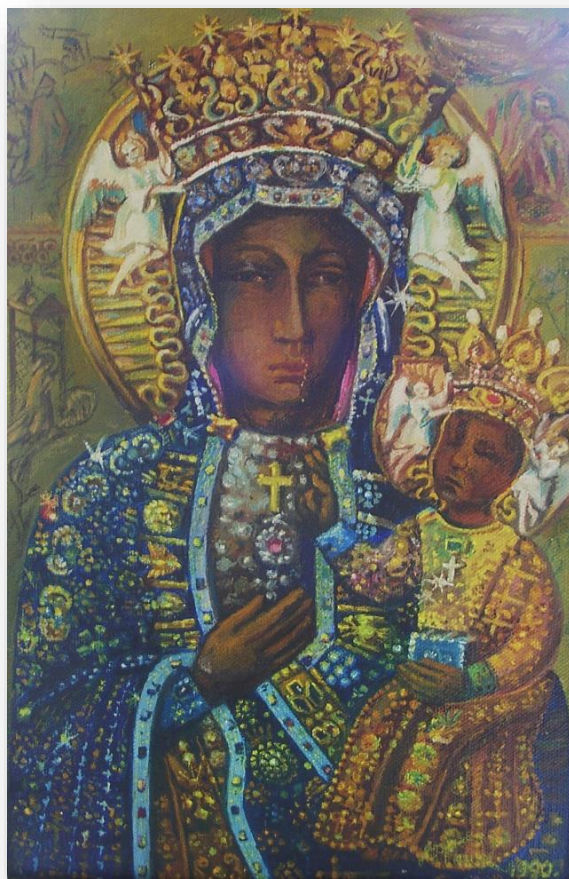
Główne nagrody zostały ufundowane przez *Marszałka Województwa*

Pomorskiego. Nagrody z puli Marszałka otrzymali:

1. Nagrodę specjalną za kompozycję i wykonanie pieśni poświęconej Matce Boskiej Królowej Polski i 100-leciu odzyskania niepodległości, przydzielono Zespołowi *Debemus Cantare*, ufundowaną przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*.
2. Za wykonanie piosenki kaszubskiej lub z regionu którego pochodził zespół, otrzymał Zespół *Dawid i Goliata Chwaszczyno, Tuchlino*, ufundowana przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*,
3. Za wykonanie estradowej piosenki religijnej otrzymał Zespół *Jordan z Gdańska*, ufundowana przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*,
4. Nagrodę za Maryjną Piosenkę Religijną zdobył zespół *Norbertanki z Żukowa*, którą ufundował *Ks. Arcybiskup Metropolita Gdański*.
5. Nagrodę główną oraz statuetkę *Magnificat* (wykonaną przez artystę plastyka Henryka Krolla) za liturgiczną piosenkę religijną otrzymał Zespół *Agape z Żukowa*, ufundowaną przez *ks. Proboszcza Parafii Jastarnia, Stowarzyszenie PÓŁWYSEP, oraz Ochotniczą Straż Pożarną*.
6. Wyróżnienie przyznano Zespołowi *Immaculata z Gdyni* ufundowaną przez *Stowarzyszenie PÓŁWYSEP z Jastarni*

**XX
OTWARTY METROPOLITALNY FESTIWAL
PIOSENKI RELIGIJNEJ
W JASTARNI,
SIERPIEŃ 2019**

XX edycja Festiwalu poświęcona jest
BÓG, HONOR i OJCZYZNA

obraz malował Antoni Wawrzyniak

**MATKO BOŻA KRÓLOWO POLSKI MÓDL SIĘ O POWSTANIE
ZJEDNOCZONEJ, SILNEJ, TOLERACYJNEJ
I DEMOKRATYCZNEJ POLSKI
BÓG, HONOR I OJCZYZNA**

Bóg, Honor i Ojczyzna to myśl kształtująca się w sercach Polaków przez 1000 lat istnienia polskiego narodu. Każdy okres polskiej historii miał swój inny wymiar odpowiedni dla czasu w którym się kształtował. W każdym z tych okresów Polacy budowali Polskę siłą, męstwem i mądrością odwołując się do Boga i do Matki Boskiej (Chrzest Polski, Bogurodzica i bitwa pod Grunwaldem, ratunek Europy przed Turkami - Wiedeń, powstania w czasie rozbiorów Polski, ochrona Europy przed komunizmem w roku 1920, Polska Walcząca podczas II Wojny Światowej, Polacy broniący Polskę po II Wojnie Światowej przed komunizmem) to wszystko i wiele innych sytuacji składających się w czasie, na historyczne formowanie Polski. Właśnie to przyczyniło się, wśród Polaków, do powstającej Polski - naszej OJCZYŻNY poprzez BOGA i HONOR jaki posiadali Polacy, kobiety - Matki i mężczyźni-Ojcowie, którzy przyczynili się do jej powstania.

Bóg, Honor i Ojczyzna to dewiza kształtująca idealistyczne pojęcie wierności do państwa, wprowadzone na sztandary oddziałów Polskich Sił Zbrojnych na zachodzie dekretem Prezydenta RP 15 października 1943 roku, jako kanon interpretujący dewizę *OJCZYŻNIE WSZYSTKO POPRZEZ BOGA I HONOR POLAKA*.

Bóg Honor i Ojczyzna to wierność Ojczyźnie wyrażonej w Konstytucji Polskiej w art. od 82 do 85 mówiącej o wierności do RP, troski o wspólne dobro, przestrzeganie prawa RP, ponoszenie ciężarów i świadczeń publicznych.

Wyrazem ducha miłości do Ojczyzny jest pieśń, której słowa brzmią następująco:

Nie rzucim ziemi skąd nasz ród,
Nie damy poprzeć mowy,
Polski nasz naród polski ród,
Nie damy by nas gnębił wróg,
Tak nam dopomóż Bóg,
Tak nam dopomóż Bóg
Do krwi ostatniej, kropli żył,
Bronić będziemy ducha,
Aż się rozpadnie wprost i w pył
Krzyżacka zawierucha
Twierdzą nam będzie każdy wróg.

Nadzieja, wiara i miłość tworzy *RODZINĘ*

Wszystko, co nazywa się dobrem współzycia tworzy sąsiedzką i narodową przyjaźń
a wiara i miłość tworzy *POLSKI KOŚCIÓŁ*

Spotykamy się na XX Metropolitalnym Festiwalu. Festiwal trwa ponad dwadzieścia lat. Czyli Festiwal dorósł i jest pełnoletni. Dwadzieścia lat działalności Festiwalu, to czas, który wniósł w naszą kulturę Jastarni a ta która jest częścią kultury kaszubskiej, a twórczość uczestniczących w Festiwalu zespołów przedstawianych swoje piosenki kulturalno – religijne. Przedstawione piosenki to serce śpiewających osób, które słowami i melodią kierują swoją twórczość, a Państwo ją oceniają i akceptują lub nie.

Jubileuszowy XX Metropolitalny Festiwal Piosenki Religijnej, którego mottem jest: *BÓG, HONOR i OJCZYŻNA*, to nie tylko patriotyczne hasło, ale to droga, którą ówczesni i obecni Polacy musieli dojść do swojej Ojczyzny, którą nazywamy *POLSKĄ*. Droga do Polski została ukształtowana długo wcześniej przed chrztem Mieszka I.

BÓG, HONOR I OJCZYŻNA, to myśl kształtująca się w sercach Polaków przez 1000 lat do modelowania polskiego narodu. Każdy okres polskiej historii miał swój inny wymiar, odpowiedni dla czasu w którym się kształtował. W każdym z tych okresów Polacy budowali Polskę siłą, męstwem i mądrością odwołując się do Boga i do Matki Boskiej (Chrzest Polski, Bogurodzica i bitwa pod Grunwaldem, ratunek Europy przed Turkami - Wiedeń, powstania w czasie rozbiorów Polski, ochrona Europy przed komunizmem w roku 1920, Polska Walcząca podczas II Wojny Światowej i Powstanie Warszawskie , Polacy broniący Polskę kształtującą się po II Wojnie Światowej broniącej się przed komunizmem), to wszystko i wiele innych sytuacji składających się w czasie – o których nie wspominałem, ma wpływ na historyczne formowanie Polski.

BÓG, HONOR i OJCZYŻNA to idealistyczne pojęcie wierności *PAŃSTWA*, wprowadzone na sztandary oddziałów Polskich Sił Zbrojnych na zachodzie dekretem Prezydenta RP 15 października 1943 roku, jako kanon interpretujący dewizę *OJCZYŻNIE WSZYSTKO POPRZEZ BOGA I HONOR POLAKA*.

Patrząc w nasze serca – serca Polaków, mówimy o trzech *OJCZYŻNACH*:

Pierwszą jest *OJCZYŻNA BOGA*, to świat który stworzył *BÓG* i którego jesteśmy częścią, to świat materialny, a w świecie materialnym jest świat duchowy, ten, którego częścią jest nasza dusza. Dusza o którą cierpiał Syn Boży Jezus. Mądrość dał nam Duch

Święty.

Drugą OJCZYŻNA jest POLSKA o którą walczyliśmy już tysiąc lat. Z dobrym czy złym skutkiem. Ważne, że Ją mamy. Wolną i kochaną. Wspomnę Jana Pawła II, dla którego OJCZYŻNA była ważna, bardzo ważna. Kardynał Profesor Karol Wojtyła zgodził się być OJCEM ŚWIĘTYM, Ojcem Narodów Świata. Pamiętajcie o tym. Polacy

Trzecia OJCZNA to nasza mała OJCZNA, moja to KASZUBY. Każdy z Państwa ma swoją małą OJCZNĘ – w której żyje, ze swoim językiem, kulturą, pracą i uczuciem do wszystkich z którymi współżyje - miłością. W naszej małej OJCZYŻNIE każdy z nas ma swoją rodzinę, sąsiadów, przyjaciół, wrogów, do których powinniśmy mieć zaufanie, a przede wszystkim miłość.

To myśl, która jest myślą przewodnią piosenek zespołów, które swoje twórcze propozycje i będą chciały przedstawić na Metropolitalnym Festiwalu Piosenki Religijnej w dwudziestą jego rocznicę.

TAK NAM DOPOMÓŻ BÓG

RODZINA, PRZYJAŹŃ SĄSIEDZKA I NARODOWA WRAZ Z KOŚCIOŁEM

tworzy

HONOROWĄ POLSKĘ Z BOGIEM

Te słowa niech będą myślą przewodnią piosenek i pieśni dla zespołów, które swoje twórcze propozycje będą chciały przedstawić na Metropolitalny Festiwal Piosenki Religijnej w dwudziestą jego rocznicę.

TAK NAM DOPOMÓŻ BÓG

ORGANIZACJA XX METROPOLITALNEGO FESTIWALU PIOSENKI

RELIGIJNEJ

W JASTARNI W SIERPNIU 2019 ROKU,

którego mottem było:

BÓG HONOR I OJCZYŻNA

od była się podobna jak poprzedniego XIX Festiwalu i odbyła się w dwóch etapach

Przegląd zespołów, zakwalifikowanych z 13 zgłaszających się zespołów na Festiwal. Jury Festiwalu wybrało sześć zespołów do konkursu festiwalowego:

1. JORDAN, kierownik zespołu p. Asia Kozuch
2. DE MOST kierownik zespołu p. Maciej Kujewski
3. NORBERTANKI kierownik zespołu Piotr Kitowski
4. AGAPE kierownik zespołu p. Monika Dejk
5. DEBEMUS CANTARE kierownik zespołu p. Marek Wysocki
6. HOLY WINS kierownik zespołu p. Dawid Kamiński

Dla wszystkich uczestniczących zespołów i sponsorów zostały przygotowane pamiątkowe podarunki w postaci koszulek festiwalowych z logiem XX Festiwalu 2019 i Stowarzyszenia *PÓŁWYSEP*, pamiątkowy obraz (reprodukcja) Matki Boskiej Królowej Polski (załącznik), prezentujący motto Festiwalu.

Główne nagrody zostały ufundowane przez *Marszałka Województwa Pomorskiego* wysokości 5 000 zł. Nagrody z puli Marszałka przyznało Jury XX Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej w Jastarni, obradującego w składzie:

1. Dwa wyróżnienia dla zespołów:
 - a. JORDAN i AGAPE ufundowane przez *Marszałka Województwa Pomorskiego* i OHP w Jastarni.
 - b. Nagrodę za wykonanie estradowej piosenki religijnej otrzymuje Zespół DEBEMUS CANTARE z Gdańska ufundowaną przez *Marszałka Województwa Pomorskiego*,
2. Nagrodę w kategorii piosenki specjalnej BÓG HONOR i OJCZYŻNA otrzymuje zespół HOLLY WINS z Gdańska, ufundowaną przez *Stowarzyszenie PÓŁWYSEP i Księdza Proboszcza Parafii Jastarnia*,
3. Nagrodę za Maryjną Piosenkę Religijną, otrzymuje Zespół NORBERTANKI z Żukowa, ufundowaną przez *Arcybiskupa, Metropolitę Gdańskiego*,
4. Nagrodę główną oraz statuetkę Magnificat za liturgiczną piosenkę religijną otrzymuje Zespół NORBERTANKI z Żukowa, ufundowaną *Marszałka Województwa Pomorskiego*,

XXI

OTWARTY METROPOLITALNY FESTIWAL
PIOSENKI RELIGIJNEJ

W

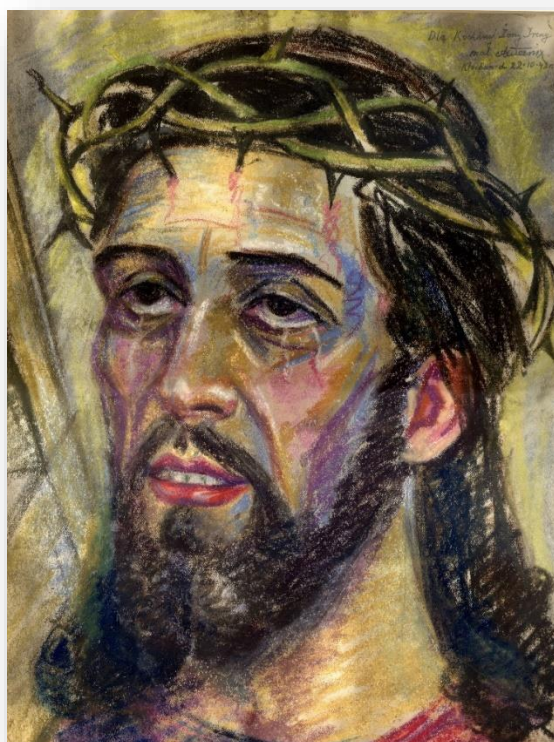
JASTARNI, JURACIE I CHAŁUPACH

SIERPIEŃ 2020

REGULAMIN

XXI edycja Festiwalu poświęcona jest

100-leciu URODZIN JANA PAWŁA II
BEATYFIKACJI
KARDYNAŁA STANISŁAWA WYSZYŃSKIEGO
Rok 2020 jest rokiem epidemii koronawirusa

Obraz (pastela) malował Antoni Wawrzyniak
w niemieckim obozie wojskowym w 1942 r.

obraz malował Antoni Wawrzyniak
Świat po koronawirusie

***Janie Pawle II módl się o beatyfikację swojego przyjaciela Kardynała Stanisława
Wyszyńskiego.***

***Módl się za nas i za wszystkich ludzi tego świata
i obroń nas przed epidemią koronawirusa***

Zamieszczony obraz cierpiącego Jezusa malowanego przez mojego Tatę w obozie w czasie wojny, to cierpienie i męczeństwo Jezusa, poprzez które przekazuje swoje cierpienie, przeżywając w obozie, w czasie wojny 5-ć lat niewoli, ale jest również wyrazem bólu i cierpienia osób żyjących w okresie epidemii koronawirusa w roku 2020. Wyrazem niech będą słowa napisane w lewym górnym rogu obrazu: „Dla kochanej Zony Ireny. Malował AWenix. Klochsin 22.10.22”. Obraz i słowa te świadczą nie tylko o ciężkiej sytuacji jaką przeżywał mój Tata w obozie, o niepewności dnia jutrzejszego i przyszłości ale również o tęsknocie za bliskimi. To tak jak my przeżywamy ten czas w

okresie epidemii koronawirusa i jak przeżywał to Prymas Tysiąclecia Kardynał Stefan Wojtyła w okresie aresztowania nie znając przyszłości, żując w trudnych warunkach bez bliskich.

Przyroda, której częścią jest człowiek, rządzi się swoimi prawami, a człowiek wciąż ją poznaje. Mimo, że Bóg podporządkował człowiekowi zwierzęta i całą przyrodę, przekazał przez Mojżesza 10 przykazań i nakazał Izraelitom ich przestrzegać. Widząc chaos i brak życiowych umiejętności wśród uciekających z Egiptu Izraelczyków, Bóg przekazał im dziesięć przykazań, których zadaniem to regulacja ich życia i naszego. Przykazania te są podstawą kultury i zachowania człowieka (judajsko – chrześcijańskiej), które odnoszą się również do zwierząt i przyrody, której częścią jest człowiek. Przyroda wciąż się zmienia a wraz z nią człowiek. We współczesnym świecie, człowieka nawiedzały epidemie: w roku 1720 – dżuma, 1820 – cholera, 1920 – hiszpanka, 2020 – koronawirus. Nasuwa się pytanie – przed czym Bóg nas ostrzega ? Czy to kara za złe postępowanie człowieka ? Ostrzeżenie przed apokalipsą ?

Człowiek musi poszukać nowej drogi współżycia z przyrodą, gdyż bez nowej drogi nie ma dla człowieka na tym świecie miejsca. Ilość ludzi na Ziemi wciąż rośnie a powierzchnia Ziemi nie zwiększa się. Ekologia ostrzega. Wzrost ilościowy rozrastającego się gatunku zawsze jest ograniczany klęskami ekologicznymi (chorobami, zależnością ofiara - drapieżnik, żywiołami itp.). Człowiek musi poszukać innej drogi swojego rozwoju na Ziemi, zgodnie z zasadami i prawami przyrody, którą Bóg stworzył dla człowieka. Musi zrezygnować z zysku za którym wciąż biega i poszukać drogi zrównoważonego rozwoju, swojego i przyrody, która go otacza.

Dlatego prosimy Jana Pawła II, aby modlił się za nas, za drogę zrównoważonego rozwoju człowieka i przyrody, żeby człowiek i przyroda po epidemii, nie pozostała taka jak na obrazie „Świat po koronawirusie”.

Rok 2020 rokiem Jana Pawła II (1920 – 2005)

Sejm, jak i Senat RP ogłosiły 2020 Rokiem Świętego Jana Pawła II, podkreślając jego zasługi w obaleniu komunizmu i powstaniu „Solidarności”. Mnożą się lokalne inicjatywy edukacyjne i charytatywne mające za celu upamiętnienie **setnej rocznicy urodzin Jana Pawła II**. Starsi ludzie doskonale pamiętają, jak ważnym autorytetem był przez wiele lat Jan Paweł II. Pokolenie dzisiejszych dwudziestolatków i trzydziestolatków obserwowało końcowe lata jego pontyfikatu, gdy został postrzelony w zamachu, gdy zmagał się z chorobą a jednak wciąż patrzył na człowieka i świat z miłością. Dla tego pokolenia i obecnych nastolatków papież Polak jest już postacią z przeszłości.

Rok 2020 będzie stanowił wyzwanie, jak pokazać dziedzictwo Jana Pawła II tak, by trafić do różnych środowisk i wszystkich Polaków w każdym wieku. To jest sygnał dla młodych ludzi, żeby **dziedzictwo Jana Pawła II dotarło do nich**. i jest to wyzwanie szczególnie dla rodziców i wychowawców, aby nie zatrzymywać się tylko na tym, że Jan Paweł II był wielki, ale pójść w głąb Jego nauczania i pokazać Go jako człowieka z krwi i kości, który może fascynować i pociągać, dzięki swojej kulturze, wiedzy, osobowości i niezachwianej wierze. Papież fascynował i pociągał za sobą, szczególnie młodych ludzi,

w czasie swojego życia. Młodzież za nim szła, młodzież go kochała. Dla dzisiejszych nastolatków papież Polak powinien być interesującą i fascynującą postacią. Zapewne tak się dzieje, gdy młodzi ludzie zaczynają poznawać osobowość Jana Pawła II, to tak jak myśmy go poznawali. To jest wyzwanie dla młodzieży, aby sięgnąć do źródłowych tekstów Jana Pawła II, przeczytać jego biografię, zapytać rodziców czy dziadków, kim był dla nich papież Polak czy i jakim wydarzeniem był jego wybór w 1978 roku. To pozwoli zrozumieć, że silne przywiązanie i cześć dla Jana Pawła II ma swoje uzasadnienie a Jego życie powinno być przykładem dla młodego pokolenia tak jak było dla nas.

W jaki sposób można uczcić stulecie urodzin Karola Wojtyły? W taki sposób, aby poznanie osobowości Papieża spowodowało w nas zmianę, by pozostał w nas ślad, przez pogłębioną, własną refleksję powstałą w wyniku powrotu do tego, co Jan Paweł II mówił i pisał. Jeśli nie wrócimy do Jego nauk, w przeciwnym razie pozostaniemy na poziomie emocji i wrażeń, a kolejne pokolenia już nie zrozumieją nauk Jana Pawła II, gdyż nie uczestniczyli w papieskich pielgrzymkach do Polski ani w spotkaniach z Janem Pawłem II, tak jak nasze pokolenia sześćdziesięcioletnich i starszych pokoleń. Pogłębianie papieskiego nauczania to postulat już teraz realizowany przez różnych ludzi, każda osoba, grupa czy instytucja może zgłosić swoją, nawet bardzo małą akcję mającą na celu uczczenia w rocznicy urodzin Karola Wojtyły.

W poznawaniu papieża Polaka bardzo przydatne są współczesne technologie, które umożliwią bardziej „osobisty kontakt” z Janem Pawłem II i również z osobami, które go osobiście pamiętają. .

Papież Polak nazywał się Karol Wojtyła. Dla przyjaciół Lolek. Być przyjacielem wszystkich ludzi. Każdy chciał mieć za przyjaciela (przyszłego) Świętego... po prostu człowieka który nie stronił od ludzi. Jako mały chłopak był zawsze wśród kolegów. Podobnie był wśród przyjaciół w czasie wojny tworząc z przyjaciółmi teatr, ciężko pracując w kamieniołomach a jako duchowny – chciał być dla każdego, kto był w potrzebie. Jedną, kochał, modlił się i słuchał. Rozumiał ludzi i ich problemy. Był wrażliwym i mądrym człowiekiem. Od dzieciństwa powierzał swoje życie Bogu w codziennej modlitwie, z którą nie ustawał aż do końca życia. Trudne doświadczenia z młodości połączone z wytrwałym i ufnym kontaktem z Bogiem, stanowiły solidny fundament, na którym opierała się jego misja życia.

Beatyfikacja Kardynała Stanisława Wyszyńskiego

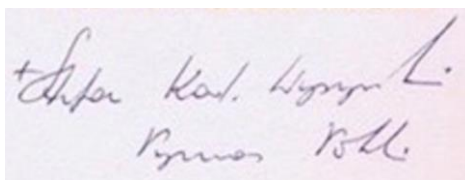
21 października 2019 metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz ogłosił, że beatyfikacja odbędzie się 7 czerwca 2020 na placu Piłsudskiego w Warszawie

Kardynał Stefan Wyszyński (03.08 1901 – 28.05.1981)

Prymas Polski (02.02.1949 – 28.05.1981)

A handwritten signature in dark ink on a light-colored background. The signature is written in a cursive, slightly slanted script. It appears to read 'Stefan Wyszyński' on the top line and 'Bp. Lubelski' on the bottom line.

Stefan Wyszyński (ur. 3 sierpnia 1901 w Zuzeli, zm. 28 maja 1981 w Warszawie) – polski duchowny rzymskokatolicki, biskup diecezjalny lubelski w latach 1946–1948, arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski oraz prymas Polski w latach 1948–1981, kardynał prezbiter od 1953. Uważany za jednego z największych Polaków XX wieku, zwany *Prymasem Tysiąclecia*, mąż stanu, obrońca praw człowieka, narodu i Kościoła, doktor prawa kanonicznego, kaznodzieja, publicysta, kapelan oraz porucznik duszpasterstwa Wojska Polskiego^[2]. Twórca akcji duszpasterskich: Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego czy Wielkiej Nowenny Tysiąclecia, inwigilowany przez represyjny system UB i SB oraz internowany przez władze komunistyczne PRL. Pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego. Czcigodny Sługa Boży Kościoła katolickiego.

W archiwum prymasowskim w Warszawie znajduje się ostatnia wola będącego u schyłku życia prymasa Polski Augusta Hlonda, podyktowana osobistemu sekretarzowi ks. Antoniemu Baraniakowi, w której prosi listem do papieża Piusa XII o mianowanie swoim następcą biskupa lubelskiego Stefana Wyszyńskiego. 12 listopada 1948 papież Pius XII na konsystorzu w Rzymie mianował arcybiskupem metropolitą gnieźnieńskim i warszawskim, a tym samym prymasem Polski, bp. Stefana Wyszyńskiego. Bulla nominacyjna została podpisana przez papieża 16 listopada. Ingres w Gnieźnie odbył się 2 lutego 1949. Warto dodać, że w drodze jadącego samochodem prymasa spotkały szykany ze strony milicji, która wielokrotnie go zatrzymywała oraz legitymowała czy kontrolowała. Ingres natomiast w Warszawie miał miejsce 6 lutego 1949. W okolicznościowej mowie, którą wówczas wygłosił powiedział m.in.:

Od dziś zaczyna się moja droga przez Warszawę. Znam ją dobrze, jestem z nią związany tak blisko, może najbardziej była mi bliska, gdy broczyła krwią w powstaniu, gdy patrzyłem z Izabelina na dymy ofiarnego wielkiego ołtarza całopalenia. Dzisiaj muszę pokochać Warszawę i oddać jej swoje siły i życie. O wiele to łatwiej dziś niż kiedykolwiek. Oby Bóg – Miłość nadał tej pasterskiej miłości swoje Ojcowskie oblicze.

29 listopada 1952 radiostacje niemal całego świata ogłosiły wiadomość o wyniesieniu przez papieża Piusa XII do godności kardynała, prymasa Polski, a 12

stycznia 1953 na tajnym konsystorzu w Rzymie został nominowany ostatecznie kardynałem oraz członkiem kolegium kardynalskiego. Brał udział w czterech konklawe: w 1958, 1963 oraz w sierpniu i październiku 1978. W 1958, kiedy oddano na niego kilka głosów, i w 1963 był jedynym przedstawicielem Europy Wschodniej.

6 lipca 1949 z jego inicjatywy rozpoczęły się systematyczne rozmowy z rządem w ramach tzw. *Komisji Mieszanej*, które doprowadziły przy jego poparciu oraz znacznej pomocy biskupa łódzkiego Michała Klepacza do zawarcia 14 kwietnia 1950 porozumienia z władzami komunistycznymi. Inicjatorem podpisania tego porozumienia ze strony Episkopatu był sam Wyszyński. Prymas uważał za konieczne podpisanie konkretnego porozumienia, które pozwoliłoby Kościołowi na swobodniejsze działanie. Porozumienie zawarte z władzami 14 kwietnia 1950 zawierało m.in. potępienie przez Kościół katolicki zbrodniczej działalności band podziemia, którą to działalność Kościół zobowiązał się zwalczać. Wyszyński był pierwszym w historii Kościoła katolickiego hierarchą, który zdecydował się na układy z państwem rządzone przez komunistów. Prymas przypuszczał, że po jego podpisaniu pojawią się próby jego łamania, ale miał nadzieję, że tym aktem prawno-politycznym ma jakieś formalne podstawy do obrony w takiej sytuacji.

Na wieść o jego podpisaniu papież Pius XII, prowadzący politykę antykomunistyczną, miał zagrozić cofnięciem uznania Wyszyńskiemu. W zamian za zagwarantowanie nauczania religii w szkołach i funkcjonowanie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego polski Kościół uznał granice Ziem Odzyskanych Polski Ludowej.

We wczesnych latach 50., w okresie napięć między państwem a Kościołem polityka władz PRL, zależnych od ZSRR, zmierzała do złamania opozycji i wszelkich niezależnych instytucji. W ramach represji komunistów wobec Kościoła katolickiego zapadła decyzja o internowaniu prymasa. Sprawą zajęło się Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego, powstałe na bazie Resortu Bezpieczeństwa Publicznego przy Polskim Komitecie Wyzwolenia Narodowego. 8 maja 1953 na Konferencji Episkopatu Polski w Krakowie uchwalono z jego inicjatywy treść listu do rządu, który przeszedł do historii pod nazwą *Non possumus*, wyrażającego stanowczy sprzeciw wobec rażącego łamania przez rząd zawartych wcześniej porozumień, a który stał się m.in. jednym z powodów jego późniejszego zatrzymania.

Późnym wieczorem 25 września 1953 Wyszyński został zatrzymany w tzw. małym salonie papieskim, znajdującym się na parterze w Domu Arcybiskupów Warszawskich. Z rzeczy osobistych zabrał ze sobą tylko różaniec i brewiarz. Był przetrzymywany w katolickich klasztorach z siostrą zakonną Marią Leonią Graczyk i księdzem Stanisławem Skorodeckim.

Przebywał w następujących miejscach odosobnienia:

- Rywałd (25 września 1953 – 12 października 1953),
- Stoczek Klasztorny (12 października 1953 – 6 października 1954),
- Prudnik (6 października 1954 – 27 października 1955),
- Komańcza (27 października 1955 – 26 października 1956).

W czasie październikowego przesilenia politycznego w 1956 został zwolniony z internowania i powrócił 28 października do Warszawy. 8 grudnia 1956 doprowadził do zawarcia nowego, korzystnego dla Kościoła, tzw. *małego porozumienia z władzami*, na mocy którego m.in. w szkołach przywrócono naukę religii, uchylono dekret o obsadzaniu stanowisk kościelnych z 1953 i umożliwiono powrót biskupów na ziemie zachodnie i północne.

Przez ponad trzydzieści pięć lat w okresie od 5 maja 1946 do ceremonii pogrzebowej 31 maja 1981, biskup, a następnie prymas był pod stałą obserwacją funkcjonariuszy początkowo Urzędu Bezpieczeństwa, a od 1956 Służby Bezpieczeństwa. W kwestionariuszu osobowym sprawy operacyjnej prowadzonej przeciwko niemu, o kryptonimie „Prorok”, w rubryce zawód wpisano: „Prymas”. Podstawowymi środkami wykorzystywanymi do zbierania informacji o inwigilowanym była sieć tajnych współpracowników oraz środki techniki operacyjnej (m.in. podsłuchy, nagrania, taśmy filmowe i magnetofonowe, zdjęcia, obserwacje, donosy czy raporty). Każde słowo, zdanie czy nawet gest z jego strony trafiały, w formie raportu, na biurko dyrektora Departamentu IV MSW i były szczegółowo analizowane. Ponadto rejestrowano wszystkie jego homilie i przemówienia poprzez ukryte mikrofony. Kontrolowano listy wychodzące z jego siedziby przy ul. Miodowej w Warszawie.

Systematycznie starano się pozyskiwać nową agenturę, typować kandydatów na

tajnych współpracowników (poczynając od kierowców, a kończąc na osobistych sekretarzach), a także zakładać podsłuchy pokojowe i telefoniczne. Akcjom inwigilacji nadawano kryptonimy (np. plan rozmieszczenia punktu zamaskowanego nosił kryptonim „Trapez” czy punkt ukrycia wywiadowców miał kryptonim „Arena”). Funkcjonariusze SB prowadzili tam obserwacje i podsłuch jego rezydencji, którą nazwano „Cyrk”.

Izolowany w klasztorze sióstr nazaretanek w Komańczy napisał 16 maja 1956 tekst ślubów narodowych, które miały być odnowieniem królewskich ślubów lwowskich Jana Kazimierza w ich trzechsetną rocznicę. Pielgrzymom 26 sierpnia 1956 zebranych na Jasnej Górze odczytał je.

Jasna Góra była ulubionym sanktuarium prymasa, często tu przybywał na różne uroczystości, wygłaszał okolicznościowe homilie czy kazania. Spotykał tu również bliskich sobie ludzi jak Karola Wojtyłę, późniejszego papieża i świętego czy też stróż sanktuarium ówczesnego przeora, późniejszego generała paulinów o. Jerzego Tomzińskiego OSPPE, którego darzył szczególną przyjaźnią, życzliwością i zaufaniem, a który tak go wspomina:

Wydaje mi się, iż znałem go od zawsze. Cieszę się, że był Prymasem Jasnogórskim, że dane mi było działać w jego maryjnej szkole i podejmować wielkie akcje duszpasterskie, które z pewnością pozwoliły przetrwać Kościołowi w Polsce mroki terroru komunistycznego. Przebywając blisko niego, odnosiłem wrażenie, że mam kontakt ze świętym. Podpatrywałem Prymasa, bo byłem przekonany, że tak właśnie wygląda święty, i chciałem się od niego wszystkiego uczyć, przede wszystkim świętej cierpliwości i ufności Panu Bogu. Na każdym kroku było widać, że jest człowiekiem zawierzenia i wszystko zanosi do Nieba przez Maryję.

Kardynał Stefan Wyszyński był wielkim czcicielem Matki Bożej w jej jasnogórskim obrazie, o której 5 sierpnia 1974 w jej sanktuarium tak m.in. powiedział:

Urodziłem się w domu rodzinnym pod obrazem Matki Bożej Częstochowskiej, i to w sobotę, żeby we wszystkich planach Bożych był ład i porządek. Całe moje życie tak wyglądało. Po święceniach kapłańskich w kaplicy Matki Bożej w katedrze wrocławskiej uważałem za rzecz najbardziej właściwą przybyć na Jasną Górę, choć sił brakowało. Tak zaczęły się moje drogi. Prowadziły po śladach, które wydeptała Maryja, idąc przede mną

jak światło, gwiazda, życie, słodkość i nadzieja, jako wspomożycielka w ciężkiej sytuacji, niemalże pielęgniarka i karmicielka. Zawsze ufałem, że wspomógł mnie Maryja. Cześć moja dla Matki Najświętszej rozwijała się powoli. Tajemnice tej czci jeszcze lepiej odczułem, gdy nawiedzając swoją rodzinną parafię w Zuzeli, zobaczyłem ten sam obraz Matki Bożej Częstochowskiej, przed którym modlili się moi rodzice.

Kardynał Stefan Wyszyński (z lewej) i abp Antoni Baraniak w Rzymie w trakcie soboru watykańskiego II

Przed wyborami do Sejmu w 1957 Episkopat Polski pod jego kierownictwem poparł politycznie Władysława Gomułkę, wzywając Polaków do wzięcia udziału w głosowaniu. W całym okresie PRL Kościół nie posunął się dobrowolnie tak daleko we wspieraniu akcji politycznej organizowanej przez władze komunistyczne, a tym samym w akceptacji komunistycznego systemu politycznego.

W latach 1957–1966 przeprowadził obchody Tysiąclecia Chrztu Polski, poprzedzone z jego inicjatywy dziewięcioletnią Wielką Nowenną Tysiąclecia. Z jego inicjatywy na główne obchody 3 maja 1966, na Jasną Górę miał przybyć zaproszony przez niego papież Paweł VI, ale władze nie wyraziły na to zgody. Podczas kazania na procesji uroczystości Bożego Ciała w Warszawie 20 czerwca 1957 zapowiedział peregrynację po wszystkich parafiach w Polsce kopii cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. W 1958 doprowadził do obniżenia rangi dyplomatycznej ambasady

polskiego rządu emigracyjnego przy Stolicy Apostolskiej. Uczestniczył aktywnie w obradach soboru watykańskiego II. Podczas pierwszej sesji soborowej został mianowany przez papieża Jana XXIII członkiem Sekretariatu do Spraw Nadzwyczajnych, a później przez kolejnego papieża Pawła VI, członkiem Prezydium soboru. Wielokrotnie przemawiał podczas spotkań plenarnych, składał pisemne memoriały, prowadził wykłady czy udzielał wywiadów.

Jako prymas Polski był głównym kooronatorem i uczestnikiem wielu uroczystości koronacji postaci z cudownych obrazów lub figur Dzieciątka czy Maryi (m.in. jako pierwszej swojej koronacji 9 września 1962 roku Matki Bożej Okulickiej w Okulicach czy następnej 11 sierpnia 1963 roku Matki Bożej Pocieszenia - Pani Ziemi Sąddeckiej w Nowym Sączu oraz wielu innych). 21 listopada 1964 na jego osobisty wniosek oraz Episkopatu Polski, papież Paweł VI przychylił się do tego wniosku ogłaszając uroczyscie w auli soborowej w Rzymie Matkę Bożą – Matką Kościoła.

W 1965 był jednym z inicjatorów wystosowania orędzia biskupów polskich do biskupów niemieckich. Wspierał działania posłów środowisk katolickich (Znak, „Pax” i ChSS) w Sejmie PRL. Konsultował z nimi wiele ważnych decyzji. Według Janusza Zabłockiego, działacza PZKS a później PRON, w wygłoszonym we wrześniu 1958 kazaniu deklarował, że indyferentyzm, który przyptywa do Polski z Zachodu jest przeciwnikiem znacznie bardziej groźnym od komunizmu.

Za rządów Gomułki władze komunistyczne PRL w ramach represji odmawiały mu udzielenia paszportu do Włoch. W 1972 dzięki jego długoletnim staraniom Watykan ostatecznie uznał granice zachodnie PRL i zawiesił stosunki dyplomatyczne z polskimi władzami na emigracji. W 1974 przeprowadził III Synod Archidiecezji Warszawskiej, a w latach 1977–1981 II Synod Archidiecezji Gnieźnieńskiej. Ponadto uczestniczył w pracach Nadzwyczajnych Synodów Biskupów w Rzymie (1969, 1971 i 1974). Kilkanaście uczelni nadało mu tytuł doktora honoris causa.

W 1976 premier Piotr Jaroszewicz złożył prymasowi życzenia z okazji 75 rocznicy urodzin, co było próbą poprawy stosunków państwa z Kościołem po stłumieniu przez władze PRL protestów robotniczych. Z tej okazji wręczył mu 75 róż. W czasie polskiego sierpnia 1980 w trosce o pokój i dobro narodu ustawicznie wzywał do rozwagi i odpowiedzialności. W latach 1980–1981 pośredniczył w rozmowach między władzami

PRL a „Solidarnością”.

W połowie marca 1981 u Kardynała Wyszyńskiego rozpoznano chorobę nowotworową. Mimo starań lekarzy nie dało się zahamować jej rozwoju. 16 maja 1981 prymas przyjął sakrament namaszczenia chorych. Po przyjęciu sakramentu zwrócił się do zebranych przy łóżku, nawiązując m.in. do zamachu na życie papieża Jana Pawła II, który miał miejsce 13 maja:

Uważam, że powinienem dzielić dolę Ojca Świętego, który wprowadzie później, ale włączył się w moje cierpienia.

22 maja 1981 ostatni raz wystąpił publicznie, otwierając obrady Rady Głównej Episkopatu Polski. Zmarł sześć dni później, w czwartek 28 maja, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego o godzinie 4:40. W oficjalnym komunikacie Rady Głównej Episkopatu Polski podano, że przyczyną śmierci był „rozsiany proces nowotworowy jamy brzusznej o wybitnej złośliwości i szybkim postępie”. Tego samego dnia zebrała się Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu i Episkopatu. Przedstawiciele rządu wręczyli zastępcy przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski kard. Franciszkowi Macharskiemu list kondolencyjny do Episkopatu od władz państwowych. Na posiedzeniu Komisji Wspólnej podjęto decyzję o ogłoszeniu żałoby narodowej od 28 do 31 maja. W dniu śmierci prymasa nadeszła do Polski depesza kondolencyjna od przechodzącego rehabilitację po zamachu papieża Jana Pawła II. Papież odprawił również mszę za duszę prymasa w swoim szpitalnym pokoju, zaś w kościele Najświętszej Maryi Panny na Zatybrzu, tytularnym kościele zmarłego, odprawiona została msza żałobna pod przewodnictwem kard. Władysława Rubina. 28 maja wieczorem przeniesiono ciało zmarłego z Domu Arcybiskupów Warszawskich przy ul. Miodowej do kościoła seminaryjnego Wniebowzięcia NMP i św. Józefa Oblubieńca przy Krakowskim Przedmieściu, gdzie następnie odprawiona została msza żałobna pod przewodnictwem kard. Macharskiego.

Kaplica-mauzoleum z sarkofagiem kardynała Stefana Wyszyńskiego w bazylice archikatedralnej św. Jana Chrzciciela w Warszawie

Pogrzeb prymasa, nazywany także królewskim, zgromadził w stolicy tysiące ludzi, zarówno wierzących, jak i niewierzących.

Związki Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego z Księdzem Karolem Wojtyłą,
Papieżem Janem Pawłem II

Prymas Kardynał Stefan Wyszyński, wnioskował do Stolicy Apostolskiej w 1958 o powołanie na sufragana krakowskiego ks. Karola Wojtyłę.

22 października 1978 uczestniczył w inauguracji pontyfikatu Jana Pawła II. Przystąpił do homagium, czyli uroczystego złożenia hołdu nowemu papieżowi przez kardynałów. Gdy prymas Wyszyński całował papieża w pierścion, Jan Paweł II na znak szacunku dla Wyszyńskiego uniósł się z tronu, ucałował go w rękę i uściśnął. Następnego dnia (23 października) podczas spotkania papieża z przybyłymi do Rzymu Polakami w auli Pawła VI, doszło do podobnego zdarzenia w którym oboje objęli się w długim uścisku, po którym Jan Paweł II powiedział m.in:

Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego Papieża Polaka, który dziś pelen bojaźni Bożej, ale i pelen ufności rozpoczyna nowy pontyfikat, gdyby nie było Twojej wiary, nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem. Twojej heroicznej nadziei, Twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, które związane są z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem.

Ponadto w pisanej przez siebie Autobiografii Jan Paweł II napisał:

Nie zapomnę słów, które w dniu 16 października – w dniu świętej Jadwigi Śląskiej – wypowiedział do mnie w momencie, gdy zbliżała się decyzja konklawe: „Jeśli wybiorę, proszę nie odmawiać”. Bardzo mi wówczas dopomógł Prymas Tysiąclecia. Mogłem odpowiedzieć na pytanie zadane mi po wyborze: „przyjmuję”.

Po wyborze papieża Jana Pawła II włączył się czynnie w rozmowy z rządem w celu możliwości historycznego pierwszego przyjazdu papieża do Polski. W wyniku tych rozmów oraz zgody rządu na ten przyjazd, wystosował 22 lutego 1979 list Konferencji Episkopatu Polski do papieża, zapraszający go do odwiedzenia ojczyzny. W tym też roku 9 maja stanął na czele Komitetu Honorowego dla przygotowania tej wizyty, która doszła ostatecznie do skutku w dniach 2–10 czerwca 1979.

Jan Paweł II wspomina prymasa w swoim testamencie słowami:

Kiedy w dniu 16 października 1978 konklawe kardynałów wybrało Jana Pawła II, Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński powiedział do mnie: „Zadaniem nowego papieża będzie wprowadzić Kościół w Trzecie Tysiąclecie”. Nie wiem, czy przytaczam to zdanie

dosłownie, ale taki z pewnością był sens tego, co wówczas usłyszałem. Wypowiedział je zaś Człowiek, który przeszedł do historii jako Prymas Tysiąclecia. Wielki Prymas. Byłem świadkiem Jego posłannictwa, Jego heroicznego zawierzenia. Jego zmagania i Jego zwycięstwa. „Zwycięstwo, kiedy przyjdzie, będzie to zwycięstwo przez Maryję” – zwykł był powtarzać Prymas Tysiąclecia słowa Swego Poprzednika kard. Augusta Hlonda.

Zdjęcia i informacje dotyczące Jana Pawła II i Prymasa Polski Kardynała Stefana Wyszyńskiego były wspomagane informacjami z Internetu.

Propozycja XXI Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej to przybliżenie młodzieży postaci Jana Pawła II i Kardynała Stanisława Wyszyńskiego oraz zapoznanie się z osobowością Papieża i Prymasa a poprzez piosenki, muzykę i wykonawstwo zespoły przedstawią ich wrażliwość, mądrość, wiarę i życie. Zgłaszające się na Festiwal zespoły, proponują, jako ofiarę, swoją twórczość i wykonawstwo na XXI Metropolitalnym Festiwalu Piosenki Religijnej, Janowi Pawłowi II i beatyfikowanemu Prymasowi Tysiąclecia Stanisławowi Wyszyńskiemu.

Kardynał Karol Wojtyła

Małgorzata Myrcha – Kamińska, Śladami Świętych

Motto:

„W tym mglistym świecie Święci jaśnieją niczym gwiazdy na firmamencie”

św. Antoni Padewski

W życiu człowieka, wędrowca, przemierzającego szlak ziemskiej wędrówki, poszukującego siebie samego i sensu swojego życia, w tym dóbr wyższych celów materialnych i duchowych oraz Boga, istnieje zawsze potrzeba znalezienia wzorów do naśladowania i ideałów, którym się będzie hołdować. Człowiek miotany jest, jak statek na niespokojnym morzu, wieloma sprzecznościami, owładnięty wieloma pragnieniami, przesiąknięty rozmaitymi tęsknotami. Dążąc do realizacji swoich celów i zamierzeń potrzebuje cennych rad i wskazówek. Odbywając swój rejs życia, potrzebuje, podczas sztormów i nawałnic, światła latarni morskich naprowadzających go bezpiecznie na ląd. Człowiek potrzebuje Świętych, bo to właśnie Oni rozjaśniają swoim blaskiem szarą, zwykłą rzeczywistość, monotonię obowiązków jednostkowych, rodzinnych, wspólnotowych i społecznych. Człowiek potrzebuje blasku ich chwały, by przestać błądzić we mgle, by za ich przewodem i przy ich pozaziemskiej pomocy, wyjść na świat skąpany słońcem miłości Boga. Święci jaśnieją na firmamencie naszego życia jak gwiazdy na niebie. To Oni wskazują drogę w życiu doczesnym. To ich przykład świętości na co dzień ma uczyć wiary, nadziei i miłości, ma zasiewać w człowieku ziarna dobra, szlachetności, otwartości i tolerancji. Święci nie są przybyszami z kosmosu, są ludźmi z krwi i kości, którzy wykonując zwykłe, codzienne prace i obowiązki żyli w duchowej łączności z Bogiem i praktykowali chrześcijańskie cnoty, często o wymiarze heroicznym. A zatem i my, żyjąc życiem wiary i naśladowując ich gorliwość w służbie Bożej, możemy mieć nadzieję, że staniemy się na tyle doskonałymi, by Bóg zechciał kiedyś również nas zaliczyć w poczet świętych.

Święty Jan Paweł II, który po swojej śmierci został przyjęty do Królestwa Niebieskiego cieszy się, wśród całej plejady innych Świętych, chwałą zbawienia i niezwykłą koroną nagrody wiecznej, którą my, spoglądając oczyma wiary na niebo i jego niebieskich mieszkańców, możemy podziwiać z ziemi.

Postać św. Jana Pawła II towarzyszyła kilku edycjom festiwalu piosenki religijnej w Jastarni. Uczestnicy festiwalu w muzycznej formie oddawali hołd wielkiemu

Papieżowi w V i X rocznicę Jego śmierci. Komponowali utwory na Jego beatyfikację i kanonizację.

Niech tych kilka wierszy zaprezentowanych w niniejszej publikacji podsumowującej XX - lecie festiwalu piosenki religijnej na Półwyspie Helskim stanie się okazją do duchowego powrotu do Jastarni i przywoła w pamięci klimat niepowtarzalnych wieczorów festiwalowych, które były wielkim wydarzeniem muzycznym w tym miejscu i przeżyciem duchowym dla uczestników tego wyjątkowego dzieła festiwalowego.

Chcę żyć

*„Nie możemy żyć bez nadziei.
Musimy mieć jakiś sens w życiu,
musimy wiązać jakiś sens z naszym istnieniem,
musimy do czegoś dążyć...”*

Jan Paweł II

**Zagubiony w ciemnościach labiryntu codzienności
poszukuję światła niegasnącego:**

**Niech brzask rozjaśni mroki nocy,
by znikły widziadła, które straszą moją duszę ...**

**Niech wiatr rozpędzi czarne chmury,
by odleciały złe myśli, które męczą moją głowę ...**

**Niech słońce ogrzeje świat,
by roztopiła się skorupa mojej obojętności ...**

*„Bez wiary zanika cnota,
błedną wartości moralne,
prawda traci blask,
a życie transcendentny sens”*

**Miotany wewnętrznymi sprzecznościami
potykam się o nierówności wyboistej drogi mojego życia**

i ...

Raz wierzę, raz nie wierzę ...

Jednego dnia żyję po bożemu, drugiego jak bezbożnik ...

Czasami widzę we wszystkim sens,

niekiedy uważam, że wszystko jest bez sensu ...

„Ciemności błędu i grzechu nigdy jednak nie zdołają do końca zgasić w człowieku światła Boga Stwórcy.

W głębi serca stale tęskni on za absolutną prawdą i pragnie w pełni ją poznać, czego wymownym dowodem są nieustrudzone poszukiwania, jakie człowiek prowadzi na każdym polu i w każdej dziedzinie.”

Przeniknięty wielką tęsknotą spotkania Boga tu i teraz:

Pragnę odnaleźć właściwą Drogę

przemierzając szlaki zielone, niebieskie, czarne ...

Pragnę odkryć jedyną Prawdę

mówiąc prawdę, słuchając prawdy, wierząc w prawdę ...

Pragnę przeżyć prawdziwe Życie

żyjąc może zbyt szybko, a może za wolno ...

*„Są sprawy w życiu tak doniosłe i tak pilne,
że nie cierpią zwłoki
i nie wolno ich odkładać na jutro.
One muszą być podjęte już dziś.”*

Zasłuchany w nierytmiczne bicie własnego serca:

Marzę o wewnętrznym pokoju,

który zapanuje nad permanentnym niepokojem.

Dziś. Jeszcze dziś.

Marzę o wewnętrznej harmonii,

która zapanuje nad totalną dysharmonią.

Dziś. Może nawet już za chwilę.

Marzę o wewnętrznej mocy,

która zapanuje nad obezwładniającą niemocą.

Dziś. Najlepiej już teraz.

Drogowskazy

Do domu Ojca podążam Twoim śladem

wpatrzone w Twoją rozmodloną postać.

Widzę Cię wciąż przed sobą –

niestrudzonego wędrowca szlaków ziemskich i niebieskich.

Każdego dnia życie uczy mnie pokory,

wyznacza właściwe relacje pomiędzy Stwórcą a stworzonym.

Wewnętrzną siłę do pokonywania mojej życiowej drogi,

**do wypełniania powierzonej mi przez Wszechmocnego misji dają mi Twoje
słowa.**

„Wiara jest przede wszystkim darem, łaską.

Nikt nie może jej zdobyć, ani na nią zasłużyć własnymi siłami.

Można o nią jedynie prosić, wymodlić ją sobie z Wysoka”.

Jan Paweł II

Więc klękam przed tronem Boga,

otwieram me serce i proszę o ten wyjątkowy dar.

Gdy wszystko układa się pomyślnie,

gdy dusza czuje się beztrosko,

gdy serce przepelnione jest radością,
wiera przychodzi bez specjalnego trudu.
Każdego dnia ręce same składają się do modlitwy,
a usta wyznają z mocą: wierzę.

Gdy życie przesłania welon problemów,
gdy duszę nękają rozmaite troski,
gdy serce drży z niepokoju,
uciekam do namiotu Stwórcy.

Tu odnajduję wewnętrzny pokój,
tu z mocą wyznaję : wierzę.
I już się nie boję.
Bóg jest przecież zawsze ze mną.

„Fundamentalna postawa nadziei z jednej strony nie pozwala chrześcijaninowi stracić z oczu ostatecznego celu, który nadaje sens i wartość całej jego egzystencji, z drugiej zaś dostarcza mu trwałych i głębokich uzasadnień dla codziennego wysiłku przekształcania rzeczywistości zgodnie z Bożym zamysłem”.

Szukam w ciemności światła.
Szukam w sobie samej i wokół siebie iskierki nadziei.

To nadzieja ma tę sprawczą moc,
że wierzę w dobro, ufam, że podola trudom codzienności.

Ufam w radości,
ufam w smutku,
ufam, gdy dzieje się coś nadzwyczajnego,
ufam w zwykłej powszedniości.

Nadzieja, że po Twoich śladach dojdę do domu Ojca,

uskrzydla każdy mój czyn.

„Miłość czyni nas – uczniów Chrystusa – nowymi ludźmi, dziedzicami Bożych obietnic. Sprawia, że stajemy się dla siebie wszyscy braćmi i siostrami w Panu. Czyni z nas nowy Lud Boży, Kościół, w którym wszyscy winni miłować Chrystusa i w Nim miłować się nawzajem”.

Miłość jest słońcem opromieniającym byt widzialny i byt niewidzialny.

Kochać ...

Co znaczy kochać ?

Kochać, to być gotowym do świadczenia czynów miłości.

Ty uczysz, jak kochać,

jak zrezygnować z samego siebie dla dobra innych.

Więc próbuję dawać świadectwo temu, że kocham:

Stwórcę, ludzi postawionych na mojej drodze i otaczający mnie świat.

Poczucie dobrze spełnionego obowiązku,
przyjazny stosunek w odniesieniu do bliźnich,
czyny wykonywane w imię miłości
sprawiają, że doświadczam pokoju serca.

Dziękuję Ci, święty Janie Pawle II, za to, że byłeś i jesteś
człowiekiem wielkiej wiary, bezgranicznej nadziei i pięknej miłości.
To po Twoich śladach idę do domu Ojca
i wierzę, ufam, miłuję ...

Motto:

„Świętość wydaje się celem trudnym, osiągalnym tylko dla ludzi zupełnie wyjątkowych albo dla tych, którzy odrywają się całkowicie od życia i kultury danej epoki. W rzeczywistości świętość jest darem i zadaniem zakorzenionym w chrzcie i bierzmowaniu, powierzonym wszystkim członkom Kościoła w każdej

epoce.

Jest darem i zadaniem dla świeckich, tak samo jak dla zakonników i kapłanów, w sferze prywatnej, tak jak w działalności publicznej, w życiu zarówno jednostek, jak rodzin i wspólnot”.

Jan Paweł II:

„Orędzie na XIII Światowe Dni Młodzieży”, 30.11.1997 r.

Być świętym, jak Ty...

Być ...

Dobrym człowiekiem,

Człowiekiem autentycznym:

- bez zakładania tysiąca fałszywych masek,
- bez przyjmowania sztucznych póz,
- bez odgrywania miliona nie swoich ról,

Człowiekiem szerokich horyzontów,

Człowiekiem wielkiego serca i umysłu,

Człowiekiem szczerego uśmiechu,

**Chrześcijaninem żeglującym po morzu wiary do portu
niebieskiego,**

Dzieckiem Boga podziwiającym cud stworzenia i istnienia,

Naśladowcą Chrystusa: Zbawiciela i Odkupiciela,

Miłośnikiem Eucharystii, świętej modlitwy i życia duchowego,

**Wiernym adorującym Najświętszy Sakrament w świątyni i w
sanktuarium własnego serca,**

Mistykiem kontemplującym tajemnice Boże

Krzewicielem cnót ewangelicznych,

Posłańcem Bożym przynoszącym przesłanie miłości i pokoju,

Siewcą ziarna przemiany,

Misjonarzem dobra i miłości współbraci w wierze,

Budowniczym mostów porozumienia,

Strażnikiem uniwersalnych wartości,

**Przeciwnikiem zła i niesprawiedliwości,
Nauczycielem świętości życia,
Mistrzem organizacji własnego czasu,
Ochotnikiem podejmującym wielorakie wyzwania
Mędrce mądrości budującej serca,
Badaczem studiującym odkryte i nieodkryte,
Artystą odnajdującym swoje „ja” w sztuce,
Twórcą dzieł powstających z potrzeby serca
Kreatorem nowej, lepszej rzeczywistości,
Poszukiwaczem prawdy, dobra i piękna,
Ikoną stylu życia według filozofii „być”, a nie „mieć”,
Pielgrzymem do miejsc, które warto odwiedzić,
Oświecicielem błędzących po manowcach niewiary,
Powiernikiem tajemnic przekazywanych w zaufaniu,
Lekarzem cierpiących na duszy i na ciele,
Ratownikiem niosącym pomoc w potrzebie,
Zwiastunem pomyślnych wiadomości,
Znalazcą dobrych rozwiązań,
Świadkiem wiary, nadziei i miłości,
Propagatorem cywilizacji życia,
Apostolem nowej ewangelizacji,
Aniołem tolerancji, przyjaźni i zgody,
Obrońcą własnego Westerplatte trwającym niezłomnie przy swoich
idealach,
Towarzyszem drogi w jasności dnia i w ciemnościach nocy,
Przyjacielem na dobre i na złe,
Wzorem do naśladowania,
Idealem wielkiego człowieka,
Pochodnią głębokiej wiary,
Promieniem bezgranicznej nadziei,
Płomieniem niegasnącej miłości,

Być Świętym, jak Ty...**

Motto:

„Wczoraj do ciebie nie należy. Jutro niepewne. Tylko dziś jest twoje ...”

Jan Paweł II

**Zostawić ślad
Co robię dzisiaj,
by został po mnie ślad ?
- ślad mojego życia ...
- ślad moich dokonań ...
- ślad moich przeżyć ...**

WCZORAJ

Wczoraj byłem człowiekiem, który za dużo myśli, a za mało działa.

Wczoraj byłem kimś, kto ukrywa się w swoim świecie przed tym, co dzieje się wokół.

Wczoraj byłem osobą, która za dużo planuje, a za mało realizuje.

JUTRO

Jutro może się z pewnością wiele wydarzyć.

Jutro może mnie zaskoczyć tym, co ze sobą przyniesie.

Jutro może zmienić mnie tak, że nie rozpoznam samej siebie.

DZIŚ

A dziś stoję przed lustrem i patrzę na swoją twarz.

Szukam w niej

- promieni wiary,**
- iskier nadziei,**
- żaru miłości.**

Płynąc pod żaglami wiary do Portu Niebieskiego

omijam zdradliwe wody wszelkiego złego.

**Wypatrując światła boskiej latarni mrugającego do mnie w nocy
mam nadzieję, że Bóg czuwa nade mną i nie odmówi mi swej pomocy.**

**Zmagając się z niepomyślnymi wiatrami zawirowań codzienności
marzę o ogrzaniu się w ogniu boskiej miłości.**

Dziś żyję tak, jak potrafię najlepiej i najpiękniej.

Dziś robię to, co mogę, umiem, chcę.

Dziś jestem sobą.

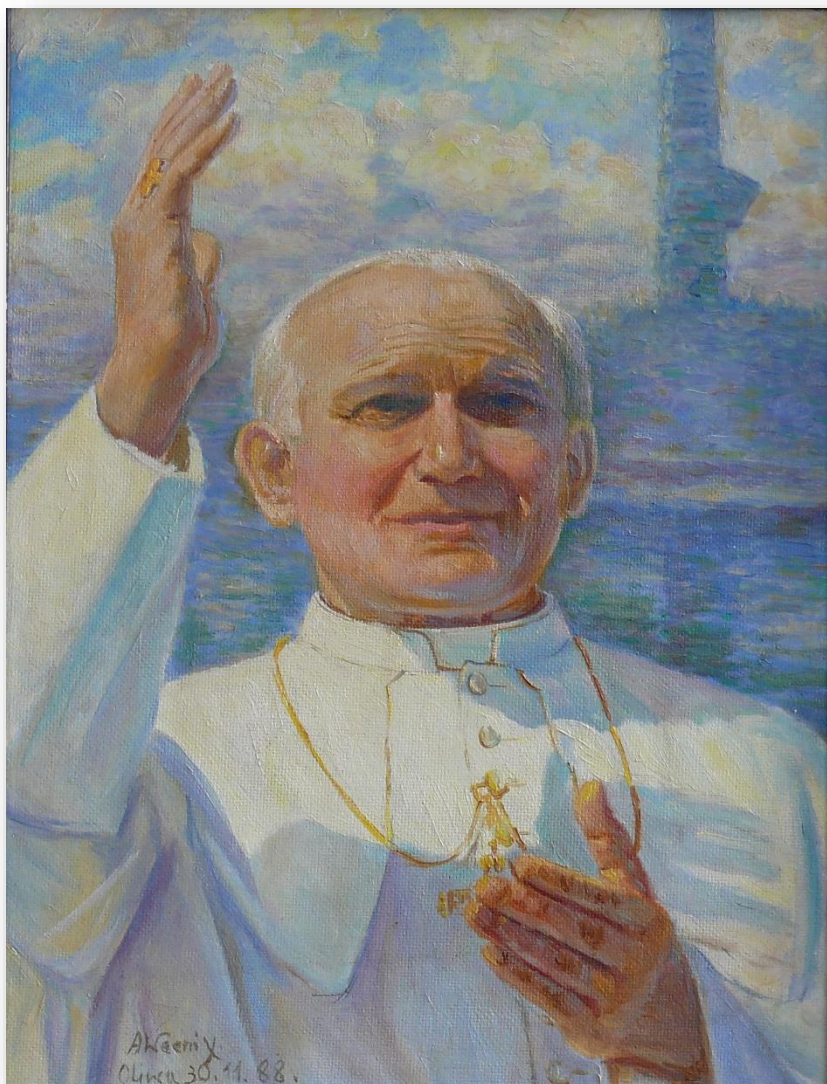
Dziś odciskam swój ślad na brzegu morza mojej doczesności.

**Dziś zanurzam się w falach kojących moją duszę i przepelniających mnie
szczęściem...**

Dziś ...

Bo tylko dziś naprawdę jest moje.

Stulecie urodzin Jana Pawła II
SANTO SUBITO

ZAMIAST WSTĘPU I ŻYCIORYSU

16 października 1978 roku o godzinie 18.44 w centralnej loggi bazyliki Świętego Piotra ukazał się w świetle reflektorów kardynał Pericle Felici w procesjonalnej asyście, by zgodnie z odwieczną tradycją - ogłosić Urbi et Orbi radosną nowinę. Oto

najdostojniejsi kardynałowie, uczestnicy konklawe, wybrali nowego Następcę Świętego Piotra. Dokładnie o 18.45 głośniki przekazały Miastu i Światu słowa kardynała Feliciego:

„Zwiastuję wam radość wielką: mamy Papieża - w osobie Najdostojniejszego i Najczcigodniejszego Pana, Karola, Kardynała Świętego Kościoła Rzymskiego, Wojtyły, który przybrał sobie imię: Jan Paweł II”

W zaledwie pół godziny później Ojciec Święty Jan Paweł II, Papa, skierował do wiernych pierwsze słowa, przemawiając po włosku:

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Najdrożsi Bracia i Siostry. Jesteśmy jeszcze wszyscy pogrążeni w bólu po śmierci ukochanego Papieża, Jana Pawła I. I oto najczcigodniejsi kardynałowie powołali nowego biskupa Rzymu. Wezwali go z kraju dalekiego. Dalekiego, ale zawsze tak bliskiego przez wspólnotę wiary i tradycji chrześcijańskiej. Bałem się przyjąć ten wybór, ale zrobiłem to w duchu posłuszeństwa Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi i w całkowitym zaufaniu do Jego Matki, Najświętszej Maryi Panny. Nie wiem, czy będę umiał dobrze wysłować się w waszym... naszym języku włoskim. Gdybym się pomylił, poprawcie mnie. Oto stoję przed wami, aby wyznać naszą wspólną wiarę, naszą nadzieję i naszą ufność w Matkę Chrystusa i Matkę Kościoła, a także rozpocząć od nowa tę drogę historii i Kościoła - rozpocząć z pomocą Boga i z pomocą ludzi”.

Natchnione Duchem Świętym przemówienie, wypowiedziane w języku włoskim, dociera do całego świata. Papież Słowianin – Polak z woli Boga Ojca, zgodził się opuścić kraj, by oddać się na szczególną służbę Ojcu. Od 16 października 1978 roku podziwia i miłuje Go cały świat.

O pontyfikacie Jana Pawła II powiedziano i napisano bardzo wiele. Pontyfikat Jana Pawła II był realizacją słów, które wypowiedział podczas swojej inauguracji „Otwórzcie drzwi na oścież Chrystusowi. W Chrystusie jest prawda i miłość.”

Wielu zastanowiło się, skąd wziął się człowiek, który został Papieżem, ale to wiedział tylko sam Bóg Ojciec.

Natchnieni Duchem Świętym, polscy poeci, mieli wizję namiestnika Boga z Polski na Watykanie i nadzieję, że przyczyni się On do powstania wolej Polski.

Adam Mickiewicz przedstawił modlitwą i widzeniem księdza Piotra w III części "Dziadów" następująco swoje widzenie:

Któż ten mąż? - To namiestnik na ziemskim padole.

Znałem go, - był dzieckiem - znałem,

Jak urósł duszą i ciałem!

On ślepy, lecz go wie dzie anioł pacholę.

Mąż straszny - ma trzy oblicza,

On ma trzy czoła.

Jak baldachim rozpięta księga tajemnicza

Nad jego głową, osłania lice.

Podnożem jego są trzy stolice.

Trzy końce świata drżą, gdy on woła;

I słyszę z nieba głosy jak gromy:

To namiestnik wolności na ziemi widomy!

On to na sławie zbuduje ogromy

Swego kościoła!

Nad ludy i nad króle podniesiony;

Na trzech stoi koronach, a sam bez korony:

A życie jego - trud trudów,

A tytuł jego - lud ludów;

Z matki obcej, krew jego dawne bohaterzy,

A imię jego czterdzieści i cztery.

Sława! sława! sława!

Niewielu z nas zdaje sobie sprawę, że Juliusz Słowacki pisze w określonych okolicznościach i emocjach pisze, rozgoryczony potępieniem i klęską Powstania Listopadowego (1831), między innymi, przez Papieża Grzegorza XVI, wyraża poematem "Beniowski" swoje oburzenie:

O Polsko!...

Jeśli masz z twoją rycerską urodą

Iść między ludy jak wąż, co się wije;

Jeśli masz zrównać się z podstępny Włochem:

Zostań, czym jesteś - ludzi wielkich prochem!...

- Jesteś córką Boga

I siostrą jesteś Ukrzyżowanego.

Ciebie się żadna trucizna nie ima -

Krzyż twym Papieżem jest - twa zguba w Rzymie!

Polska podczas rozbiorów, była Polską wielu narodów, kształtujących się na Ziemiach Rzeczypospolitej. Uciskany Polski, Litewski, Białoruski i Żydowski Naród żyjący na byłych ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej uciskany przez Rosjan i Prusy szukał wolności, swojego miejsca i przywódcę Narodu, który byłby przez wszystkie narody szanowany a Państwa, które uciskały Naród Polski miały przed nim respekt Ta prawda poety o Papieżu Słowiańskim wynika z potrzeb kształtujących się narodów Rzeczypospolitej. Słowacki czując tą potrzebę, zgorzkniały, stęskniony za Matką i Ojczyzną, zbuntowany zafundowanym mu losem trubadura, pisał o Słowiańskim Papieżu tak:

Pośród Niesnasków - Pan Bóg uderza

Pośród niesnasków Pan Bóg uderza

W ogromny dzwon.

Dla słowiańskiego oto Papieża

Otwarty tron.

Ten przed mieczami tak nie uciecze

Jako ten Włoch,

On śmiało, jak Bóg, pójdzie na miecze,

Świat mu - to proch!

Twarz jego słońcem rozpromieniona,

Lampą dla sług,

Za nim rosnące pójdą plemiona

W światło - gdzie Bóg.

Na jego pacierz i rozkazanie

Nie tylko lud -

Jeśli rozkaże, to słońce stanie,

Bo moc - to cud!

*On się już zbliża - rozdawca nowy
Głobowych sił;
Cofnie się w żyłach pod jego słowy
Krew naszych żył;
W sercach się zacznie światłości Bożej
Strumienny ruch,
Co myśl pomyśli przezeń, to stworzy,
Bo moc - to duch.
A trzebaż mocy, byśmy ten Pański
Dźwignęli świat:
Więc oto idzie Papież Słowiański,
Ludowy brat;
- Oto już leje balsamy świata
Do naszych łon,
Hufiec aniołów kwiatem umiata
Dla niego tron.
On rozda miłość, jak dziś mocarze
Rozdają broń,
Sakramentalną moc on pokaże,
Świat wzięwszy w dłoń.
Gołąb mu słowa usty wyleci,
Poniesie wieść,
Nowinę słodką, że Duch już świeci
I ma swą cześć.
Niebo się nad nim pięknie otworzy
Z obojgu stron,
Bo on na tronie stanął i tworzy
I świat - i tron.
On przez narody uczyni bratnie,
Wydawszy głos,
Że duchy pójdą w cele ostatnie
Przez ofiar stos.
Moc mu pomoże sakramentalna
Narodów stu,*

*Że praca duchów będzie widzialna
Przed trumną tu.
Wszelką z ran świata wyrzuci zgniłość,
Robactwo, gad,
Zdrowie przyniesie, rozpali miłość
I zbawi świat;
Wnętrza kościołów on powymiała,
Oczyści sień,
Boga pokaże w twórczości świata,
Jasno jak dzień.*

Co charakteryzowało Słowiańskiego Papieża w tamtym okresie, to poetycka wizja budzących się narodów, walczących o wolność, a to właśnie nabrało aktualności i zostało w pełni uwierzytelnione pontyfikatem Jana Pawła II. Wiersz *Wieszcz* był wizją poetycką, która po czasie zyskuje nowy wymiar rzeczywistości i spełnionego proroctwa, którego wymiar sięgnął naszych czasów. Konstanty Ildefons Gałczyński po wyborze papieża Eugeniusza Pacelli - Piusa XII, 2 marca 1939 roku, widział przyszłość Polski, modląc się, pisał tak:

"Modlitwa za pomyślny wybór papieża"

*Domu Złotego, Arki i Niebieskiej
Bramy i Gwiazdy! - grmię słowa litanii,
bo tak się ongiś praszczur w Watykanie
modlił Sarbiewski.
Na przyszłych wieków nadchodzącą sławę
zwróc, o Królowo tej polskiej Korony,
serca wyborców, spuść promień złożony
w święte conclave.
Daj kardynałom natchnienia i hartu,
ażeby nowy papież mocniej jeszcze
ścisnął ster świata, co świta w boleści
na zgubę czarta.*

*Maryjo, gwiazdo dla Piotrowej łodzi,
w Tobie jedynie i trud, i zapłata,
uczyni Watykan nową wiosną świata,
który nadchodzi!*
*O to, Królowo, schodząc w serca głębie,
błagam, słuchając, co mówi Duch Boży:
Nowe papieżstwo jak dąb się rozłoży
przy polskim dębie.
nowe papieżstwo jak dąb się rozłoży
przy polskim dębie,*

Historia Piusa XII, Pawła VI i Jana Pawła II jest najlepszym wyrazem słów, że te dwa dęby są sobie potrzebne. Najlepszym wyrazem słów polskich poetów niech będą słowa Jana Pawła II z trzeciej pielgrzymki do Ojczyzny w roku 1987. Przedstawiając swoją homilię na Zaspie w Gdańsku Papież - Polak powiedział:

"... Polsko, twa zguba w Rzymie."

Zgubił się w Rzymie... Pojadę do Krakowa. Pomodlę się na grobie wieszczu Słowackiego. Pojadę go przeprosić. Chyba się nie pogniewa, jak myślicie?

Na Błoniach w Krakowie Ojciec Święty w swojej homilii nawiązał do słów Juliusza Słowackiego:

To, co chcę powiedzieć, jest jeszcze całkiem z innego kontekstu, mianowicie z Juliusza Słowackiego. Wiemy, że Juliusz Słowacki napisał te słowa, na które się nieraz różni powoływali: "Polsko!... twa zguba w Rzymie!". Jest to ten sam Juliusz Słowacki, który napisał też wiersz o słowiańskim papieżu. I teraz ja, dzisiaj właśnie przybywszy tu do Krakowa, pomyślałem sobie: Miał rację. Twoja zguba w Rzymie. Zgubił się człowiek z Polski, z Krakowa i jest w Rzymie. Zgubił się! Bardzo przepraszam wieszczu narodowego za to, że tak wypaczyłem jego myśli. Teraz pójdę go przeprosić w Katedrze na Wawelu.

Jan Paweł II, Papież, jako pierwszy zaczął realizować papieski prymat – misji - w nowy sposób. Nikt nie przewidział, że Papież odwiedzi kraje, w które na niego czekały,

a jego spotkania będą spontaniczne i budowały radość i miłość. Papież spełniając wolę Ojca wita się z głowami państw i z wszystkimi z którymi spotyka się na swojej drodze, przedstawicielami państw i z prostymi ludźmi, z wielką wiarą. Spotyka się z wyznawcami innych wiar, z wzajemnym szacunkiem i kulturą. Podejście Jana Pawła II do ewangelizacji otworzyła nowy sposób, którego pasją była prawda a celem Kościół, który ją wprowadzał w życie. Sam tę prawdę przekazywał, otwierając drzwi Chrystusowi, jako pielgrzym. Każda wizyta Jana Pawła II, w różnych zakątkach świata, była misją Ojca i Syna, wiedział, że Jezus – Syn Boży nad nim czuwa. Cały pontyfikat Jana Pawła II był realizacją słów, które wypowiedział podczas swojej inauguracji *„otwórzcie drzwi na oścież Chrystusowi, w Chrystusie jest prawda i miłość.”*

Na wszystkich drogach swojego pielgrzymowania, Papież zajmuje głos w sprawach bliskich sercu każdego człowieka. W swoich homiliach dotyka spraw istotnych, mówi, by czynić świat bardziej sprawiedliwym, by dokonać wszelkich starań, aby nie było dzieci niedożywionych, aby nie było młodych bez możliwości kształcenia i możliwości przygotowania zawodowego, nie było rolników pozbawionych ziemi aby nie było takich, którzy posiadają wszystko, a inni nie posiadają niczego. Walczył o równość i sprawiedliwość.

Jan Paweł II był przykładem człowieka, który dzięki sile wiary, nie zatrzymywał się przed żadną przeszkodą, z odwagą stawiał czoło przeszkodom, cierpieniu i śmierci. Papież przemawiał do moźnych tego świata uświadamiając im podmiot człowieczeństwa, walcząc o wolność człowieka i jego godność, zwracał się do młodzieży mówiąc *„kto wpuszcza Chrystusa nie traci nic z tego, co czyni życie wolnym, pięknym i wielkim. Kto oddaje się Chrystusowi otrzymuje stokroć więcej. Otwórzcie drzwi Chrystusowi, a znajdziecie prawdziwe życie”*.

Wszędzie gdzie był pozostawił po sobie ślady. W okresie choroby, pochylony poruszając się z trudem, wspierał się na swoim pastoraie i siłą woli przyciągał wszystkich do siebie. Dzisiaj, na całym świecie, spotykamy się ze śladami Jana Pawła II, a to Jego duchowa, z serca płynąca poezja, homilie, książki i ta materialna związana z nazwą ulic, placów, pomników. Po Janie Pawle II pozostało wiele pamiątek w postaci Jego poezji, homilii, wydawnictw książkowych: „Przekroczyć próg nadziei”, „Tryptyk Rzymski”... , materialnych, przestrzelony pas na Jasnej Górze oraz radość wielu ludzi, ze spotkań z wielkim człowiekiem – Synem Bożym.

Jako Polacy, jesteśmy dumni, że Papież – Polak otworzył drzwi Polakom i innym Narodom a przede wszystkim Chrystusowi na cały Świat.

Wawrzyniec Wawrzyniak

O dwudziestu latach Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej wypowiedziało się wiele osób a wypowiedzi były różne, najczęściej pozytywne, gdyż organizatorzy wkładali dużo serca w jego organizację. Zanotowano wypowiedzi członków zespołów, które to zostały zamieszczone powyżej przy omawianiu treści Festiwalu od XI do XV, przeprowadzone przez Panią Małgorzatę Myrchę Kamińską. Wyraźnie z przedstawionych wywiadów wynika, że Festiwal dla wielu zespołów był przyjemnością spotkania z innymi zespołami i wymianą swoich doświadczeń, zespoły mogły zaprezentować swoją twórczość pisarską, muzyczną, prezentacyjną i wykonawczą, przedstawiając ją Jury, innym zespołom i społeczności miejscowej i wczasowiczom przychodzącym na przesłuchania zespołów i na wieczór finałowy.

Chciałbym również dodać, że Jury oceniające zespoły składało się z profesorów Akademii Muzycznej w Gdańsku i Bydgoszczy. Opiniując zespoły Jury podchodziło do oceny zespołów bardzo profesjonalnie, tak jak do studentów, czyli krytycznie z jednej strony i dowartościowując je z drugiej strony, tak jak to robią nauczyciele akademicy. W trakcie przesłuchań zwracano zespołom uwagi na niedociągnięcia lub wskazywano i omawiano dobre wykonanie. Po zakończeniu Festiwalu były spotkania zespołów z Jury na których omawiano twórczość zespołów i ich wykonawstwo a zespoły mogły zadawać pytania dotyczące swojej działalności artystycznej i wykonawczej. Czyli krótko mówiąc były to lekcje nauki dla zespołów, o czym zespoły mile wspominają w swoich wywiadach.

Członkowie zespołów wypowiadali się również na tematy związane z mottem Festiwalu. To ważne w jaki sposób młodzież podchodzi do polskiej tradycji i co o tym sądzi. Oryginalne wypowiedzi przedstawiono omawiając poszczególne Festiwale. Wynika z nich, że młodzież bardzo poważnie i z sercem podchodzi do tematów, które przedstawia w swojej twórczości a które opierają się na mottach festiwalowych. Bardzo ważne były wypowiedzi dotyczące polskiego kościoła w społeczeństwie, uważając, że to właśnie kościół jest naszym domem rodzinnym i tam należy szukać wsparcia. Wypowiedzi dotyczące beatyfikacji Jana Pawła II świadczyły, że młodzież Go uwielbia

i uważa go za świętego. Ważne były wypowiedzi zespołów z Grodna i z Petersburga, którzy jednoznacznie stwierdziły, że jest to ich papież, czyli nasz, co świadczy jak Polacy mieszkający zagranicą i potomkowie Polaków podchodzą do Papieża Polaka, uważając go za swojego. Wypowiadając się na temat nowej ewangelizacji stwierdzili, że jest to sposób dostosowania wiary do dzisiejszej – nowej rzeczywistości a muzyka wspomagając ewangelizację jest jednym ze sposobów dawania świadectwa wiary oraz dzielenia się nią. Takie wypowiedzi świadczą o powadze z jaką młodzież podchodzi do Festiwalu i rocznic kościelnych i narodowych, które w wielu wypadkach były mottem Festiwalu, wskazując również na patriotyzm tej młodzieży.

Mimo, że Festiwal ma w swojej nazwie religijny, zespoły swoją twórczość mogły przedstawiać estradowo, w języku kaszubskim, a cappella, piosenkę liturgiczną, czyli religijną oraz piosenkę specjalną wynikającą z motta Festiwalu jakie było w danym roku. Motta praktycznie były nadawane od V Festiwalu a istotą motta festiwalowego w danym roku były głównie święta państwowe i religijne omawiane w regulaminach, tak jak to przedstawiono omawiając Festiwale poszczególnych lat, nadając zespołom myśl twórczą, którą to zespoły przedstawiały na Festiwalu.

Festiwal przez dwadzieścia lat swojej organizacji wciąż się zmieniał. W trzech ostatnich Festiwalach z przyczyn obiektywnych zmieniono organizację. Po ogłoszeniu zmian organizacyjnych Festiwalu zaproponowano zespołom przesłanie swojej twórczości na płytach DVD lub pendrive'ach, po ich ocenie przez Jury zapraszano wybrane zespoły do Jastarni, gdzie w kościele parafialnym Jury przesłuchiwało zaproszone zespoły. Oceniono ich występy, ustalono w jakich kategoriach ich koncerty były najlepsze i rozdzielono nagrody. Następnie na koncercie finałowym ogłaszano wyniki a najlepsze zespoły przedstawiały swoje piosenki publiczności. Zespołom zaproponowano dzień wcześniej występy w terenie, których zadaniem była informacja i reklama dotycząca Festiwalu. Poniższe zdjęcia przedstawiają występy w terenie, mszę św. przed koncertem finałowym, występy, publiczność i Jury, wręczenie nagród i nagrody.

Ikonografia

Występy zespołów w terenie

Msza święta

Występy zespołów

Jury

Wręczenie nagród

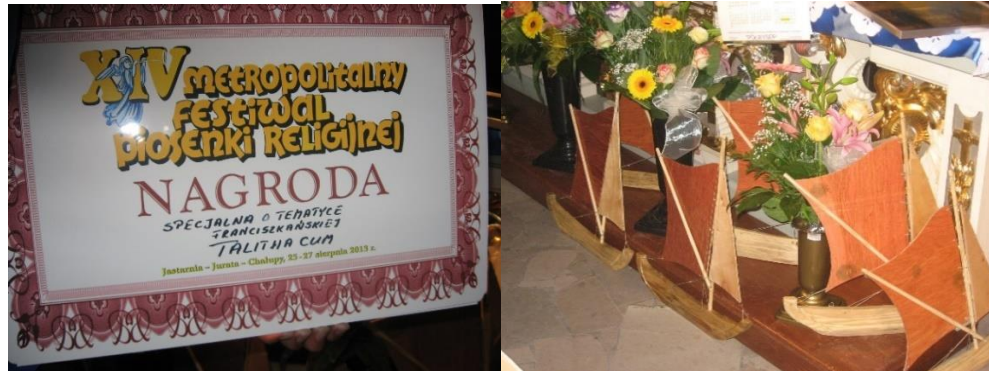

Przemówienia

Nagrody

Spis treści

Słowo wstępne Burmistrza Jastarni	1
20 lat festiwalu w Jastarni.....	3
Pierwsze dziesięciolecie Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej 2000 - 2010 ..	4
Drugie dziesięciolecie Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej 2010 - 2020.....	6
Złożenia Festiwalu	7
Jury.....	7
Główna nagroda MAGNIFICAT	9
Reminiscencje z ostatnich lat festiwalowych	10
Honorowi organizatorzy i współorganizatorzy	16
Omówienie Festiwalu	18
XI	18
XII.....	27
XIII.....	37
XIV	49
XV.....	79
XVI	104
XVII.....	108
XVIII.....	111
XIX	116
XX.....	121
XXI	126
Rok 2020 rokiem Jana Pawła II (1920 – 2005)	129
Beatyfikacja Kardynała Stanisława Wyszyńskiego.....	131
Małgorzata Myrcha – Kamińska, Śladami Świętych.....	142
Stulecie urodzin Jana Pawła II.....	152
Ikonografia.....	162
Występy zespołów w terenie	162
Msza święta.....	163
Występy zespołów	164
Jury.....	165
Wręczenie nagród	167
Przemówienia.....	169
Nagrody	170